

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1984- 1985

Nr. 4

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

27 NOVEMBER 1984

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	137
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur	138
M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden	148
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud	150
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting	158
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid	162
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs	167
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	172
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting	173
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs	174
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	175
K. Poma, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur	176
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	176
H. Schiltz, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	178
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud	178
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting	179
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs	180

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPS MINISTER VAN ECONOMIE EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 11
van 12 november 1984
van de heer D. VERVAET

Laattijdige uitbetaling arbeidsplaatspremies — Aantal, evolutie en maatregelen

Via het systeem van arbeidsplaatspremies probeert men de werkgevers te overtuigen bijkomend personeel te aanvaarden.

Nu blijkt echter dat deze premies schromelijk achterop zijn. Aanwervingen gebeurd in 1982 hebben nog steeds geen gevolgen gehad. Zo ontmoedigt men de werkgever veeleer dan hem te stimuleren.

Graag vernam ik van de geachte Minister:

- hoeveel aanvragen voor arbeidsplaatspremies werden ingediend voor 1981, 1982 en 1983;
- hoeveel hiervan reeds werden afgehandeld;
- welke maatregelen de Minister zal nemen om hieraan dringend te verhelpen.

Antwoord

Ik veroorloof mij te verwijzen naar het antwoord op de identieke vraag onlangs door het geachte lid gesteld (vraag nr. 113 van 25 september 1984 van de heer D. Vervae, Vlaamse Raad, „ Vragen en Antwoorden, nr. 1 “ 16 oktober 1984, blz. 2).

Vraag nr. 12
van 12 november 1984
van de heer J. GABRIELS

Milieuvriendelijke werkgelegenheid — Overheidssteun

Het systeem van de zogenaamde milieuboeren (een verzamelnaam voor schilleboeren, kringloopwinkels, glasboeren en dergelijke) zou een structureel milieuvriendelijke werkgelegenheid kunnen opleveren.

Op dit vlak zijn er in Nederland tot op heden nogal wat initiatieven genomen. Daarvoor zullen echter een aantal voorwaarden nodig zijn om deze in uitvoering te kunnen brengen. Uiteraard is daarvoor belangstelling noodzakelijk vanwege de overheid.

De gemeente kan bijvoorbeeld besparingen tot stand brengen waardoor het geld vrijkomt om deze werkgelegenheid te steunen.

Mensen kunnen met behoud van uitkering in deze richting werken.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

- In hoeverre er systemen bestaan in ons land waarbij, individueel gezien, systemen opgezet zijn van milieuboeren ?
- In hoeverre de Minister denkt dat het noodzakelijk is een systeem tot ontwikkeling te brengen op dit vlak?
- Acht de Minister het haalbaar om een project te starten in een aantal gemeenten waarbij jongeren zouden ingeschakeld worden op dit vlak met het oog op een uiteindelijke structurele milieuvriendelijke werkgelegenheid ?

Antwoord

In het kader van het economisch beleid worden voor de door het geachte lid bedoelde activiteiten geen speciale regelingen overwogen, gelet op het feit dat de betrokkenen — voor zover zij de voorwaarden vervullen — een beroep kunnen doen op de bestaande steunregelingen, inzonderheid die welke zijn ingevoerd bij de zogenaamde KMO-wet van 4 augustus 1978.

Rekening houdend met de sterke diversiteit van de door het geachte lid beoogde activiteiten, wil het mij trouwens voorkomen dat voor het opzetten van bijzondere projecten alleen lokale initiatieven de vereiste waarborgen kunnen bieden.

Vraag nr. 14
van 19 november 1984
van de heer J. ANSOMS

Toelagen IWONL en prototypes — Evolutie in de periode 1980- 1984 arrondissement Antwerpen

Onder de bevoegdheid van de geachte Gemeenschapsminister ressorteren de economische expansiewetten van 17.7.59 (algemeen economische expansiewet) en van 4.8.78 (KMO-wet). Recent werden sommige hefboemen gedeeltelijk vanuit de nationale Regering, gedeeltelijk naar de heer Gemeenschapsminister overgeheveld, met name IWONL (1/3) en prototypes (2/3).

De financiële tussenkomsten in het kader van hoger vermelde reglementering zijn zeer belangrijk voor het bedrijfsleven en hebben ongetwijfeld een positieve invloed op het investeringsklimaat en op de tewerkstelling. Om een evaluatie te maken van deze beleidsmaatregelen voor onze regio werden wij graag in het bezit gesteld van de toelagen die in de periode 80-84 naar het arrondissement Antwerpen gingen. Graag verkregen wij deze cijfers opgesplitst per jaar en per gemeente.

Antwoord

De door het geachte lid gevraagde gegevens zijn statistisch niet beschikbaar. Zij zullen in de mate van het mogelijke worden verzameld en het geachte lid rechtstreeks worden bezorgd.

K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 172

(zitting 1983-1984)

van 16 maart 1984

van de heer R. DECLERCQ

Cultureel akkoord met de Republiek India — Uitvoering en resultaten

Het Cultureel akkoord tussen het Koninkrijk België en de Republiek India werd gesloten in 1973.

Mag ik vernemen, hoe voor de jaren 1980, 1981, 1982, 1983, uitvoering werd gegeven aan dit akkoord wat betreft literatuur, beeldende kunsten, muziek, film, radio en televisie, ballet en kunstonderwijs.

Hoe is de Gemengde Commissie ter uitvoering van dit akkoord samengesteld?

Waar en wanneer vonden vergaderingen plaats van deze commissie?

Door wie werd aan deze vergaderingen deelgenomen?

Welke scheppende of uitvoerende kunstenaars uit de Vlaamse Gemeenschap hebben in dit kader gebruik kunnen maken van beurzen, uitwisselingen, tentoonstellingen of uitvoeringen van hun werk?

Welk bedrag werd daarvoor uitgetrokken?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het laatste werkprogramma dat werd uitgevoerd, werd afgesloten te Brussel op 28 maart 1980 en liep over de jaren 1980, 1981 en 1982.

De Belgische delegatie voor de Vaste Gemengde Commissie was als volgt samengesteld:

- de heer L. Maniquet, Bestuursdirecteur van Internationale Culturele Betrekkingen, Ministerie van Nationale Opvoeding en Franse Cultuur, Voorzitter van de delegatie.
- de heer J. Carlier, Directeur-generaal a.i. van de Algemene Directie voor Budgettaire en Financiële Zaken van het Ministerie van Nationale Opvoeding en Franse Cultuur.
- de heer K. Ceule, Bestuursdirecteur van Voorlichting en Culturele Betrekkingen, Ministerie van Buitenlandse Zaken.
- de heer H. Wouters, Bestuursdirecteur van de Algemene Directie voor Gemeenschapszaken van Nationale Opvoeding, Ministerie van Nationale Opvoeding en Nederlandse Cultuur.
- de heer R. Pierlet, Bestuursdirecteur van de Algemene Directie voor Kunst en Letteren, Ministerie van Nationale Opvoeding en Franse Cultuur.
- de heer E. Huysentruyt, Adviseur-Hoofd van Dienst van het Bestuur van Internationale Cultu-

rele Betrekkingen Ministerie van Nationale Opvoeding en Nederlandse Cultuur.

- de heer J. Beelen, Bestuurssecretaris bij het Bestuur van Internationale Culturele Betrekkingen Ministerie van Nationale Opvoeding en Franse Cultuur, Secretaris van het akkoord.

Omwille van het feit dat het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking slechts in werking trad op 1 juli 1982, kunnen u over de uitvoering van hogervermeld werkprogramma slechts volgende gegevens medegedeeld worden :

Academiejaar 80-81

Dubey Achyutte, Doctoraat Landbouwwetenschappen KUL

Dutta Gunindra, Doctoraat Diergeneeskunde RUG

Panigrany Sarat, Doctoraat Toegep. Wetenschappen RUG

Bhagwat Mukund, Doctoraat Toegep. Wetenschappen KUL

Nand Ram, Bodemkunde RUG

Sharma Pradeep, Bodemkunde RUG

Jha Suresh, Post-doctoraat wiskunde VUB

mogelijk nog meer beurzen toegekend, geen dossiers terug te vinden.

Academiejaar 81-82

Syed Masood Ali, Toegepaste Wetenschappen VUB

Prasad Shankar, Landbouwwetenschappen KUL

Dubey Achyutte, Doctoraat Landbouwwetenschappen KUL

Dutta Gunindra, Doctoraat Diergeneeskunde RUG

Panigrany Sarat, Doctoraat Toegep. Wetenschappen RUG

Bhagwat Mukund, Doctoraat Toegep. Wetenschappen KUL

Nand Ram, Bodemkunde RUG

Sharma Pradeep, Bodemkunde RUG

Jha Suresh, Post-doctoraat Wiskunde VUB

Raj Kumar, Landbouwwetenschappen KUL

Academiejaar 82-83

Dutta Gunindra Nath., Doctoraat Diergeneeskunde RUG

Bagwat Mukund, Doctoraat Toegep. Wetenschappen KUL

Nand Ram, Bodemkunde RUG

Syed Masoad Ali, Toegepaste Wetenschappen VUB

Sharma Jammajai, Landbouwwetenschappen VUB

De Ve vergadering van de Vaste Gemengde Commissie ter uitvoering van het Belgisch-Indisch Cultureel Akkoord vond plaats te New Delhi, van 4 tot 7 april 1983.

Van Belgische zijde zag de vertegenwoordiging er als volgt uit :

Delegatie van de Vlaamse Gemeenschap:

- Marleen Bosmans, Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking Bestuurssecretaris.

Delegatie van de Franse Gemeenschap:

- Jean Beelen, Commissariaat général aux Relations Internationales de la Communauté française de Belgique.
Secrétaire d'administration.

Vertegenwoordiger van het Koninkrijk België :

- Ambassadeur J. Hollants van Loocke.

De notulen van deze vergadering — dus het werkprogramma voor 1983, 1984 en 1985 — werden echter niet ondertekend, daar de Indische overheid weigerde de autonomie van de Gemeenschappen te erkennen.

Bijgevolg vonden sindsdien geen uitwisselingen in het kader van het Cultureel Akkoord plaats.

Recentelijk echter verklaarde de Indische overheid zich akkoord tot de ondertekening over te gaan, maar tot dusver werd nog niet daadwerkelijk ondertekend.

Vraag nr. 307
(zitting 1983-1984)
van 26 juli 1984
van de heer H. VAN WAMBEKE

„ De Brakke Grond ” te Amsterdam — Beheerraad

Mag ik mij veroorloven terug te komen op mijn vraag nr. 253 van 17 mei en uw antwoord dd. 19 juni 1984 i.v.m. de Raad van Beheer van „ De Brakke Grond “.

Op 16 juni 1982 werd een Stichting naar Nederlands recht opgericht, genaamd „ Cultureel Centrum van de Vlaamse Gemeenschap, De Brakke Grond” met als doel de exploitatie van het Cultureel Centrum.

Ter opheldering had ik graag een antwoord op volgende vragen.

1. Moet uit uw antwoord dd. 19 juni besloten worden dat het Cultureel Centrum een „ buitendienst ” van het Commissariaat-generaal is ?
2. De Stichting „ De Brakke Grond” heeft zonder twijfel rechtspersoonlijkheid, maar dient tot exploitatie van het Cultureel Centrum, dat geen rechtspersoonlijkheid heeft. Vervult de Stichting deze functie ?
3. Artikel 4 van de akte houdende oprichting van het Cultureel Centrum maakt gewag van een bestuur. Moet dat bestuur beschouwd worden als een soort Raad van Beheer? Hoe dikwijls kwam het samen sedert zijn oprichting?
4. Waarom zetelt er in het elfkoppig bestuur van het Cultureel Centrum geen enkele Belg die in Neder-

land woont, geen enkele Nederlander, geen enkel lid van het bestuur van „ De Brakke Grond”?

5. Is het oordeel verkeerd dat de Stichting „ Cultureel Centrum ” enkel op papier bestaat en slechts dient voor politieke „ window-dressing”?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag ben ik het geachte lid punt voor punt het volgende meedelen.

1. Het Cultureel Centrum „ De Brakke Grond” moet inderdaad beschouwd worden als een „ buitendienst” van het Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking.

2. De „ Stichting” is weliswaar opgericht maar heeft tot nog toe enkel een virtueel bestaan gekend.

Dit komt doordat er tot op heden geen absolute noodzaak was om haar operationeel te maken.

3. Het „ bestuur” van de Stichting kan inderdaad gezien worden als een Raad van Beheer. Na de stichtingsvergadering kwam die evenwel nooit meer samen. Dit heeft ongetwijfeld te maken met het feit dat sedertdien bij decreet van 30.6.1982 de Brakke Grond inderdaad deel uitmaakt van het Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking.

De Stichting zou bijgevolg kunnen beschouwd worden als een adviserend orgaan.

4. De samenstelling van het bestuur is een zaak van de Vlaamse Executieve.
5. Het is niet zo maar te voorspellen welke toekomst voor de „ Stichting” is weggelegd.

Wel blijft het in elk geval een orgaan dat bij noodzaak op elk ogenblik in staat is de taken waarvoor het werd opgericht op een normale manier uit te voeren.

Vraag nr. 333
(zitting 1983-1984)
van 23 augustus 1984
van de heer C. DE CLERCQ

Cultureel akkoord met de Nederlandse Antillen — Uitvoering inzake onderwijs, wetenschappen en cultuur

Tussen het Koninkrijk der Nederlanden en ons land werd de overeenkomst betreffende de culturele betrekkingen afgesloten te 's Gravenhage op 4 juni 1975.

Het artikel 1 van gezegde overeenkomst luidt:

„ De overeenkomstsluitende partijen zullen de samenwerking tussen België en de Nederlandse Antillen op het gebied van het onderwijs, de wetenschappen en de cultuur bevorderen “.

Mag ik een overzicht van de uitvoering van dit cultureel akkoord ontvangen, gespecificeerd naar de drie vermelde onderwerpen : onderwijs, wetenschappen en cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Gezien het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking met ingang van 1 juli 1982 van start ging en op deze datum de bevoegdheden van het toenmalige Bestuur van ICB van het Ministerie van Nationale Opvoeding en Nederlandse Cultuur heeft overgenomen, beperkt onderstaand verslag zich tot de activiteiten uitgevoerd vanaf 1 juli 1982.

1982

- zending van de heer G. Bal inzake opvoeding tot creativiteit;
- opsturen van documentatie over volwassenvorming;
- zending van de heer Duyvetter inzake opvoeding tot creativiteit;
- zending van de heer Gansemans inzake etnologisch project;
- ontvangst van twee sportambtenaren;
- zending van de heer Brulin inzake toneelproject;
- tentoonstelling keramiek en doeken van kunstenaars uit de Nederlandse Antillen in de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten te Antwerpen van 18/1 tot 14/2/1982.

1983

- zending van de heer Gansemans inzake etnologisch project;
- zending van de heer Brulin inzake toneelproject.

1984

- zending van de heer Brulin inzake toneelproject;
- zending van de heer Gansemans inzake etnologisch project;
- zending van de heer Bal werd uitgesteld wegens ziekte;
- op basis van artikel 1.1.2.3. van het Cultureel Akkoord, werd de heer C. Doumen weerhouden als kandidaat voor een navorsingsbeurs van 9 maanden voor het academiejaar 1984- 1985 (in het verleden werd deze beurs eveneens toegekend aan Vlaamse kandidaten, in het bijzonder voor studies en navorsing aan het Carmabi).

Vraag nr. 349
(zitting 1983-1984)
van 12 september 1984
van de heer G. CARDOEN

Toekenning premies inzake kampeerterreinen — Aanpassing KB van 8 juli 1980

Zonder afbreuk te willen doen aan de verdiensten en bekwaamheden van onze architecten, meen ik toch dat een aanpassing van het KB van 8 juli 1980 zich opdringt.

Hoe staat de heer Minister hier tegenover? Meent hij niet dat de groenvoorziening in het algemeen en het kampeerwezen in het bijzonder door deze wetsaanpassing zouden gediend zijn ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

Het KB van 8 juli 1980 tot regeling van de toekenning van premies inzake kampeerterreinen had betrekking op de Duitse Gemeenschap.

Het KB van 2 1.10.1980 verschenen in het Belgisch Staatsblad van 11. 12.1980 heeft betrekking op de toekenning van premies inzake kampeerwezen in de Vlaamse Gemeenschap.

Groenvoorzieningen zijn voorzien in de werken die in aanmerking komen voor premieverlening, krachtens art. 7.2. (beplantingen).

Er dient dus geen aanpassing te gebeuren.

Vraag nr. 358
(zitting 1983-1984)
van 1 oktober 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Verstrenging beschermingsprocedure van gebouwen — Criteria

Ik verneem via de pers dat de procedure tot bescherming van gebouwen en andere opnieuw strenger wordt.

Graag verneem ik of deze berichtgeving klopt met de waarheid en zo ja, wie of wat aan de basis ligt van deze verstrenging? Welke criteria zullen dan gehanteerd worden om nog tot bescherming te kunnen overgaan ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de bescherming nog steeds verloopt volgens de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976.

Vraag nr. 366
(zitting 1983-1984)
van 10 oktober 1984
van de heer E. DESUTTER

Belgisch Bureau voor Toerisme in New York en Tokio — Aanmoediging en verhoging financiële middelen

Het toerisme in eigen land heeft dit jaar gestagneerd en kende in sommige badplaatsen zelfs een achteruitgang.

Anderzijds lezen wij in de pers dat 1984 een goed jaar was voor het Europees toerisme. De sterke dollar heeft heel wat Amerikanen naar Europa gebracht. Londen en Parijs worden door hen overspoeld.

De Europese Commissie voor Reizen, een handelsvereniging met zetel in Dublin, schat de Amerikaanse toeristen die dit jaar Europa bezoeken op 5,5 miljoen,

hetzij een aangroei met 10 tot 15 procent in vergelijking met 1983, jaar dat ook al een verhoging met 17 % kende. Zelfde cijfers worden ook genoteerd in het Westduitse Heidelberg.

Dit alles is het gevolg van de sterke dollar. Alles lijkt voor de Amerikanen in Europa goedkoper.

Daartegenover is algemeen geweten dat het Belgisch Bureau voor Toerisme in New York amper voldoende geld heeft om lokalen, personeel, telefoon en postzegels te betalen. Het bureel te New York is nochtans bemand met één van onze beste vertegenwoordigers.

Meent de geachte Minister niet dat het aangewezen zou zijn het bureau te New York meer middelen te geven zodat volgend jaar ook ons land zou kunnen uitpakken met positieve cijfers voor wat het toerisme uit de Verenigde Staten betreft.

Zelfde vraag kan trouwens gesteld worden voor ons bureel welke in Tokio gevestigd is.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid volgende gegevens mededelen.

Niet alleen Londen en Parijs profiteren van de boom in het Amerikaanse toerisme. Ook België heeft er zijn part in en dat sinds verschillende jaren. In 1982 is het aantal Amerikaanse overnachtingen in België met ruim 15 % gestegen ten overstaan van 1981. In 1983 bedroeg de stijging nogmaals 7 %. De cijfers voor 1984 zijn nog niet bekend maar partiële gegevens van een aantal hotels in de grote steden, wijzen op een groei met circa 17 %.

Het is niet juist dat onze toerismebureaus in New York en Tokio alleen maar hun werkingskosten zouden kunnen betalen. Voor 1984 bedraagt het budget van het bureau New York 33,2 miljoen frank. Hierin is o.m. een reclamecampagne van 7,2 miljoen frank inbegrepen, die met een even groot bedrag door Sabena is opgevoerd tot 14,4 miljoen frank. In 1983 bedroeg het budget New York 32,8 miljoen frank (waarvan 10,8 miljoen voor reclame), in 1982 was het 20 miljoen frank aangezien toen geen reclamecampagne werd gevoerd.

Ik ben het ermee eens dat, de Amerikaanse verhoudingen in acht genomen, het wenselijk zou zijn dat onze toeristische promotie in Amerika met veel meer middelen zou kunnen gebeuren. Men dient echter te beseffen dat deze middelen moeten gevonden worden binnen de cultuurbegroting en dat hierin o.m. geen rekening wordt gehouden met de snelle stijging van de dollar. Nochtans wil ik er op wijzen dat ik voor 1984 het krediet voor toeristische promotie met 19,5 % heb opgetrokken, ondanks de moeilijke omstandigheden.

Wat het bureau van Tokio betreft, bedraagt het budget 9,5 miljoen frank in 1984, 7,9 miljoen in 1983, 7,5 miljoen in 1982.

In het toeristische budget voor de Verenigde Staten participeert de Vlaamse Gemeenschap voor 45 %, in dat voor Japan met 55 %.

Er moet ook rekening worden gehouden met het feit dat België in het kader van de ETC (Europese Commissie voor Toerisme) deel neemt aan de gezamenlijke Europa-promotie in de Verenigde Staten en Japan.

Het ETC-budget bedraagt dit jaar 650.000 'dollar voor de USA en 145.000 dollar voor Japan. De Vlaamse Gemeenschap participeert hierin met 8 17.150 F (50% van het Belgische aandeel).

Vraag nr. 367
(zitting 1983-1984)
van 10 oktober 1984
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Afwezigheid van Vlaamse kunstenaars op de Biennale des Jeunes 1985 te Parijs — Werking Commissariaat voor Internationale Culturele Samenwerking

Zopas vernemen wij via bepaalde persorganen als zou door nalatigheid op zekere diensten van het Gemeenschapsministerie van Cultuur aan Vlaamse kunstenaars de kans ontsnapt zijn om zich te presenteren op deze internationale kunstmanifestatie.

Naar het schijnt zouden de organisatoren van deze tentoonstelling reeds in december 1983 de nodige instructies en inschrijvingsformulieren overgemaakt hebben aan onze bevoegde diensten die bijgevolg volledig op de hoogte moeten geweest zijn van de gestelde vervaldatum voor de kandidaturen.

In het persbericht wordt gewag gemaakt van het over en weer kaatsen van de verantwoordelijkheid van het kamp van de Commissie voor Plastische Kunsten naar het kamp van het Commissariaat-Generaal voor Internationale Culturele Samenwerking en omgekeerd.

Slotsom is dat Vlaanderen afwezig blijft in Parijs en dat Vlaamse kunstenaars, die het al zo moeilijk hebben om zich te handhaven, door tekortkomingen van hun eigen Vlaamse administratie geen kansen krijgen en in hun belangen geschaad worden.

Graag vernam ik van de geachte heer Minister de precieze toedracht van deze kwestie rond de selectie van de Vlaamse kunstenaars voor de Biennale des Jeunes 1985 te Parijs.

Gezien het niet de eerste keer is dat er vragen gesteld worden die betrekking hebben op de werking van het Commissariaat-Generaal voor Internationale Culturele Samenwerking, zouden wij willen vragen dat de Minister de werking van deze instelling onderwerpt aan een grondige evaluatie om te zien in hoeverre deze instelling beantwoordt aan de doelstellingen waarvoor zij werd opgericht.

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag laat ik het geachte lid hieronder terzake een chronologisch feitenrelaas geworden.

2.9.1983 : vraag van de leden van de Vlaamse Commissie voor de Beeldende Kunst naar precieze reglementering van de Biennale der Jongeren.

I.C.S. neemt contact met Parijs.

23.9.1983 : vergadering te Parijs van „ Le Conseil d'administration de la Biennale de Paris ”.

Hierbij werd bepaald dat:

1. de manifestatie werd geschrapt als „ Biennale der jongeren ”, de leeftijdsgrens van 35 jaar werd opgeheven, en de nieuwe titel wordt: „ Biennale de Paris, manifestation biennale et internationale des artistes ”.
2. Het vroegere systeem van nationale commissarissen wordt vervangen door een internationale commissie van 5 leden.

23.1.1984 : werd deze „ december “-informatie via onze Ambassade te Parijs toegestuurd. Hieruit blijken de nieuwe data van de Biennale 21/3 - 25/5/1985.

Van enige limietdatum voor de selecties is geen sprake.

27.2.1984 : wordt het dossier naar de Vlaamse Commissie voor de Beeldende Kunst gestuurd (de heer Mortelmans), met de verwerking van de nieuwe opties naar Parijs en met het verzoek voorstellen te formuleren.

14.3.1984 : behandeling van het agendapunt „ Biennale ” op de vergadering 231 van de Vlaamse Commissie voor de Beeldende Kunst.

Verslag :

De Commissie wil de richtlijnen vastleggen voor het voeren van een promotiepolitiek op langere termijn voor binnen- en buitenland.

Met die duidelijk uitgestippelde politiek voor ogen kan zij achteraf de selectie van kunstenaars aanvatten op een meer doelbewuste manier. Het houden van een conclaaf om die politiek te bepalen wordt een noodzaak omdat dit gegeven op de gewone vergaderingen niet voldoende uitgediept kan worden wegens tijdsgebrek.

De Commissie wenst in mei of juni een dergelijk conclaaf te organiseren. Het secretariaat doet een concreet voorstel voor mei-juni in Corsendonk of Alden Biesen.

Inmiddels zal de tekst van het reglement van de Biennale van Parijs doorgezonden worden aan de commissieleden om toch op de volgende vergadering de richting van de selectie vast te leggen en de namen op te geven.

9.4.1984 : deelt Parijs mede dat de vóór-kandidaturen op 21.4.1984 te Parijs moeten zijn.

13.4.1984 : vergadering van de Vlaamse Commissie voor de Beeldende Kunst (Nr. 232) met selectie van 12 namen.

3.5.1984 : brief J. Mortelmans aan Mevrouw Verstraeten met officieuze bevestiging van namen en adressen van de geselecteerden.

Brief ingekomen ICS 11.5.1984.

11.5.1984 : Telex naar Parijs met de namen van de geselecteerde kunstenaars en nasturen van de documentatie.

Sindsdien geen geschreven antwoord. Telefonisch werd door de Biennale gemeld dat geen Vlaamse kunstenaars geselecteerd werden, zodat werd aangenomen dat er wel degelijk — en op basis van de ingestuurde documentatie — een selectie werd gemaakt door het internationaal selectiecomité.

De door het ICS voorgestelde voorstellen zijn achteraf behandeld teruggekomen van Parijs.

Ik geloof dat dit relaas een volledig en correct overzicht geeft van de feiten rond de Biennale 1985 te Parijs.

Vraag nr. 368
(zitting 1983-1984)
van 12 oktober 1984
van de heer A. DE BEUL

The journal of the association for the advancement of Netherlandic studies — Subsidiëring

Sinds verschillende jaren verschijnt aan de Universiteit van Windsor, Ontario, Canada het merkwaardige tijdschrift the journal of the association for the advancement of Netherlandic studies.

Wordt dit initiatief door de Vlaamse Gemeenschap gesteund, en zo ja, op welke wijze?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat sedert een 5-tal jaren de Canadian Association for the Advancement of Netherlandic Studies (CAANS) een Newsletter uitgeeft.

Dit informatiebulletin van de CAANS verschijnt één- of tweemaal per jaar en omvat artikels over Netherlandic Studies in de ruimste zin.

Op 4 juli jl. werd onze Ambassade te Ottawa aangeschreven door het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking met de vraag deze vereniging te kontakteren om de instelling alle nuttige gegevens inzake abonnementen ter kennis te brengen.

Het is immers de bedoeling van het Commissariaat-generaal, bij wijze van steun, een aantal abonnementen af te nemen en deze ter beschikking te stellen van een aantal geïnteresseerde lectoraten Nederlands.

Tot op heden mocht het Commissariaat-generaal op dit voorstel nog geen antwoord ontvangen.

Vraag nr. 1
van 16 oktober 1984
van de heer L. VANHORENBEEK

Oud-Heverlee — Shownamiddag voor de Derde Leef-tijd

Door een „ inrichtend comité en de burgemeester” werd op 24.8.1984 een shownamiddag gehouden ten voordele van de Derde Leef-tijd. De Dienst Volksontwikkeling van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zou hieraan haar medewerking verleend hebben. Daar de gemeenteraadsleden van de oppositiepartijen niet toegelaten werden op deze shownamiddag omdat het om een zagezegd privaat georganiseerd feest ging, vernam ik graag van de Minister:

1. Waaruit de „ medewerking” van het Ministerie bestond ?
2. Of de vraag tot medewerking al of niet geschiedde op briefpapier van het gemeentebestuur?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid hierbij antwoord ter zake te verstrekken.

1. De „ medewerking ” bestond in het participeren naar rata van 65% in de uitkoopsom van het optredend gezelschap. Dit geschiedde in toepassing van de vigerende reglementsvoorschriften op de bijzondere cultuurspreiding en -animatie van de Dienst Volksontwikkeling.
2. De vraag tot medewerking ging uit van de vzw Vereniging voor Cultuur en Toerisme van Oud-Heverlee en geschiedde niet op briefpapier van het gemeentebestuur.

Tenslotte wil ik er het geachte lid op wijzen dat onze medewerking werd verleend ten voordele van een publieke voorstelling en, uit gewonnen inlichtingen, het publieke karakter hiervan werd gerespecteerd.

Vraag nr. 3
van 16 oktober 1984
van de heer L. VANHORENBEEK

„Europees Jaar van de Muziek 1985 ” — Samenstelling en werking van het Nationaal Comité

Graag vernam ik van de Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wie stelt het „ Nationaal Comité voor het Europees Jaar van de Muziek 1985 ” samen? Op welke wijze deze samenstelling tot stand kwam ? Welke personen — telkens met opgave van hun kwalificatie t.o.v. de muziek — er in zetelen ?
2. Hoe werd de samenwerking voorzien met de plaatselijke instellingen, koren en volgens welke beleidsfilosofie ?
3. Welke projecten droeg de Minister voor op de lijst, zoals deze voorlopig werd aanvaard door de programmatiegroep op 3.2.1984? Met welk resultaat en welke subsidiëring?

4. Op een der eerste voorlichtingsdocumenten van dit Europees Jaar treffen we het adres aan te Brussel van de verantwoordelijke voor de Nederlandse Gemeenschap in België, enkel in het Frans. Andere landen b.v. Nederland, Portugal, Italië.. . wendden — zoals het hoort — hun volkstaal aan. Wie was hiervoor verantwoordelijk? Welke maatregelen zal de Minister treffen opdat dit zich niet meer zou herhalen op de nog te drukken documenten ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. De Gemeenschapsminister van Cultuur heeft terzake een „ Stuurgroep van de Vlaamse Gemeenschap ” geïnstalleerd.

De samenstelling is gebeurd op pluralistische basis.

Samenstelling :

Voorzitter: H. De Caluwe, adviseur-dienstchef artistieke productie-middelen BRT

Ondervoorzitter: D. Verstraeten, commissaris-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking.

Leden :

K. Aerts, ere-directeur BRT 3

D. Alpaerts, voorzitter Middagconcerten Antwerpen

J. Anthonissen, ambtenaar Dienst voor Muziek

J. Briers, Gedelegeerd Beheerder Festival van Vlaanderen

W. Claes, Volksvertegenwoordiger

J. Decadt, ere-leraar compositie

R. Eykens, secretaris ANZ

J. Fleerackers, Voorzitter Vaste Commissie voor Taaltoezicht

J. Huys, directeur Koninklijk Muziekconservatorium Gent

J. Joris, directeur Lemmensinstituut

P. Marck, lid Europees Parlement

J. Poot, Filharmonische Vereniging Brussel

J. Wilmots, leraar Koninklijk Muziekconservatorium Brussel.

2. Tot de doelstellingen van het Europees Jaar van de Muziek behoort muziek in het algemeen te bevorderen en blijvende initiatieven tot stand te brengen.

Via de pers werden de organisaties die meenden in aanmerking te komen omdat zij aan deze doelstellingen beantwoorden, of omdat zij een speciale inspanning ondernemen ten gunste van het Europees Jaar van de Muziek, gevraagd hun projecten bekend te maken bij de Stuurgroep van de Vlaamse Gemeenschap.

In de schoot van de Stuurgroep werd een commissie samengesteld belast met het behandelen van de aanvragen. Deze commissie heeft op basis van bepaalde criteria 3 categorieën samengesteld :

le categorie (serieuze ondersteuning van de overheid) :

Europese conceptie (doelgerichtheid)
 Vlaamse en Europese deelnemers (doelpubliek)
 Programma of onderwerp :
 — ofwel exclusief Vlaamse muziek
 — ofwel combinatie Vlaamse en Europese muziek.

2e categorie (gedeeltelijke ondersteuning van de overheid) :

Interprovinciale conceptie
 Deelnemers uit minstens 3 provincies
 Programma :
 — ofwel exclusief Vlaamse Muziek
 — ofwel combinatie Vlaamse en Europese Muziek

3e categorie (auspiciën van de overheid) :

Regionale conceptie
 Deelnemers uit minstens 2 arrondissementen van één provincie
 Programma: vrije keuze binnen de combinatie Vlaamse en Europese muziek.

De werkgroep brengt advies uit bij de Stuurgroep.

3. De Minister heeft nog geen beslissing genomen omtrent de voorstellen geformuleerd door de Stuurgroep op 26 september 1984 en bijgevolg is er nog geen subsidiëring vastgelegd.
4. Het betreft hier een document uitgegeven door de Raad van Europa waarbij wij niet de minste inspraak gehad hebben.

Er zal een schrijven gericht worden naar de Raad van Europa met verzoek in het vervolg in publicaties het adres van de Stuurgroep van de Vlaamse Gemeenschap te noteren in het Nederlands.

Vraag nr. 5
van 17 oktober 1984
van de heer J. DE MOL

Wijngaardbrug Wezemaal (Rotselaar) — Bescherming landschap

Op 21 november 1977 werd bij KB de Wijngaardbrug te Wezemaal (Rotselaar) om reden van de historische, esthetische en natuurwetenschappelijke waarde, beschermd. Op basis van artikel 2 van dit KB is het „oprichten van een gebouw of een constructie of het plaatsen van een inrichting, zelfs uit duurzame materialen, die in de grond is ingebouwd, aan de grond is bevestigd of op de grond steun vindt ten behoeve van de stabiliteit, en bestemd is om ter plaatse te blijven staan, ook al kan zij uit elkaar genomen worden”, verboden behoudens de toelating verleend overeenkomstig artikel 6 van de wet van 7 augustus 1931.

Onlangs werd overgegaan tot het aanleggen van een fito-meter.

1. Wanneer werd de toelating, voorzien in artikel 6 van de wet van 7 augustus 1931 verleend? Welk advies gaf u in dit verband?

2. Meent u niet dat het inbouwen van een fito-meter een vorm van actieve recreatie is, die niet in overeenstemming is met de geest van het beschermingsbesluit van 21 november 1977?
3. Volgens een antwoord van Minister Akkermans bevinden zich in dit beschermd landschap 7 weekendverblijven. Is deze situatie u bekend? Dateren deze weekendverblijven van voor het KB van 21 november 1977? Pleegde u in dit verband reeds overleg met uw collega Akkermans?
4. Meent u niet dat het overbrengen van deze weekendverblijven naar het toekomstige recreatieterrein „Ter Heide” een aanvaardbaar alternatief is?
5. Dit beschermd landschap wordt gestoord door niet-georganiseerde motor-cross. De hinder die hier uit voortvloeit is legio, is deze situatie u bekend? Welke stappen overweegt u om de waarde van dit landschap te behouden en aan dit pseudo-crosssterrein een einde te maken?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat tijdens een inspectie van de bevoegde dienst, uitgevoerd op 20 oktober jl. in het landschap de Wijngaardberg te Wezemaal, geen onregelmatigheden werden vastgesteld.

Ik heb de bevoegde dienst opdracht gegeven een nader onderzoek in te stellen naar de door het geachte lid gemelde feiten en een verscherpt toezicht uit te oefenen in het betrokken gebied.

Vraag nr. 6
van 17 oktober 1984
van de heer J. DE MOL

Recreatiedomein Ter Heide (Rotselaar) — Samenstelling beheersorgaan en stand van zaken werkzaamheden

Op 11 januari 1984 werd het structuurplan voor het recreatiedomein Ter Heide (Rotselaar) goedgekeurd. Een beheersorgaan werd voor dit recreatiedomein opgericht. De aanleg van dit gebied werd gepland in de lente en de zomer 1984.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wat is de samenstelling van dit beheersorgaan? Hoe is de gemeente hierin vertegenwoordigd?
2. Werd bij de samenstelling van dit beheersorgaan rekening gehouden met het Cultuurpact?
3. In het antwoord op de vraag nr. 67 van 27 maart 1984 werd gesteld dat de Gemeenschapsminister van Cultuur werd belast met het treffen van de nodige maatregelen voor de aanleg van de infrastructuur en de oprichting van een onthaalgebouw. Welke stappen werden door de Gemeenschapsminister van Cultuur reeds genomen? Wanneer is de uitvoering hiervan gepland? Wat is de raming van de kosten?
4. Hoe wordt door de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuur-

behoud de groenaanleg en de aanleg van de zone voor natuurstudie uitgewerkt? Welk is de kostprijs van deze werken? Wanneer wordt de aanleg voorzien?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid en de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

Het structuurplan voor het domein Ter Heide werd goedgekeurd door de Vlaamse Executieve.

Voor wat betreft de beheersformule werd door een bijzondere werkgroep, binnen de Executieve, een voorstel voorgelegd dat nog dient goedgekeurd te worden.

Deze bijzondere werkgroep was samengesteld uit vertegenwoordigers van alle betrokken kabinetten van de Vlaamse Executieve en van alle betrokken besturen.

1. Het voorgestelde beheersorgaan voor het domein Ter Heide is samengesteld uit ambtenaren van alle betrokken besturen, uit vertegenwoordigers van de gemeente en uit vertegenwoordigers van de plaatselijke verenigingen.

De gemeente is vertegenwoordigd door de Burgemeester of zijn afgevaardigde.

2. Het was de mening van de bijzondere werkgroep dat in hun voorstel het beheer van het domein centraal stond en dat het beheersorgaan moest samengesteld worden uit alle betrokken partijen.

Met het oog op de naleving van de bepalingen van het Cultuurpact, een bezorgdheid die ik deel met het geachte lid, werd, mede op mijn initiatief, in het voorstel van de bijzondere werkgroep voorzien in het aanstellen van twee afgevaardigden van de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening Landinrichting en Natuurbehoud en van Cultuur, die mede als opdracht hebben hierop nauwlettend te passen.

3. Voor de aanleg van de infrastructuur en de oprichting van een onthaalgebouw, heb ik als ontwerper de heer Fuyen, Architect, Meir 30, 2000 Antwerpen aangesteld. Het voorontwerp wordt deze maand ingediend.

Volgens de gegevens van het structuurplan werd rekening gehouden met een raming van 25 miljoen voor de aanleg van een parking, een toegangsweg en het onthaalgebouw met loods, dit alles te realiseren in 1985.

Vraag nr. 7
van 17 oktober 1984
van de heer J. VALKENIERS

Bibliotheken – Erkenning en subsidiëring

Naar ik vernam zou uw departement nogal doortastend optreden voor sommige bibliotheken die nog niet conform het bibliotheekdecreet zijn ingericht. Er wordt reeds gesproken van het weigeren van subsidies en erkenning.

Is het niet mogelijk hier een tussenoplossing te vinden in afwachting van de aanpassing van de bibliotheken?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid volgende gegevens mededelen.

Om erkend te kunnen worden en te blijven moet een openbare bibliotheek voldoen aan de voorwaarden welke werden afgekondigd bij koninklijk besluit van 13 september 1979, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Executieve dd. 1 juli 1982 en 7 maart 1984.

In de praktijk gebeurt het meermaals dat bij de erkenning bepaalde voorwaarden of aanbevelingen worden geformuleerd.

Bij een eerste evaluatieronde van de erkende openbare bibliotheken werd vastgesteld dat door een aantal instellingen nog steeds niet of niet integraal was tegemoet gekomen aan deze aanbevelingen en/of voorwaarden. De administratie heeft de inrichtende machten hierop gewezen en tevens aangedrongen op een wegwerking van de tekortkomingen. Tijdens de komende maanden zal een aanvullende en definitieve evaluatie plaatsvinden. Op basis hiervan verwacht ik concrete voorstellen van mijn administratie.

Vraag nr. 14
van 24 oktober 1984
van de heer J. DE MOL

Zure regen – Effect op klokken

De oorsprong van zure regen en de schade die hierdoor aangebracht wordt aan het milieu is een probleem dat hoe langer hoe meer in de belangstelling komt.

In Nederland heeft het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer een wetenschappelijk onderzoek laten instellen naar de gevolgen van zure regen op klokken.

Zure regen en de luchtverontreiniging die ermee gepaard gaat, zetten zich vast op de klokken en tasten het koper aan waardoor de klokken ontstemd raken.

Kan de Minister mij mededelen of in het Vlaamse Gewest reeds een gelijkaardig onderzoek naar de aantasting van kerk- en beiaardklokken werd ingesteld?

Zo ja, kan hij dan mededelen welke de bevindingen van dit onderzoek waren en welke maatregelen eventueel kunnen getroffen worden om de aangetaste klokken te herstellen?

Indien een dergelijk onderzoek nog niet is gebeurd, kan de Minister dan zeggen of daar plannen voor bestaan?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs.

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag die een materie betreft waarvoor collega J. Lenssens hoofdzakelijk bevoegd is en die eveneens aan hem werd gesteld, verwijs ik het geachte lid naar diens antwoord.

Vraag nr. 16 van 24 oktober 1984 van de heer E. DESUTTER

Hotelpremies — Achterstand in de uitbetaling

Hoteliërs die hun hotel moderniseren en de premie toegewezen kregen, klagen erover dat zij steeds zolang moeten wachten vooraleer deze uitbetaald wordt.

Thans verneem ik opnieuw dat een ganse reeks premieaanvragen niet kunnen behandeld worden daar er geen kredieten ter beschikking zouden zijn.

Bijkredieten werden gevraagd doch nog niet toegestaan.

Welke maatregelen meent de geachte Minister te kunnen nemen opdat onze hoteliers niet in financiële moeilijkheden zouden komen door het te laattijdig ontvangen van de toegezegde premie.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

Er werd op het 2e bijblad voor de begroting 1984 een bijkomend krediet van 30 miljoen frank voorzien.

Er kan dus verwacht worden dat zeer binnenkort de achterstand voor 1984 zal kunnen weggewerkt worden.

Vraag nr. 18 van 25 oktober 1984 van de heer W. SEEUWS

Amateuristische kunstbeoefening — Toelagen

Het decreet van 5 februari 1980 houdende de Rijks-subsidieregeling van de Nederlandstalige organisaties van amateuristische kunstbeoefening voorziet onder zijn artikel 19:

„Onder voorbehoud dat de Minister de afrekening voor het vorig jaar en de begroting van het lopende jaar heeft goedgekeurd wordt de toelage uitgekeerd bij wijze van driemaandelijks voorschotten die ieder kwartaal van het begrotingsjaar waarvoor ze uitgetrokken en goedgekeurd zijn worden betaald ten belope van een vierde van de toelage die het vorige jaar werd toegekend. Het nog resterende gedeelte van de toelage wordt vóór 1 maart van het jaar volgend op het gesubsidieerde activiteitsjaar uitgekeerd, nadat de Minister de uitgaven van het afgelopen jaar en de overgelegde bewijsstukken heeft goedgekeurd. ”

Ofschoon het mij niet onbekend is dat binnen de sector van het Volksontwikkelingswerk, ondanks de regelingen die kracht van wet hebben, toch geregeld vertragingen optreden in het uitbetalen van de voorschotten, doet zich de laatste maanden een op dit stuk bijzonder ergerniswekkende toestand voor in de sector van de sector van de amateuristische kunstbeoefening.

De toelagen voor de amateuristische kunstbeoefening zijn immers het voorwerp van een tot dusver nooit voorgekomen vertraging van uitbetaling. De saldi van het werkingsjaar 1983 werden pas begin oktober vereffend, terwijl tot dusver geen enkele betaling van kwartaalvoorschotten voor de werking 1984 werd gerealiseerd.

Dit brengt de inrichters en hun medewerkers voor bijzonder hachelijke situaties die nu reeds aanleiding hebben gegeven tot een aantal ontslagen en de dreiging van beslaglegging op wedden en goederen van de verantwoordelijke inrichters.

Kan de geachte Minister mij laten weten waaraan deze ongehoorde vertraging van uitbetaling te wijten is, en welke maatregelen getroffen werden om aan deze jammerlijke toestand te verhelpen en in de toekomst te vermijden dat zich nog zulke vertragingen in de effectieve uitbetaling zouden voordoen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

Artikel 19 van het decreet van 20 februari 1980 moet gelezen worden in combinatie met de artikelen 7 en 23 van het koninklijk besluit van 12 oktober 1981.

Aldus kunnen de voorschotten slechts berekend en uitgekeerd worden nadat de dossiers (afrekening, begroting, werkingsverslagen, werkingsprogramma en ander bewijsmateriaal) binnengekomen zijn op de betrokken Administratie.

Aangezien dit slechts tegen 1 maart van het volgende jaar moet gebeuren en de voor deze datum binnengekomen dossiers bovendien moeten worden gecontroleerd op hun volledigheid — waarna, al naargelang het geval, een aangetekende brief wordt verzonden aan de betrokken organisaties met vermelding van de ontbrekende documenten en met het verzoek het dossier uiterlijk binnen de veertien dagen in orde te brengen — kan de in artikel 19 vooropgezette regeling niet worden geëerbiedigd.

Wat nu het saldo voor het werkjaar 1983 betreft — dat krachtens artikel 23 van het uitvoeringsbesluit eerst moet gekend zijn alvorens voorschotten kunnen worden uitgekeerd voor het werkjaar 1984 — kunnen wij het geachte lid mededelen dat het resultaat van de berekening per 1 juni 1984 aan de Inspectie van Financiën werd doorgezonden waar het op datum van 23 juli 1984 een positief advies kreeg.

Na dit positief advies en na ondertekening van het besluit door mijzelf werd een besluit opgemaakt om de vier voorschotten 1984 uit te betalen. Dit besluit werd doorgezonden aan de Inspectie van Financiën

op 27 augustus 1984 en geadviseerd op 24 september 1984.

Het hanteren van het puntensysteem voor de berekening van de werkingstoelage, de fluctuaties welke dit meebracht en nog meebrengt in de grootte van de subsidiebedragen en de problemen die er steeds bij *zijn* bij de inwerkingtreding van een nieuw decreet (b.v. terugvorderingen wegens teveel uitgekeerde subsidies) hebben de administratie vooralsnog belet het soepelere voorschottensysteem, dat van kracht is in de sector van het vormingswerk in instellingen en verenigingen, ook voor de sector amateuristische kunstbeoefening toe te passen.

Ik wens het geachte lid tegelijkertijd mee te delen dat er een consensus tot stand kwam om het decreet amateuristische kunstbeoefening van 20 februari 1980 op een aantal punten te wijzigen. Hierdoor zou het ook voor de administratie gemakkelijker zijn om berekeningen te maken. Tegelijk zouden de subsidiebedragen minder onderhevig zijn aan fluctuaties dan in het huidige puntensysteem het geval is, zodat de soepelere voorschottenregeling, van kracht bij de decreten betreffende het vormingswerk, zal kunnen worden toegepast.

Vraag nr. 19
van 31 oktober 1984
van de heer O. VAN OOTEGHEM

Verplaatsingen naar Los Angeles — Kostprijs en samenstelling van de delegatie

In aansluiting bij mijn vraag nr. 335 van 31 augustus 1984 en het antwoord van de Minister moet ik tot mijn spijt vaststellen dat het antwoord onvolledig is.

Mag ik de geachte Minister dan ook verzoeken mij te willen mededelen of de echtgenoten de leden van de kabinetsdelegatie hebben vergezeld en welk bedrag in het totaal door de Vlaamse Gemeenschap voor de verplaatsing, verblijf en verteer, van die kleinste naoorlogse delegatie werd betaald?

Antwoord

In aansluiting op zijn vraag, en in aansluiting op de vragen 335 en 361 kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. De echtgenotes van mijzelf, mijn Kabinetschef en mijn adviseur hebben ons vergezeld.

Vanuit financieel oogpunt was dit buiten de delegatie.

2. Vermits mij nog geen enkele factuur voorgelegd werd m.b.t. deze Olympische Spelen, kan ik voorlopig dan ook geen volledig antwoord geven op de vraag welk bedrag er betaald werd.

Gelet op de principiële en blijvende bezorgdheid van het geachte lid zal ik hem persoonlijk informeren wanneer alle afrekeningsstukken zullen uitbetaald zijn.

Vraag nr. 20
van 31 oktober 1984
van de heer J. DE BREMAEKER

Activiteiten in culturele centra — Verzekering.

Kan de heer Minister me mededelen welke voorschriften er gelden inzake de verzekering van activiteiten welke doorgaan in culturele centra?

Is een verzekering noodzakelijk? Zo ja, aan welke criteria moet ze beantwoorden?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid volgende gegevens mede te delen.

Het decreet van 16 juli 1973 voorziet geen voorschriften inzake verzekering van activiteiten welke doorgaan in culturele centra.

De culturele centra met vzw of gemeentelijk statuut kunnen eventueel op vrijwillige basis een verzekering ter zake afsluiten.

Vraag nr. 21
van 31 oktober 1984
van de heer J. DE BREMAEKER

Culturele centra — Aanwending van infrastructuur voor feesten, jubilea, e.a.

Kan de heer Minister me mededelen of in een cultureel centrum in een stille periode, gedurende **dewelke** het kringleven en de eigen activiteiten zo goed als nietbestaande zijn — feesten zoals huwelijken, plechtige communies, zilveren en gouden jubileums, enz. mogen doorgaan mits vergoeding van de kostprijs?

Zijn er regels volgens **dewelke** deze kostprijs moet worden berekend?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid volgende gegevens mede te delen.

Niet-culturele organisaties worden voorlopig niet uitgesloten wat het gebruik van de bedoelde culturele infrastructuur betreft.

Toch moet in zo'n geval duidelijk met volgende punten rekening gehouden worden :

1. Deze activiteiten mogen de vlote programmatie vanuit de culturele sector zeker niet verhinderen.
2. Het is wenselijk dat het huurtarief voor dergelijke niet-culturele verenigingen hoger ligt dan datgene wat van toepassing is op de culturele organisaties.

Er zijn geen vaste regels volgens **dewelke** deze kostprijs moet worden berekend.

M. GALLE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 112
(zitting 1983-1984)
van 12 oktober 1984
van de heer A. DE BEUL

Uitoefening algemene voogdij — Vernietiging van een geschorst provincieraadsbesluit

De gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen heeft op 16 april 1984 het gemeenteraadsbesluit dd. 8 maart 1984 van de stad Dendermonde houdende vrijstelling van aanwervingsexamen voor bepaalde categorieën van het bibliotheekpersoneel geschorst om reden van strijdigheid met het koninklijk besluit van 9 juli 1980 betreffende de toekenning van weddetoelagen voor het leidend en technisch personeel van de Nederlandstalige erkende openbare bibliotheken en rekening houdend met de statutaire benoemingsvoorwaarden van het stadspersoneel waarbij het slagen in een examen is opgelegd voor alle aanwervingbetrekkingen en ook voor de bevordering tot de graad van bibliothecaris.

Dit gemeenteraadsbesluit werd niet vernietigd door de voogdijminister.

Graag zou ik van de geachte Minister willen vernemen waarom hij dit door de provincieoverheid geschorste besluit niet heeft vernietigd?

Antwoord

Na onderzoek heb ik gemeend dat er geen aanleiding toe bestond de door de provinciegouverneur ingezette procedure verder te zetten.

Dit doet echter geen afbreuk van de mogelijkheid die aan de erbij betrokken personeelsleden geboden wordt een verzoekschrift tot vernietiging aan de Raad van State over te zenden.

Vraag nr. 3
van 25 oktober 1984
van de heer F. VERMEIREN

Woonkernen „ Ter Bronnen ” en „ Fazantendal ” te Kampenhout — Infrastructuur

Geregeld bereiken mij klachten van de inwoners van de woonkernen „ Ter Bronnen ” en „ Fazantendal “, in de gemeente Kampenhout, over het ontbreken van een minimum aan infrastructuur.

Deze twee woongebieden ontstonden uit verkavelingen rond en door de in 1931 gestichte verkavelingsmaatschappij „ Compagnie immobilière de Campenhout et Extensions ” ontworpen woonpark.

De wegeninfrastructuur liep zware oorlogsschade op en de maatschappij was een langzame aftakeling nabij.

In 1958 werd tot vereffening besloten; toestand die tot op heden onveranderd is.

Het voorgaande kan misschien een kleine toelichting zijn bij de (on)bestaande infrastructuurtoestand: ontoereikende of onbestaande afwateringen, quasi onbereikbare toegangswegen, stukgereden of nog niet aangelegde voetpaden, enz. In de winterperiode schijnt de toestand onbeschrijfelijk te zijn.

Graag mocht ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen welke overheden in gelijkaardige situaties bevoegd zijn?

Antwoord

In antwoord op uw vraag heb ik de eer het geachte lid volgende gegevens mede te delen.

De wegen waarvan sprake in de verkavelingen „ Ter Bronnen ” en „ Fazantendal ” te Kampenhout zijn, voor zover mij bekend is, geen gemeentewegen. Zij zijn eigendom van privé-personen. Deze laatste zijn verantwoordelijk voor het ontbreken van een minimum aan infrastructuur en de slechte toestand van de betrokken wegen.

De eventuele uitvoering van de nodige infrastructuurwerken zou door de gemeente kunnen gebeuren in de vorm van „ werken voor derden ”. Zulks betekent dat de kosten verbonden aan de uit te voeren infrastructuur aan de gemeente worden betaald door de betrokken eigenaars via voorschotten op de naderhand uit te voeren werken en een eindafrekening na het beëindigen ervan.

Vraag nr. 5
van 31 oktober 1984
van de heer J. DESSEYN

Laattijdige betaling door de Staat aan de gemeenten — Toepasbaarheid van de circulaires inzake boekingsvoorschriften

De voorschriften tot boeking van de opbrengsten van de gemeentelijke opcentiemen op de onroerende voorheffing en van de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting zijn opgenomen in de circulaires van de Minister van Binnenlandse Zaken, gedateerd 15 maart 1967, 16 februari 1968, 28 januari 1969 en 14 januari 1970.

Op grond van de gegeven richtlijnen mag het verschil tussen het bedrag van de begrotingspost en het bij het afsluiten van het dienstjaar werkelijk geïnde bedrag niet naar de volgende rekening worden overgedragen.

Regel is dat in de jaarrekening het totaal mag geboekt worden van de creditoverschrijvingen op de rekening-courant van het Gemeentekrediet, uiterlijk ontvangen op 31 januari van het jaar, volgend op het dienstjaar.

Het verwerken in een begrotingswijziging van een nog te innen saldo als ontvangst verbonden aan een vorig dienstjaar, wordt geïnterpreteerd als strijdig met de richtlijnen opgenomen in de geciteerde omzendbrieven en als zodanig door de voogdijoverheid afgevoerd.

Nu de Staat zijn verplichting tot doorstorting aan de gemeenten soms zeer laattijdig nakomt, kan een ver-

tekend begrotingsbeeld met budgettaire ontwrichting het hinderlijk gevolg zijn van de opgelegde boekingswijze. Zo heeft b.v. de gemeente Middelkerke op heden slechts 30 % van het begrotingscijfer 1984 inzake opcentiemen onroerende voorheffing werkelijk geïnd en zijn de aanslagbiljetten 1984 nog niet eens uitgestuurd. Het hoeft geen betoog dat het verbieden van de inschrijving in de rekeningen van vastgestelde rechten gelijk aan de begrotingsposten onhoudbaar wordt en onverantwoorde en onrealistische schommelingen teweeg brengt in de eindresultaten van rekeningen en begrotingen. Te meer dat zeker voor de onroerende voorheffing de begrotingsramingen aan de hand van vaste gegevens en objectieve criteria worden vastgesteld.

Mijn vraag strekt ertoe te mogen vernemen of u de huidige onderrichtingen blijft handhaven in het licht van de steeds omvangrijker wordende wanbetalingen door de Staat?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid volgende gegevens mede te delen.

Wat de belastingontvangsten betreft die door de Rijksontvangers voor rekening van de gemeenten worden geïnd, vloeit het verbod om het verschil tussen de begrotingsramingen en de werkelijke ontvangsten in de rekening als vastgesteld recht te boeken en als dusdanig over te dragen naar het volgend dienstjaar niet enkel voort uit de door het geachte lid aangehaalde omzendbrieven, maar vindt het zijn rechtsgrond in de wet.

Artikel 59 van het 'Algemeen Reglement op de gemeentelijke comptabiliteit' verbiedt de gemeenten inderdaad deze ontvangsten als erkende vorderingen in te schrijven voordat zij werkelijk zijn ontvangen.

Ik heb er reeds ten overvloede op gewezen dat een inschrijving in de begroting van het verschil tussen de begrotingsraming en de werkelijke ontvangst inzake de door de Rijksontvanger geïnde belastingen niet kan worden toegestaan, daar dit tot gevolg zou hebben dat in de begroting een dubbele boeking van ontvangsten zou gebeuren. In het resultaat van de koptabel van de begroting is inderdaad de begrotingsraming inzake de onroerende voorheffing van het vorige dienstjaar reeds begrepen, vermits deze raming mede het begrotingsresultaat van het vorige jaar heeft bepaald, dat het uitgangspunt is van de afdeling 2 van de koptabel. Indien dus zou worden toegestaan dat het verschil tussen de begrotingsraming en de werkelijke ontvangst inzake deze belasting nogmaals in de begroting van het volgend jaar mag worden opgenomen, zou dit een dubbele boeking betekenen die het begrotingsresultaat in positieve zin zou vertekenen. Dit zou er kunnen toe leiden dat het gemeentebestuur uitgaven zou plannen, steunen op ontvangsten die in de loop van het dienstjaar niet bekomen zullen worden.

Wat de door het geachte lid aangeklaagde wanbetalingen door de Staat betreft, herinner ik er aan dat ik ter zake over geen enkele bevoegdheid beschik. Niettemin heb ik bij de Minister van Financiën reeds meermalen aangedrongen op een spoedige invordering en

doorbetaling aan de gemeenten van de ontvangsten waarop zij recht hebben. De achterstand waarvan het geachte lid melding maakt, lijkt mij wel sterk overdreven.

Vraag nr. 6 van 31 oktober 1984 van de heer J. VALKENIERS

Onderhoud en opkoping gebouwen door kerkfabrieken — Weerslag op gemeentebegrotingen

Op dit ogenblik bestaat er in talrijke parochies een tendens om bepaalde gebouwen als catecheselokalen, parochiezalen en jeugdlokalen te laten opkopen door de kerkfabrieken die dan ook moeten instaan voor het onderhoud van al deze gebouwen. Dit zal zonder twijfel een serieuze weerslag hebben op de begroting van de kerkfabriek en dus ook op de gemeentelijke begroting.

In sommige gemeenten dreigt dit zelfs ernstige repercussies te zullen hebben op de gemeentelijke begroting.

Dient er niet dringend een onderhoud plaats te hebben tussen uw departement en dit van Minister Goltzen einde na te gaan hoever men kan en mag gaan?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid volgende gegevens mededelen.

Krachtens de artikelen 92 en 94 van het keizerlijk decreet van 30 december 1809 over de kerkfabrieken, moeten de gemeenten slechts instaan voor de ontoreikendheid van de inkomsten van de kerkfabrieken inzake de lasten die opgenomen zijn in artikel 37 van dit decreet. Deze verplichting is overgenomen in artikel 131 — 9" van de Gemeentewet.

De gemeente hoeft dus niet bij te dragen in het tekort van de kerkfabriek dat te wijten is aan niet-verplichte uitgaven die geen direct verband houden met de uitoefening van de eredienst. De interpretatie van de verplichtingen, opgenomen in het keizerlijk decreet, aan de hand van concrete verrichtingen van de kerkfabrieken, behoort tot de bevoegdheid van de Minister van Justitie.

Vraag nr. 7 van 7 november 1984 van de heer L. DIERICKX

Omvorming vzw voor sport en recreatie in een gemeentelijke regie — Procedure

In verband met het toezicht op de gemeentelijke sport- en recreatieinfrastructuur en het financieel beleid ervan, stelt zich de vraag naar de omvorming van een bestaande vzw voor Sport en recreatie in een gemeentelijke regie.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Bestaan hiertegen juridische bezwaren?

2. Is het juist dat dergelijke overgang niet mogelijk is, zoals zou blijken uit uw rondschriften?
3. Welke stappen dient een gemeentebestuur te ondernemen om de overgang wettelijk te laten verlopen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid volgende gegevens mede te delen.

1. De bezwaren tegen de omvorming van een bestaande vzw voor sport en recreatie in een gemeentebedrijf vloeien rechtstreeks voort uit de Gemeentewet, waar in artikel 147bis gewag gemaakt wordt van gemeentelijke inrichtingen en diensten van industriële of commerciële aard die als gemeentebedrijven kunnen worden georganiseerd. Door haar aard zelf beantwoordt een vzw voor sport en recreatie niet aan de wettelijke begripsomschrijving.
2. Recent werd in een brief aan de VBSG voormeld standpunt bevestigd, waarbij als besluit werd vooropgesteld dat moeilijkheden in verband met het toezicht op de vzw, niet opgelost kunnen worden door het oprichten van gemeentebedrijven. Het verzoek van een gemeentebestuur met betrekking tot de gewenste omvorming zal in die zin beoordeeld worden.

P. AKKERMANS GEMEENSCHAPS MINISTER VAN RUIMTE- LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN NATUURBEHOUD

Vraag nr. 18
(zitting 1983-1984)
van 18 november 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Afbouw van het budget voor natuurbehoud — Aan- koop groengebieden

Uit een inventaris van 1981 bleek dat in Vlaanderen ruim 1000 percelen aangekocht zouden moeten worden.

Het ging om stukken natuur, waar het landschap op korte of middellange termijn bedreigd werd.

De lijst opgesteld door Waters en Bossen kon met andere woorden beschouwd worden als een prioriteitenlijst voor aankoop van bossen en natuurgebieden in het Vlaamse Gewest.

Graag vernam ik:

1. welke bossen en natuurgebieden sinds 1 januari 1982 en tot op heden werden aangekocht door Waters en Bossen, met vermelding van de aankoopprijs en of het aangekochte gebied op de inventaris voorkwam ;
2. welke bossen en natuurgebieden in dezelfde periode werden aangekocht door de dienst Groenplan, met vermelding van dezelfde gegevens;

3. welke bossen en natuurgebieden, in dezelfde periode, werden aangekocht door de gemeenten, met vermelding van de ontvangen subsidie, de aankoopprijs en of het betrokken gebied voorkomt op de in 1981 opgestelde lijst.

Aanvullend antwoord

Ik heb de eer het geachte lid, wat punt 1 van zijn vraag betreft, volgende gegevens te verstrekken :

1. Aankoop bossen en natuurgebieden door het Vlaamse Gewest.

Bossen en natuurgebieden waarvan de aankoopsom in 1982 werd vastgelegd:

Gemeente	Gebied	Prijs
Ekeren	Oude Gracht en de Ramen	70.000.000
Kluisbergen	L'Ecluse	11.500.000
Houthalen-Helchteren	De Dool	10.300.000
Bornem-Hingene	De Notelaar	2.500.000
Zonhoven	De Teut	476.000
Hasselt	De Zonderikbeek	500.000
Hasselt-Kuringen	De Zonderikbeek	144.000

Bossen en natuurgebieden waarvan de aankoopsom in 1983 werd vastgelegd:

Gemeente	Gebied	Prijs
Zonnebeke	Zonnebekebos	45.100
Moen	Bossuit	150.000
Berlare	Berlarebroek	580.000
St. Joris-Winge	Walebos	246.500
Zonhoven	Klein Hengelhof	1.300.000
Zonhoven	De Teut	3.910.000
Hasselt-Kuringen	Galgeberg en Zonderikbeek	845.000
Houthalen-Helchteren	Tenhoogdoomheide	3.600.000
Houthalen-Helchteren	Kraanberg	2.729.500
Houthalen-Helchteren	Tenhaagdoomheide	380.000
Torhout-Koekelare	Wijnendalebos	100.000.000
Deinze	Oude Leie	880.000
Oostkamp	Rooyveld	15.700.000
Kluisbergen	Begaeghel	13.000.000
Oudenaarde	Enamebos	23.431.145
Arendonk	De Rest	16.914.720
Overpelt	Pijnven	925.000

Wat de lijst van 1981 betreft, waarmee het geachte lid wellicht de „prioriteitenlijst voor aankoop van bossen en natuurgebieden in het Vlaamse Gewest” bedoeld, kan ik verwijzen naar mijn antwoord op de vragen nr. 197 van 8 september 1983 en nr. 1 van 21 oktober 1983.

2. Wat de aankoop van groengebieden door de dienst van het Groenplan bij het Nationale Ministerie van Openbare Werken betreft, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat tot nu toe geen enkel domein met eigendomstitel en dossier werd overgedragen aan het Vlaamse Gewest. Ik beschik dus vooralsnog niet over de gegevens om de gestelde vraag deugdelijk te beantwoorden.

3. Wat de aankoop van groengebieden door gemeenten en provincies betreft werden bij besluiten van de Vlaamse Executieve volgende subsidies toegekend in de periode waarop de vraagstelling van het geachte lid betrekking heeft:

Gemeente	Domein	Subsidie-bedrag	Aankoop-prijs
Wuustwezel	Hofakker	2.174.000	4.348.350
Brugge	Buiten de Boeverievest	1.400.000	3.402.000
Ardooië	Park MGR Roelenstraat	2.420.000	9.000.000
Beveren	Hof ter Saksen	12.472.000	43.908.000
Brugge	Gulden Vlieslaan	1.400.000	4.000.000
Essen	Wilderse Duintjes	17.925.000	48.000.000
Leuven	Naamse Straat	1.960.000	13.000.000

Deze tabel kan aangevuld worden met de lijst van subsidies die definitief werden toegekend na de datum van vraagstelling door het geachte lid maar waarvoor het onderzoek van de dossiers op dat ogenblik nog gaande was:

Gemeente/ Provincie	Domein	Subsidie- bedrag	Subsidie- procent
Beerse	Dakt	2.650.000	35
Hoboken	Cockerillhof	1.350.000	50
Hove	Gemeentepark	680.000	35
Malle	De Renesse	6.657.000	50
Meerhout	Bevrijdingslaan	900.000	35
Schildre	Rodendreef	1.925.000	35
Turnhout	Driesenstraat	960.000	50
Boutersem	Kwabeek	1.118.000	35
Dilbeek	De La Motte	7.000.000	50
Dilbeek	Heidebeekveld	3.500.000	35
Dilbeek	Ketelheide	1.575.000	35
Grimbergen	Prinsenbos	2.770.000	50
Leuven	Michotte	4.416.000	50
Machelen	Tuinwijk	2.712.000	35
Opwijk	Processiestraat	525.000	50
St. Pieters-Leeuw	Gemeentehuispark	202.000	35
Vilvoorde	Rolleveld	5.375.000	35
Genk	Kolderbos	2.281.000	35
Houthalen-Helchteren	Dool	698.000	50
Koersel	Lusttuin	2.800.000	50
Tessenderlo	Gerhagen	4.000.000	50
Tessenderlo	Luyten	2.948.000	35
Zolder	Ringlaan	1.195.000	35

Gemeente/ Provincie	Domein	Subsidie- bedrag	Subsidie- procent
Aalst	Koolstraat	2.076.000	35
Erpe-Mere	Steenberg	2.797.000	35
Gent	Claeys-Bouüaert	20.100.000	50
Gent	Vincke-Bovyn	10.294.000	50
Merelbeke	Liedemeersen	1.514.000	35
St. Martens-Latem	Debie	4.483.000	35
St-Niklaas	Clementwijk	760.000	35
St. Niklaas	Tereken	498.000	35
Waasmunster	Blauwendael	11.699.000	50
Wetteren	Massemesteenweg	226.000	35
Brugge	Tudor	20.925.000	50
Brugge	Minnewater	6.584.000	35
Henele	Burcht	2.125.000	35
Zonnebeke	Kasteelpark	5.378.000	50
Limburg	Hageven Lommel Neerpelt	5580.000	35
West-Vlaanderen	Tillegem te St. Michiels Brugge	36.785.000	50
West-Vlaanderen	'T Veld van Ardooië	27.750.000	50
Hoegaarden	Bril	2.542.000	50
Meerhout	Engelse Hof	472.000	50

Vraag nr. 214
(zitting 1983-1984)
van 28 september 1984
van de heer J. GABRIELS

Arrondissement Maaseik — Inventarisatie onbebouwde percelen

Graag kreeg ik van de Minister, voor wat de gemeenten van het arrondissement Maaseik betreft, en per gemeente, een overzicht van de inventarisatie van onbebouwde percelen.

Indien reeds ter beschikking, kreeg ik tevens graag de gegevens met betrekking tot de verkoopbaarheid van deze percelen.

Antwoord

In aansluiting met mijn voorlopig antwoord kan ik het geachte lid de gevraagde gegevens betreffende het aantal onbebouwde (kadastrale) percelen (art. 63 par. 2 van de Stedebouwwet van 28 juni 1978), volgens tabel in bijlage, overmaken.

Arrondissement Maaseik

Inventaris van de onbebouwde kadastrale percelen per gemeente

	Woongebied			WGBLK			WUB		Woonpark	
	Palend aan de straat	Ingesloten percelen		Palend aan de straat	Ingesloten percelen		Aantal	Oppervlakte	Aantal	Oppervlakte
		Aantal	Oppervlakte		Aantal	Oppervlakte				
Bocholt	678	226	34,60 ha	1.093	161	20,75 ha	213	103,25 ha	0	0
Bree	811	323	29,16 ha	745	110	12,32 ha	256	88,05 ha	0	0
Dilsen	1.409	465	48,67 ha	1.128	208	23,16 ha	741	129,74 ha	6	1,63 ha
Hamont-Achel	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Helcht-Eksel	1.068	293	38,00 ha	447	60	5,67 ha	189	71,78 ha	62	13,47 ha

Arrondissement Maaseik

Inventaris van de onbebouwde kadastrale percelen per gemeente

	Woongebied ¹			WGBLK			WUB ²		Woonpark	
	Palend aan de straat	Ingesloten percelen		Palend aan de straat	Ingesloten percelen		Aantal	Oppervlakte	Aantal	Oppervlakte
		Aantal	Oppervlakte		Aantal	Oppervlakte				
Houthalen-Helcht	2.653	696	88,50 ha	305	82	9,12 ha	534	189,88 ha	0	0
Kinrooi	420	140	19,19 ha	869	105	10,72 ha	311	80,31 ha	0	0
Lommel	3.432	1.655	310,19 ha	635	232	28,53 ha	433	142,25 ha	0	0
Maaseik	1.182	180	33,83 ha	1.161	104	16,32 ha	516	150,27 ha	6	6,06 ha
Meeuwen-Gruitrode	679	157	11,38 ha	1.092	2,4	32,55 ha	246	77,46 ha	148	18,37 ha
Neerpelt	891	281	45,10 ha	854	109	12,70 ha	200	106,37 ha	144	43,29 ha
Overpelt	1.096	250	33,86 ha	582	59	9,22 ha	388	11,61 ha	0	0
Peer	720	217	33,51 ha	807	97	16,55 ha	313	148,57 ha	0	0

WGBLK = woongebied met landelijk karakter.

WUB = woonuitbreidingsgebied.

Vraag nr. 2
van 17 oktober 1984
van de heer J. DE MOL

Toepassing artikel 14, derde lid van de Stedebouwwet
— Vervanging van een APA door gewestplan

De Raad van State heeft in zijn arrest nr. 23.484-IIIe K van 16 september 1983 inzake Saint-Remy e.c. tot de Stad Waver en het Waalse Gewest duidelijk gesteld dat overeenkomstig art. 14, § 3, de gemeenten die een APA hadden vóór de vaststelling van hun gewestplan, geen genoeg meer konden nemen met het gewestplan als APA.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op volgende vragen.

- In hoeveel en in welke gemeenten werd in Vlaanderen het gewestplan reeds overgenomen als APA?
- In hoeveel en in welke gemeenten werd het gewestplan onwettig overgenomen als APA gezien het APA er bestond vóór het gewestplan?
- Zult u nieuwe besluiten nemen tot intrekking van die onwettige koninklijke en ministeriële besluiten?
 Zullen die gemeenten van deze onwettige situatie op de hoogte gebracht worden?
- Uw diensten eisen van de gemeenten dat ze het gewestplan als APA overnemen, dit gebeurt vooral in die gemeenten waar reeds een APA vóór het gewestplan aanwezig was. De verplichting tot het overnemen van het gewestplan als APA gebeurde bijna in chantagevorm, immers de schadevergoedingen van het gewestplan werden door het overnemen in een APA een gemeentelijke last. Meent u niet dat in het licht van dit arrest de schadevergoedingen volgens art. 37 bij de vroegere Belgische Staat of bij de Vlaamse Gemeenschap moeten worden gelegd?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

De Raad van State heeft in zijn arrest nr. 23.484-IIIe K van 16 september 1983 inderdaad gesteld dat overeenkomstig artikel 14, § 3 de gemeenten die een APA hadden voor de vaststelling van hun gewestplan, geen genoeg konden nemen met het gewestplan als APA.

Dit arrest is echter een alleenstaand arrest (uitgesproken door een Franse Kamer) en kan bijgevolg niet aanzien worden als vaste rechtspraak. Er wordt aangenomen dat de gefuseerde gemeenten wiens APA niet meer voldeed aan de bepalingen van artikel 15 van de Stedebouwwet, genoeg konden nemen met het gewestplan als APA.

1. a. Antwerpen : 32 gemeenten.

Arendonk
 Balen (Olmen)
 Boechout (Vremde)
 Duffel
 Geel
 Geel (Oevel)
 Herentals
 Herenthout
 Hulshout (Westmeerbeek)
 Lille (Gierle)
 Lille (Wechelderzande)
 Nijlen
 Putte
 Putte (Beerzel)
 Putte (O.L.V.-Waver+ Rijmenam)
 Ranst (Emblem)
 Ravels
 Rumst
 Schilde
 St.-Katelijne-Waver
 Vosselaar
 Wester10
 Wester10 (Oevel)
 Westmalle
 Westmalle (Oostmalle)
 Zandhoven
 Zandhoven (Putte)
 Zandhoven (Massenhoven)
 Laakdal (Eindhout)
 Mechelen (Heffen + Hombeek + Walem)
 Wuustwezel (Loenhout)
 Essen

b. Brabant: 5 gemeenten.

Diest
Londerzeel
Tervuren
Tienen (Kumtich)
Liedekerke

c. Limburg: 11 gemeenten.

Bilzen
Borgloon
Bree
Riemst
Tongeren
Zutendaal
Ham
Bocholt
Beringen
Opglabeeck
Lanaken

d. Oost-Vlaanderen : 13 gemeenten.

Temse
Dendermonde
Destelbergen
Lovendegem
De Pinte
Kruishoutem
Maarkedal
Geraardsbergen
Ninove
Aalst
Maldegem
Kaprijke
Lochristi

e. West-Vlaanderen: 11 gemeenten.

Damme
Torhout
Poperinge
Brugge
De Panne
Dentergem
Tiel
Wingene
Ardooi
Wielsbeke
Bredene

2. In geen enkele gemeente werd het gewestplan onwettig overgenomen als APA. Bepaalde gemeenten welke een APA hadden werden gefusioneerd. Bijgevolg voldeed hun APA niet meer aan de wettelijke omschrijving van artikel 15 van de Stedebouwwet. Zodoende kon het gewestplan overgenomen worden als APA voor deze fusiegemeenten.
3. Deze vraag is zonder voorwerp aangezien ik ervan overtuigd ben dat volkomen wettelijk werd gehandeld.
4. Het stond de gemeenten vrij om in toepassing van artikel 14, § 3 van de Stedebouwwet te beslissen of ze al dan niet genoeg namen met de voorschriften van het reeds bestaande gewestplan.

Vraag nr. 8
van 23 oktober 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Bouwmisdrijf — Gerechtelijk procedure en gevolg

Het gebeurt meer dat een Bestuur van de Stedebouw en Ruimtelijke Ordening bij overtreding van artikel 65, par. 1 A, van de wet van 29.3.1962, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedebouw, eist dat de plaats waar het bouwmisdrijf plaatsvond, in de vorige staat wordt hersteld.

Kan de geachte Minister mij meedelen of de boven-gevoemde dienst al dan niet het dossier, dat naar de desbetreffende Procureur des Konings wordt gezonden, blijft volgen.

Wordt door het Bestuur van de Stedebouw en Ruimtelijke Ordening bij de gerechtelijke dienst navraag gedaan naar de uitspraak van de gemelde overtreding en gestelde eis? Welke bestemming geeft men aan het desbetreffende afschrift van het dossier dat op het Bestuur van de Stedebouw en Ruimtelijke Ordening berust wanneer na enkele jaren op deze administratie nog niet geweten is of er al dan niet een uitspraak is geweest? Hoe verloopt de algehele afwikkeling van zulk dossier precies?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid op de door hem gestelde vraag volgende inlichtingen te verstrekken.

Vooreerst dien ik aan te stippen dat, bij de vordering aanhangig bij de heer Procureur des Konings houdende herstel van de plaats in de vorige staat, een onderscheid dient gemaakt tussen de vorderingen met of zonder burgerlijke partijstelling vanwege mijn bestuur.

Waar namelijk voorheen deze burgerlijke partijstelling eerder zeldzaam en in gevallen van reële noodzaak werd doorgevoerd, is het zo dat thans de invoering van het systeem van de dwangsom automatisch een burgerlijke partijstelling met zich meebrengt.

De procedure verloopt dan als volgt.

In geval de vordering niet gepaard gaat met een burgerlijke partijstelling geldt de afspraak dat de heer Procureur des Konings of de heer Procureur-Generaal aan mijn bestuur mededeelt welk vonnis of arrest in deze zaak is uitgesproken of welk gevolg door zijn ambt aan de door mijn bestuur ingestelde vordering is gegeven.

In geval van vonnis of arrest wordt, na het verstrijken van de in het vonnis of arrest gestelde termijn, door de gemachtigde ambtenaar nagegaan of hieraan daadwerkelijk een uitvoering is gegeven.

Indien dit niet het geval is wordt nagegaan welke instanties door de rechterlijke uitspraak bevoegd zijn verklaard om tot de gedwongen tenuitvoerlegging over te gaan. In zeer veel gevallen is hierin ook, naast de gemachtigde ambtenaar, het betrokken college van burgemeester en schepenen begrepen. In deze omstandigheden wordt nagegaan welke de bedoelingen van voornoemd college ter zake zijn.

Eenzelfde houding wordt aangenomen in geval de derde benadeelde als burgerlijke partij de bevoegdheid tot gedwongen tenuitvoerlegging heeft gekregen.

In geval de vordering wel gepaard gaat met een burgerlijke partijstelling, en in casu eveneens de toepassing van de dwangsom wordt gevraagd, wordt de zaak op de voet gevolgd.

In geval van een vonnis of arrest, waarbij de dwangsom wordt toegekend, wordt indien binnen de gestelde termijn de plaats niet in de vorige staat is hersteld, aan de advocaat van het bestuur opdracht gegeven de procedure tot inning van de dwangsom in te zetten tot het vonnis of arrest zijn daadwerkelijke uitvoering heeft gekregen.

Vraag nr. 9
van 26 oktober 1984
van de heer H. SUYKERBUYK

Toepassing van het besluit van de Vlaamse Executieve van 17.7.1984 — Regularisatie van Weekendverblijven

Artikel 5 van het besluit van de Vlaamse Executieve dd. 17 juli 1984 handelt over de vergunningsplicht inzake sommige gebruikswijzigingen.

Uit het optreden van de provinciale directies van Stedebouw blijkt dat een regularisatie van een weekendverblijf wordt geweigerd als er een permanente bewoning is. Deze permanente bewoning kan overigens door gemeentebesturen niet worden geweigerd, omdat de Minister van Binnenlandse Zaken het begrip „tweede verblijfplaats”, enkele jaren geleden heeft afgeschaft.

De in artikel 5 voorziene regeling houdt in dat de regularisatie van weekendverblijven met een reeds van vóór het besluit van 17.7.1984 bestaande definitieve woonst, niet meer mogelijk is. Artikel 5 handelt over een „vergund gebouw” en dienvolgens zullen een aantal regularisaties — die planologisch volledig verantwoord zijn — niet meer kunnen doorgaan. Het lijkt aangewezen, gezien het begrip „tweede verblijf” administratief niet meer bestaat, de weekendverblijven, die permanent bewoond waren vóór 17.7.1984 tot regularisatie toe te laten. Zoniet blijft een onwettelijke toestand bestaan, niettegenstaande de betrokkenen wensen uit de onwettelijkheid te treden en dit planologisch geen beletsel vormt.

Kan de Minister zijn standpunt daaromtrent bepalen?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

Er dient onderscheid gemaakt tussen de vergunningsplicht voor het wijzigen van het gebruik van een bestaand vergund gebouw (mogelijk een weekendverblijf) enerzijds en de regularisatie van de weekendverblijven anderzijds.

Wat de eerste aangelegenheid betreft (wijzigen van het gebruik van een gebouw) onderwerpt het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 juli 1984 voortaan het gebruik van permanente bewoning van een vergund weekendverblijf aan een voorafgaande toelating.

De tweede aangelegenheid heeft betrekking op de eventuele regularisatie van een (zonder vergunning) opgericht weekendverblijf. In dit geval gaat het om een bouwaanvraag voor een vroeger opgericht gebouw.

Het betreft hier twee verschillende aangelegenheden.

Gaat het om een weekendverblijf dat destijds zonder vergunning werd opgericht dan kan het decreet van 28 juni 1984 niet toegepast worden vermits dit laatste enkel toepasselijk is op vergunde gebouwen.

Of het weekendverblijf gebruikt wordt als tijdelijk verblijf, of permanente woonst, doet niets ter zake, en heeft geen invloed op de aard van het probleem.

Gaat het om een weekendverblijf dat destijds met vergunning werd opgericht en ondertussen als permanente woonst wordt gebruikt, dan is het hogervermeld decreet evenmin van toepassing. Inderdaad, dit decreet is enkel van toepassing op vergunde gebouwen waarvan het gebruik gewijzigd wordt na het van kracht worden van het decreet.

Concreet betekent dit dat het met vergunning opgerichte weekendverblijf verder als permanente woonst kan gebruikt worden. Immers vóór het van kracht worden van het decreet was het wijzigen van het gebruik niet onderworpen aan een vergunning, en het gebruiken van het weekendverblijf als permanente woning was geen overtreding in het kader van de wet op de stedebouw. Sinds het van kracht worden van het decreet wordt de toestand niet gewijzigd: het verblijf wordt verder gebruikt als permanente woonst. Er is dus geen wijziging van gebruik.

Wanneer sinds het van kracht worden van het decreet een weekendverblijf dat tot dan toe enkel als dusdanig gebruikt werd, als permanente woning zou gebruikt worden, dan is in toepassing van het decreet wel voorafgaandelijk vergunning nodig.

Vraag nr. 10
van 31 oktober 1984
van de heer F. GEYSELINGS

„Lierse Polder” — Financiële middelen, werking en overleg met polderbestuur

Door een koninklijk besluit werd op 16.2.1960 de zgn. „Lierse Polder” opgericht, zoals trouwens voorgeschreven in de wet en waarbij elk jaar dit gebied moet „geschouwd” worden. Dit gebied van ca 156 ha omvat het grondgebied tussen de grens van Duffel, de Beneden-Nete, de Afleidingsvaart, de Ouderijstraat, de Ringehofweg en de Mechelsesteenweg. Deze polder heeft tot doel:

- eigendommen tegen overstromingen te vrijwaren, die binnen de grenzen van het gebied liggen en het overtollige grond- en oppervlaktewater ervan af te leiden ;

- waterlopen, dij ken, stuwdammen, sluisen, wegen en kunstwerken en alle werken in het algemeen, die belang opleveren voor de gemeenschap aan te leggen en te onderhouden.

Dit polderbestuur klaagt over het feit:

- dat de polder een te kleine omschrijving heeft;
- over te weinig financiële middelen beschikt;
- er „als spek en bonen” bijloopt.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Als hogere besturen werken uitvoeren aan de Lierse Polder wordt het poldergebied hiervan niet in kennis gesteld. Waarom niet?
2. Suggesties of wensen van het polderbestuur worden door de bevoegde instanties genegeerd of niet in overweging genomen. Waarom deze handelwijze?
3. Het Liers Polderbestuur klaagt niet te beschikken over voldoende bestaansmiddelen. Hoe groot zijn deze middelen en waarom blijven deze beperkt?

Antwoord

1 en 2.: De vragen betreffen een aangelegenheid die mijns inziens tot de bevoegdheid van de Minister van Openbare Werken behoort, vermits ze volgens mijn inlichtingen uitsluitend verband houden met de uitvoering van werken waarop de dijkwet van 18 juni 1979 van toepassing is.

3. Zoals het geachte lid weet, zijn de beslissingen van de polders betreffende onder meer hun begrotingen, hun rekeningen en hun belastingen, ingevolge artikel 25 van de wet van 3 juni 1957 betreffende de polders aan de goedkeuring van de Bestendige Deputatie onderworpen.

Aangezien het provinciebestuur aldus als toezien- de overheid betrokken is bij al wat het financiële beheer van de polders betreft, heb ik gemeend, alvorens mijn standpunt met betrekking tot de bestaansmiddelen van de Polder van Lier te laten kennen, de provinciegouverneur van Antwerpen ter zake eerst om de nodige basisgegevens te moeten vragen.

Vraag nr. 11 van 6 november 1984 van de heer J. DE MOL

Besluit van de Vlaamse Executieve van 16 maart 1983 inzake bouwpremies — Vereenvoudiging procedurevoorschriften

De Vlaamse Executieve heeft in zijn besluit van 16 maart 1983 tot instelling voor het Vlaamse Gewest van een bouwpremie een nieuwe reglementering ingevoerd, teneinde te kunnen bijdragen in de relance van de bouwnijverheid. Een van de beoogde middelen daartoe was de vereenvoudiging en de uniformisering van de procedure. De praktijk wijst uit dat er nog

verdere logische vereenvoudigingen zouden kunnen doorgevoerd worden.

De vereenvoudiging die we voorstellen en waarvoor we het standpunt van de Gemeenschapsminister wensen te vernemen, zou tevens een correcte aanpassing betekenen van de bevoegdheden zoals ze in het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap verdeeld werden tussen het Bestuur van de Huisvesting en de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu.

Artikel 5, § 4 van bovengenoemd besluit geeft de taak weer voor de provinciale AROL. Ze bestaat uit het opmaken van een attest, concreet het formulier A genoemd. AROL moet daartoe nakijken of de voorwaarden, zoals vermeld in art. 5, §§ 1 en 3 vervuld zijn.

Ons voorstel bestaat er in deze taak integraal aan de burgemeester toe te vertrouwen. De argumenten die voor pleiten :

1. de burgemeester, als hoofd van het schepencollege verkreeg reeds fundamentele bevoegdheden en verantwoordelijkheden in dit besluit :

- op het gemeentebestuur wordt ook het formulier A afgegeven volgens art. 4, § 1;
- de burgemeester bevestigt in een attest dat het buitenmetselwerk van de nieuwe woning voltooid is; art. 10;
- de burgemeester bevestigt dat de woning gesloopt is of niet meer als woning dient; art. 11, § 1-b;
- deze taken veronderstellen toezicht en controle ter plaatse en/of op de plannen. Het nazicht van de plannen zou dus een kleine bijkomende taak zijn.

2. In art. 8-a staat een fundamentele fout. De tekst luidt : „ de woning laten bouwen naar de door het bevoegde provinciale bestuur van de stedenbouw en ruimtelijke ordening goedgekeurde plannen”. Welnu de bouwvergunning en de daarbijhorende plannen voor privéwoningen worden „ nooit” door de gemachtigde ambtenaar van AROL goedgekeurd en afgegeven maar „altijd” door het schepencollege. Het schepencollege is verantwoordelijk voor de afgifte van de bouwvergunningen en dit volgens de rechtsleer en de rechtspraak. De gemachtigde ambtenaar geeft slechts „ een advies” en over door het schepencollege rechtstreeks afgegeven bouwvergunningen in verkavelingen en BPA's heeft hij slechts een schorsingsrecht.

Het zou dan ook maar logisch zijn dat het bevoegde en verantwoordelijke schepencollege de conformiteit tussen de vergunde bouwplannen en de opgelegde normen zelf zou attesteren. De stap naar AROL maakt een vorm van dubbel gebruik uit;

3. AROL doet bouwpremiecontroles ter plaatse. Zij overschrijden hun bevoegdheden. Art. 13, § 2 in samenlezing met art. 8 geeft deze bevoegdheid alleen naar de Administratie voor Huisvesting. Ons voorstel zou deze onregelmatigheid automatisch wegnemen. Ook de omzendbrief van 17

oktober 1980 stelt op blz. 3 en 4 dat bij twijfel of opmerkingen van Stedebouw, afgevaardigden van Huisvesting een onderzoek kunnen instellen en niet deze van Stedebouw;

4. controles op het percentage nieuwbouw bij verbouwingen kunnen rationeler door het plaatselijk bestuur nagezien en beoordeeld worden ;
5. de nabijheid van de bouwheer en de architect om eventueel verduidelijkingen te geven aan de gemeente ;
6. de kaders van de provinciale besturen voor ruimtelijke ordening werden gehalveerd, zodat zij deze taak toch niet meer naar behoren zullen kunnen vervullen ;
7. de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening is niet bevoegd voor huisvesting. Door AROL van de taak te ontlasten, wordt de huidige situatie, dat deze Minister ten onrechte belast is met de uitvoering van bovengenoemd besluit, rechtgezet;
8. de Vlaamse Executieve huldigt het principe van decentralisatie van bevoegdheden;
9. de bouwpremies in AROL worden thans behandeld door klerken en opstellers, zodat deze taak geen specifieke vereisten stelt en ze derhalve gemakkelijk door het gemeentepersoneel kan vervuld worden ;
10. voor de burger tenslotte wordt de procedure een stap verkort; eenvoudiger en op mensenmaat zonder inmenging van een vreemde administratie.

Een alternatief zou er in bestaan dat de Administratie voor Huisvesting zelf het formulier A zou opmaken, gebaseerd op een door de gemeente voor eensluitend verklaard vergund bouwplan, dat de aanvrager meestuurt met zijn premieaanvraag. De Administratie voor Huisvesting bezit immers een kader met technisch bevoegd personeel en kan beroep doen op de gewestelijke comités voor huisvesting.

Mag ik van de Gemeenschapsminister vernemen of hij zijn besluit in het licht van bovengenoemde overwegingen voor aanpassing vatbaar acht en daartoe initiatieven zal nemen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting.

Antwoord

Aangezien de vraag voornamelijk betrekking heeft op de reglementering betreffende de bouwpremie, moge ik het geachte lid verwijzen naar het antwoord van mijn Collega, de Gemeenschapsminister van Huisvesting.

Wat de aangehaalde procedurevoorschriften op het vlak van de ruimtelijke ordening aangaat, wens ik het volgende aan te stippen:

- punt 1: het afgeven van het formulier A onderstelt tevens het precies berekenen van de oppervlakte en de controle van de diverse technische normen; de ter zake gewenste uniformiteit zou

zeker niet bevorderd worden door dit toe te vertrouwen aan de gemeentebesturen;

- punten 2 en 7 : ook het formulier A moet aangezien worden als een „advies”; over afwijkingen en betwistingen wordt beslist door de minister bevoegd voor de huisvesting;
- punt 3: de controles ter plaatse worden niet meer uitgevoerd door afgevaardigden van stedebouw;
- punt 9 : de provinciale AROL signaleert aan Huisvesting ook nog de bouw misdrijven, de buitensporige verbouwingen enz.

Ik deel de bekommernis van het geachte lid van een vereenvoudiging en uniformisering van de procedure mits deze van meetaf voldoende zekerheid biedt aan de premie-aanvrager; verdere verbetering wil ik derhalve graag mede onderzoeken.

Vraag nr. 12 van 6 november 1984 van de heer H. SUYKERBUYK

Overeenkomst van Ramsar — Gevolgen op woongebieden van watervogels

Een koninklijk besluit van 27 september 1984 wijst een aantal watergebieden aan, in het bijzonder als woongebied voor watervogels. Dit gebeurt in het kader van een internationale overeenkomst van 2 februari 1971.

Voor de watergebieden gelegen in het Vlaamse Gewest gebeurde dat op uw voorstel. Mag ik u vragen wat het statuut van een watergebied van internationale betekenis juist inhoudt. Ik kan me voorstellen dat, omwille van de bescherming van watervogels, een aantal specifieke richtlijnen op deze gebieden toepasselijk zijn.

Dit betekent meteen dat zekere hypotheek op dit gebied worden gelegd. Een verduidelijking van de gevolgen van dit statuut voor de betreffende gronden is dus gewenst.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te laten weten dat de aanwijzing van een aantal watergebieden, in het bijzonder als woongebied voor watervogels, in uitvoering van de Overeenkomst van Ramsar van 2 februari 1971, aan deze gebieden geen enkele bijkomende beschermende maatregel oplegt dan deze welke er reeds op toepasselijk zijn uit hoofde van het statuut dat zij bezitten krachtens de nationale wetgeving.

De aanwijzing van deze gebieden is gesteund op een aantal wetenschappelijke criteria waaronder het percentage van de populatie van bepaalde vogelsoorten dat het gebied als pleisterplaats bezoekt.

De opname op de lijst van internationale watergebieden betekent echter wel dat de Belgische Staat instaat voor hun verder behoud en zo om een of andere reden deze bescherming toch in het gedrang kwam, de verplichting aangaat een ander gelijkwaardig gebied ter vervanging aan te wijzen.

De Overeenkomst zelf maakt geen gewag van specifieke richtlijnen die op deze gebieden toepasselijk zijn, zodat rechtstreeks geen erfdienstbaarheden uit de aanwijzing als watergebied van internationale betekenis worden opgelegd.

Vraag nr. 13
van 9 november 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Vlaamse provincies — Vestiging van toeristische projecten

Ik verneem dat uw Kabinet de provinciegouverneurs gevraagd heeft om elk voor hun provincie de gebieden op te geven die in eerste instantie in aanmerking komen voor de vestiging van grootschalige toeristische projecten. Voor Limburg zou o.a. het Schulensbroek zijn vernoemd.

Graag verneem ik welke gebieden in de verschillende Vlaamse provincies door de provinciegouverneurs naar voor werden geschoven om in aanmerking te komen voor dergelijke projecten ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de geformuleerde vraag niet aan de provinciegouverneurs werd gesteld.

Vanuit diverse middens werd aangedrongen om in de provincie Limburg het toerisme te bevorderen. In het kader van de ruimtelijke ordening werd aan mijn kabinet voorgesteld de nodige voorzieningen te treffen om de inplanting van recreatieprojecten mogelijk te maken.

Gelet op de belangrijkheid van deze optie werd aan de heer Gouverneur van de provincie Limburg de vraag gesteld een nota voor te leggen waarin de globale visie met betrekking tot de toeristische en recreatieve uitbouw van de provincie Limburg zou weergegeven worden.

In deze nota werden volgende gebieden voorgesteld om te worden uitgebouwd als toeristisch gebied:

- Neeroeteren : Bergerven
- Lommel : Heyderheid
- Peer : uitbreiding Erperheide
- Herk-de-Stad : Schulensbroek
- Hamont-Achel : Haarterheide

Vraag nr. 17
van 20 november 1984
van de heer H. SUYKERBUYK

Conventie van Bern — Opname in de interne rechtsorde van het Vlaamse Gewest

Ik begrijp uit een verklaring van Staatssecretaris Aerts 'dat geen akkoord tussen de gewesten kan worden bereikt om een wetsontwerp op te maken dat de inhoud van de Conventie van Bern van 1979, inzake het behoud van wilde dieren en planten in Europa, door België ondertekend, om te zetten in intern recht.

Vermits natuurbehoud een uitsluitend gewestelijke bevoegdheid is, kan een decreet de bepalingen van de Conventie van Bern tot het intern recht maken voor het Vlaamse Gewest.

De vraag of een akkoord met de andere gewesten moet nagestreefd worden, lijkt me in die mate niet relevant, dat de materie niet tot de Belgische interne nationale wetgeving kan behoren.

Afgezien daarvan, wat zijn de inhoudelijke — en mogelijks ook juridische — bezwaren om bij decreet de Conventie van Bern in de interne rechtsorde van het Vlaamse Gewest op te nemen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het Verdrag van Bern inzake het behoud van wilde dieren en planten en hun natuurlijk leefmilieu in Europa tot stand kwam binnen het kader van de Raad van Europa en ter gelegenheid van de derde Europese Ministerconferentie over het milieu, die plaats had te Bern in september 1979, voor ondertekening opgesteld werd.

Onmiddellijk bij de openstelling van het Verdrag hebben 18 lidstaten van de Raad van Europa, (waaronder België), Finland (als niet-lid-staat) en de EEG ondertekend.

Het Verdrag staat open voor iedere andere Staat die geen lid is van de Raad van Europa.

Het Verdrag van Bern heeft tot doel het behoud van de wilde flora en fauna en hun habitats in stand te houden, waarbij bijzondere aandacht geschonken wordt aan migrerende soorten.

Het Verdrag is in werking getreden op 1 juni 1982.

België heeft het Verdrag op 19 september 1979 mede-ondertekend maar nog niet geratificeerd.

Aangezien de EEG en lidstaten van de Europese Gemeenschap het Verdrag van Bern reeds bekrachtigd hebben wordt sterk aangedrongen opdat België eveneens de bekrachtigingsoorkonde zou neerleggen bij de Secretaris-generaal van de Raad van Europa.

Aangezien natuurbehoud een geregionaliseerde aanpak is, is het Vlaamse Gewest bevoegd voor de uitvoering van maatregelen die passen in het kader van het Verdrag. Deze maatregelen, die hoofdzakelijk van reglementerende aard zijn, kunnen binnen het eigen Vlaams beleid in de sector natuurbehoud verwerkt worden.

De bepalingen van het Verdrag van Bern zijn praktisch grotendeels reeds in de Vlaamse wetgeving opgenomen.

De nationale regering heeft de instemming van het Vlaamse Gewest gevraagd voor de uiteindelijke bekrachtiging namens België als lid-staat van de Raad van Europa.

De Vlaamse Executieve kon op het ogenblik van de voorbereiding van het Verdrag van Bern (1976- 1979) niet betrokken worden bij de werkzaamheden, aangezien de bijzondere wet van 1980 en met name het artikel 81 nog niet van toepassing was.

Niettemin heeft het Bestuur, dat op dat moment binnen de nationale structuur bevoegd was voor natuurbehoudaangelegenheden in werkgroepen van deskundigen bij de Raad van Europa, meegewerkt aan de totstandkoming.

Ambtenaren van dit bestuur behoren nu tot de Vlaamse Administratie.

Met inachtneming van wat voorafgaat heeft het Vlaams Ministercomité voor Buitenlands Beleid op 25 juli 1984 zijn instemming verleend met het voorstellen van de nationale regering om het Verdrag inzake het behoud van wilde dieren en planten en hun natuurlijk milieu, dat door België werd ondertekend te Bern op 19 september 1979, te ratificeren en de bekrachtigingsoorkonde neer te leggen bij de Secretaris-generaal van de Raad van Europa op voorwaarde dat :

- de Vlaamse Executieve betrokken wordt bij de werkzaamheden van de Permanente Commissie die voor de toepassing van het Verdrag van Bern wordt ingesteld ;
- een vertegenwoordiger van de Vlaamse Executieve wordt opgenomen in de Belgische afvaardiging voor de Permanente Commissie van verdragsluitende partijen.

De nationale regering werd hiervan in kennis gesteld.

Wat het Vlaamse Gewest betreft kan en behoort België overeenkomstig de bepalingen van artikel 68 van de Grondwet het Verdrag van Bern te ratificeren binnen het geldende juridisch en institutioneel kader.

J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 7
(zitting 1983-1984)
van 8 november 1983
van de heer T. KELCHTERMANS

Sociale woningbouw — Bevordering integratie minder-validen

De laatste jaren wordt er terecht meer en meer gepleit voor de integratie van de mindervaliden in de samenleving. Doch deze integratie stuit herhaaldelijk op belangrijke structurele hindernissen. Voor zover wij er zicht over hebben, is het beleid van de sociale woningbouwmaatschappijen — die toch in eerste instantie dienen in te staan voor de huisvesting van de sociaal minder-bedeelden — onvoldoende soepel om op deze zich opdringende nieuwe behoefte in te spelen. De te koop of te huur aangeboden woningen zijn doorgaans niet aangepast aan b.v. rolstoelpatiënten.

Derhalve vernam ik graag van de geachte Minister omstandig antwoord op de volgende vragen.

1. Welke inspanningen hebben de NLM en de NMH in het verleden reeds gedaan om ook aan de specifieke behoeften van deze niet geringe bevolkingsgroep tegemoet te komen? Gaarne de ver-

melding van al de specifiek voor minder-validen gerealiseerde projecten.

2. Deelt de geachte Minister onze mening dat de inspanningen van de sociale woningbouwmaatschappijen aanzienlijk dienen geïntensifieerd te worden om te komen tot een ruimere integratie van de gehandicapten in de samenleving? Welke initiatieven mogen wij ter zaken van zijntwege verwachten?
3. Is er ter zake reeds een overleg geweest of gepland met de Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnzorg om b.v. in het kader van het Fonds '81 en in coördinatie met de sociale woningbouwmaatschappijen het ontstane hiaat in de woonvoorzieningen op te vullen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Aangaande de door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en de Nationale Landmaatschappij ondernomen initiatieven om aan de behoeften van minder-validen tegemoet te komen kan bevestigd worden dat de NMH via haar gewestelijke maatschappijen de afgelopen jaren ernstige inspanningen heeft gedaan om een aantal nieuwe woningen speciaal te ontwerpen in functie van de noden van bewegingsgehandicapten.

De recente lijst van de verwezenlijkingen in het Vlaamse Gewest volgt in bijlage 1.

De minder-validen kunnen volgens art. 6, § 3 van het koninklijk besluit van 18 december 1979 (houdende het huurstelsel van NMH-woningen) absolute voorrang doen gelden voor het in huur nemen van dergelijke specifieke woningen.

Wat de NLM betreft wens ik het volgende te vermelden.

Eenerzijds bouwt zij Kleine Landeigendommen waarvan twee derden zonder verdieping. Deze huizen kunnen met een minimum aan kosten aangepast worden aan bewoning door gehandicapten. De kandidaat-kopers die minder-valide zijn of een gehandicapte ten laste hebben krijgen voorrang bij de keuze van een woning. De geest van samenleving die in de wijken van Kleine Landeigendommen gewoonlijk heerst draagt ertoe bij dat de gehandicapten zelf zich spoedig geïntegreerd voelen en op een spontane hulpvaardigheid van de burens kunnen rekenen zonder dat dit een gevoel van afhankelijkheid doet ontstaan.

Van de andere kant geeft de Nationale Maatschappij aan individuele bouwers leningen voor het bouwen van een nieuwe woning of voor de aankoop en verbetering van een bestaand huis. Ook voor deze soort verrichtingen wordt voorrang gegeven aan gehandicapten of gezinnen met minder-valide personen (handicap van 66% of meer). Voor deze kandidaten worden ook afwijkingen toegestaan op de normen betreffende de oppervlakte van de grond en de indeling van de woning. Het hoeft geen betoog dat in deze geval-

len de bouwer zelf van meet af aan er zorg voor draagt dat de gehandicapte in deze woningen over het nodige bewegingscomfort beschikt.

2. Met betrekking tot de te nemen initiatieven met betrekking tot de sociale bouwmaatschappijen kan verwezen worden naar het advies dat de Hoge Raad van het Nationaal Instituut voor de Huisvesting op 28 januari 1982 uitgebracht heeft „met betrekking tot de woonsituatie van bewegingsgehandicapten en het ter zake te voeren beleid”.

De maatregelen die hierin aanbevolen worden beogen precies de integratie van de minder-validen te intensiveren en waarbij in de sociale sector volgende principes aanbevolen worden :

- aanpassen van diverse soorten woningen: zowel grote als kleinere en zowel huur- als koopwoningen ;

- spreiding van aangepaste woningen over de diverse regio's teneinde de minder-valide toe te laten zich in zijn vertrouwde buurt te blijven vestigen;
 - inspraak van de minder-validen bij het realiseren van aanpassingen zeker wat eigendomswoningen betreft; voor huurwoningen zal gestreefd worden naar zo polyvalent mogelijke aanpassingen die aan de wisselende behoeften van de diverse bewoners kunnen aangepast worden.
3. Uit wat voorgaat blijkt dat er een ernstige inspanning van de erkende vennootschappen is wat betreft de aangepaste bouw van sociale woningen voor gehandicapten.

Buiten de bouw van deze sociale woningen vallen de verdere sociale voorzieningen (hulpverstrekking, . . .) binnen de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnzorg.

Lijst van de woningen speciaal aangepast voor de huisvesting van motorisch gehandicapten

Vennootschappen	Aantal aanbestede woningen	Ligging	Aantal woningen voor gehandicapten
Zwijndrecht	108	Zwijndrecht Stijn Streuvelslaan	2
Kessel-Lo „ Heuvelhof”	54	Kessel-Lo, Partisanen Strijdersstraat	5
St.-Truiden	145	St.-Truiden, De Grote Brede Akker	8
Houthalen „ Kempisch Tehuis ”	28	Houthalen, Lakerweg	4
Brugge „ Interb. maatschappij voor de Huisvesting”		St.-Michiels, Leysele wijk	6
Hasselt „ Limburgs Tehuis ”	40	Hoeselt, Demerdal	2
Mechelen „ Mechelse GW”	66	Mechelen, Tervurensteenweg	10
Antwerpen „ De Ideale Woning”	34	Kontich, Leopoldstraat	1
Westerlo „ Zonnige Kempen ”	94	Herenthout, wijk „ Sportcentrum ”	1
Houthalen „ Kempisch Tehuis”	149	Houthalen, Meulenbergh	7
St.-Stevens-Woluwe	49	St.-Stevens-Woluwe, Acaciawijk	2
Diest	2	Diest, wijk Speelhof	2
Maasmechelen	143	Lanaken, wijk „ Servaes”	5
St.-Niklaas-Waas	90	St.-Niklaas-Waas, Baenslandwijk	2
Antwerpen „ De Ideale Woning”	38	Berchem, Edelgesteentestraat	6
Ronse	27	Ronse, Bredestraat	6
Turnhout	26	Turnhout, „ Parkwijk”	1
Roeselare	34	Lichtervelde, Stegelstraat	12
Antwerpen „ De Ideale Woning”	84	Hemiksem, Parklaan	4
Diest	20	Diest, wijk „Speelhof”	6
Hasselt, „ Limburgs Tehuis”	79	Munsterbilzen, „ Waterstraat”	2
Vilvoorde „ Inter. Vilvoordse Maatschappij ”	64	Vilvoorde, „ Breemputstraat”	2
Houthalen „ Kempisch Tehuis”	200	Houthalen, wijk „ De Standaard”	2
Hamme	40	Hamme, „ Vlierkouterwijk”	4
Gent „ Volkshaard”	116	Gent, „ Kikvorsstraat”	8
Beringen	40	Halen, wijk „De Kom”	2
St.-Niklaas-Waas	51	Sinaai, wijk „ Tinelstraat ”	1
Schelle	75	Schelle, Maeyenhoekwijk	5
Westerlo „ Zonnige Kempen”	20	Vorselaar, wijk „ De Schrans”	2
Gent „ Volkshaard”	44	Evergem, wijk „ Vierlinden”	1
Antwerpen „ De Ideale Woning”	184	Merksem, Lange Bremstraat	5
Antwerpen „ Huisvesting”	396	Antwerpen, wijk „ Europapark”	8
Aarschot	48	Aarschot, wijk „Gemel”	2
Kuume	6	Kuume, „ Hoevedreef”	1
Brugge „ Interbr. Maatschappij voor de Huisvesting”	1	Brugge, (Assebroek) Vandenbusschestraat	1

Vennootschappen	Aantal aanbestede woningen	Ligging	Aantal woningen voor gehandicapten
Roeselare	19	Diksmuide, Eikhofstraat	2
Gent, De Goede Werken g"	260	Gent, Kikvorsstraat	8
Tervuren	2	Kortenberg, Hoogveld	2
Brugge (St. Andries)	78	Brugge (St. Andries) wijk „ Kloosterveld "	6
Zele	69	Dendermonde (Grembergen) „ Ganzegewas "	2
St.-Truiden	272	St.-Truiden, wijk „Guvelingeveld"	10
Waarschoot	72	Waarschoot, wijk „ Hoekje "	4
Adinkerke	39	De Panne, Oostduinstraat	4
Antwerpen, „ De Ideale Woning "	38	Westmalle, wijk „ Het Grootakker "	1
Houthalen, „ De Kempische Tehuis "	27	Lommel, wijk „ Nijshoek "	1
Antwerpen, „De Ideale Woning "	99	Berchem, J. De Graafstraat	8
Puurs, Reg. Bouwmaatschappij voor Volkswoningen	10	Puurs, Kalfort-Fabiolapark	1
Diest	52	Diest, wijk „ Parelberg "	2
Oostende, „ De Gelukkige Haard "	124	Oostende, Zilverlaan	24
Eeklo	16	Eeklo, Blokstraat	4
Puurs	12	Puurs, wijk „ Flierke "	12
Menen	50	Menen, Stijn Streuvelslaan	2

Vraag nr. 49
(zitting 1983-1984)
van 31 augustus 1984
van de heer I. VAN BELLE

Kwaliteit van het woningbestand - Evolutie van de bouw-, sanerings- en kooppremies sinds 1981-1983 per provincie

Naar ik verneem zijn ruim tweederden van de woningen in het Vlaamse land van goede kwaliteit.

Bijna 18 procent vertoont zware gebreken en ongeveer 15 procent is van ronduit slechte kwaliteit.

Toch is de evolutie van het woningbestand, ofschoon

minder in Oost- en West-Vlaanderen, het jongste decennium vrij gunstig.

Graag vernam ik van de geachte Minister het volgende.

1. Hoeveel aanvragen tot het bekomen van een bouw-, sanerings- en kooppremie er respectievelijk in de jaren 1981, 1982 en 1983 werden ingediend en hoeveel premies er werden goedgekeurd?
2. Tevens vernam ik graag het bedrag dat aan de verschillende premies gedurende voormelde jaren werd uitbetaald.
3. Kan de geachte Minister mij deze cijfers mededelen per provincie?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Aantal ingediende aanvragen in het Vlaamse Gewest (Cijfers per provincie zijn niet beschikbaar)

	Bouwpremies	Kooppremies;	Saneringspremies;
1981	10.741	2.708	6.340
1982	9.566	1.805	7.280
1983	12.818	1.389	8.624

2. Aantal betaalbaar gestelde premies en bedragen

Bouwpremies	1981	1982	1983
Provincie Antwerpen huizen			
aantal :	3.141	1.910	2.538
bedrag :	344.805.822 F	237.642.500 F	437.479.000 F

Bouwpremies		1981	1982	1983
Provincie Brabant (Vlaams-Brabant)	appartementen			
	aantal :	300	273	267
	bedrag :	28.320.000 F	29.410.500 F	39.454.500 F
	huizen			
aantal :	1.712	1.175	1.722	
bedrag :	184.448.605 F	144.842.000 F	28 1.459.000 F	
Provincie Limburg	appartementen			
	aantal :	37	32	47
	bedrag :	3.481.000 F	3.433.500 F	6.791.000 F
	huizen			
aantal :	2.443	1.416	1.806	
bedrag :	263.399.000 F	171.324.001 F	307.313.000 F	
Provincie Oost-Vlaanderen	appartementen			
	aantal :	46	50	30
	bedrag :	4.559.000 F	5.468.000 F	4.664.000 F
	huizen			
aantal :	2.413	1.535	2.096	
bedrag :	267.448.511 F	191.814.000 F	348.076.000 F	
Provincie West-Vlaanderen	appartementen			
	aantal :	35	33	41
	bedrag :	3.294.000 F	3.137.000 F	5.541.000 F
	huizen			
aantal :	1.964	1.318	1.804	
bedrag :	216.807.000 F	167.409.002 F	299.809.000 F	
	appartementen			
	aantal :	51	72	79
bedrag :	4.933.000 F	7.401.000 F	11.289.000 F	

Kooppremies		1981	1982	1983
Provincie Antwerpen	aantal :	661	328	Cijfers per provincie niet beschikbaar
	bedrag :	41.706.125 F	20.287.375 F	
Provincie Brabant (Vlaams-Brabant)	aantal :	432	302	
	bedrag :	28.903.875 F	19.797.376 F	
Provincie Limburg	aantal :	552	400	
	bedrag :	36.093.000 F	25.357.625 F	2.987
Provincie Oost-Vlaanderen	aantal :	928	688	Totaal bedrag :
	bedrag :	58.642.875 F	42.278.000 F	207.964.800 BF
Provincie West-Vlaanderen	aantal :	701	273	
	bedrag :	43.419.500 F	16.491.125 F	

Saneringspremies		1981	1982	1983
Provincie Antwerpen	aantal :	584	741	Aantal betaalbaar gestelde premies in het Vlaamse Gewest :
	bedrag :	59.120.892 F	82.480.045 F	
Provincie Brabant (Vlaams-Brabant)	aantal :	265	372	
	bedrag :	27.818.488 F	41.298.496 F	
Provincie Limburg	aantal :	353	334	
	bedrag :	37.863.817 F	39.854.296 F	Totaal bedrag :
Provincie Oost-Vlaanderen	aantal :	411	492	383.667.134 F.
	bedrag :	43.549.272 F	58.380.575 F	
Provincie West-Vlaanderen	aantal :	344	371	
	bedrag :	36.598.930 F	43.738.521 F	

R. DE WULF
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZOND-
HEIDSBELEID

Vraag nr. 1
van 16 oktober 1984
van de heer L. VANHORENBEEK

Recuperatie van zilverlegeringen in RX-opnamen — Voorlichtingscampagne

Na de UNICEF-campagne verscheen nu ook in een Leuvens advertentieblad een aankondiging, die aanzet om RX-opnamen ter recuperatie van zilverlegeringen te verkopen.

Hoewel ik akkoord kan gaan met de recuperatie van metalen, stel ik me toch de vraag of dergelijke campagnes en aankondigingen geen gevaar gaan betekenen voor de volksgezondheid. Feit is dat in regel deze RX-opnamen betaald zijn met gemeenschapsgelden.

Anderzijds geldt toch van medisch standpunt uit stelling dat zelfs normale RX-opnamen belangrijk zijn ter vergelijking met latere bevindingen.

Mogen wij van de Minister vernemen of de bevolking gewaarschuwd wordt tegen het zich ontdoen van belangrijk medische documenten, die o.m. noodzakelijk kunnen zijn bij aanvragen tot tegemoetkomingen van de Rijksdienst voor Minder-Validen, het Fonds voor Beroepsziekten, de Rijksdienst voor Sociale Re-classering van Minder-Validen, enz. ?

In voorkomend geval: hoe verloopt deze waarschuwing?

Antwoord

Het Belgisch Comité van UNICEF heeft, alvorens tot de actie voor de recuperatie van oude röntgenplaten over te gaan, de nodige voorzorgsmaatregelen getroffen.

Zij kunnen als volgt worden samengevat.

1. Er werd contact opgenomen met de Voorzitter van de Orde der Geneesheren teneinde het advies van deze instelling te kennen betreffende de actie. Dit advies was gunstig.
2. Een schrijven werd gericht aan de geneesheren waarbij hun medewerking voor de actie werd gevraagd.
3. Er werd o.a. in een mededeling via de radio de nadruk gelegd op de noodzaak in geval van twijfel eerste de behandelende arts te raadplegen alvorens zich van zijn oude röntgenplaten te ontdoen.

Er werd ons meegedeeld dat het merendeel van de ingezamelde RX-platen afkomstig was van geneesheren, hospitalen, radiologen en veel minder van particulieren.

Vraag nr. 2
van 16 oktober 1984
van de heer L. VANHORENBEEK

Mont-Louis-ramp — Informatie bevolking

Het leidt geen twijfel dat het ongeval met de Mont-Louis grote — allicht nog onbekende — gevaren voor de volksgezondheid binnen onze Vlaamse Gemeenschap zou inhouden.

Mogen wij van de Minister vernemen of hij ons hierover een beknopt overzicht kan geven?

Kan de Minister ons toelichten waarom hij tot op heden onze Vlaamse bevolking nergens over zijn gezondheidsbeleid t.o.v. deze ramp ingelicht heeft?

Antwoord

1. Het is niet mogelijk in een beknopt overzicht alle mogelijke hypothetische gevaren op te sommen die kunnen veroorzaakt worden door rampen zoals met de Mont-Louis.

Er werd het meest gevreesd dat het uraniumhexafluoride van een groot aantal vaten in het zeewater zou terecht zijn gekomen.

Dit contact zou plaatselijk en kortstondig fluorwaterstof hebben vrijgemaakt onder gasvorm dat o.a. sterk irriterend is voor de ogen en ademhalingslijmvliezen en zou uraniumoxyde hebben gevormd.

Het betreft hier een zwaar metaal, goed oplosbaar in water, dat zich op de zeebodem zou hebben neergezet.

Bij een plaatselijke hoge concentratie van uranium in het zeewater zou het risico bestaan dat via de zee flora en de vissen, de mens aan het einde van de voedselketen de toxische gevolgen van het uranium zou ondergaan.

Deze gevolgen zijn o.a. toxiciteit voor de nieren, kankerverwekkend en gevaar voor immunosuppressie.

2. Ik meen dat het de taak is van een Minister verantwoordelijk voor het gezondheidsbeleid om enerzijds de bevolking de nodige verantwoorde informatie te geven wanneer er reële gevaren voor de gezondheid bestaan maar anderzijds te verhinderen dat er onnodige paniekreacties ontstaan.

De evolutie van de bergingswerken en van de metingen naar radio-activiteit in het zeewater werden gevolgd teneinde bij de minste aanwijzing van een reëel gevaar de plaatselijke bevolking de nodige informatie te verstrekken.

Vraag nr. 3
van 22 oktober 1984
van de heer J. GABRIELS

OCMW-bejaardentehuis te Balen — Voedselvergiftiging

Naar aanleiding van de voedselvergiftiging in het OCMW-bejaardentehuis in Balen zijn er duidelijk mankementen aan het licht gekomen, zowel op het vlak van bevoegdheden als op het vlak van administratieve afwikkeling.

Dit soort problemen wordt pas duidelijk als er inderdaad ongevallen gebeuren.

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernomen.

1. Welke rol en functie speelt het gemeentebestuur in het kader van de hygiënische controle die verricht moet worden op alle instellingen, die te maken hebben met het verstrekken van voedsel?
Acht de Minister dit systeem voldoende rendabel?
2. Welke bevoegdheden heeft de Gemeenschapsminister op dit vlak?
3. Welke bevoegdheden heeft de Staatssecretaris op dit vlak?
4. Welke overlegsituaties zijn er op dit vlak reeds georganiseerd om de onduidelijkheden ter zake weg te nemen?
5. Welke interpretatie geeft de Gemeenschapsminister en geeft de Staatssecretaris qua bevoegdheden op het vlak van de eetwareninspectie?
6. Hoeveel inspecteurs zijn er in dienst voor dit soort controle? Hoeveel inspecteurs zijn er, die deze inspectiefunctie vervullen als bijbaan of als cumul met een feitelijke functie van bijvoorbeeld arts of veearts?

Antwoord

In verband met de door het geachte lid gestelde vragen kan ik de volgende antwoorden verstrekken.

1. Krachtens de wet van 24 januari 1977 betreffende de bescherming van de verbruikers op het stuk van de voedingsmiddelen en andere produkten, art. 11 § 1, 1.2 heeft de burgemeester of diens afgevaardigde een toezichtsbevoegdheid op het naleven van de door hogergenoemde wet uitgevaardigde maatregelen.
Dit houdt ook een mogelijke controle in op de instellingen in zijn gemeente waar voedsel wordt verstrekt.
In de praktijk houdt dat in dat grote gemeenten over een eigen inspectiedienst kunnen beschikken; maar voor kleinere gemeenten is dit financieel niet haalbaar.
2. De bevoegdheid van de Gemeenschapsminister en van de Dienst Gezondheidsinspectie bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap bestaat erin om met het oog op de bescherming van de bevolking alle nodige maatregelen te nemen, zowel ter voorkoming als ter bestrijding van overdraagbare ziekten.
3. Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de Staatssecretaris voor Volksgezondheid en Leefmilieu.
4. Volgens de Vlaamse Executieve behoort de levensmiddelenreglementering tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen, dit op grond van artikel 5, § 1, 1 en 2 van de bijzondere wet. Deze bevoegdheid wordt echter ook door de nationale overheid opgeëist. Het bevoegdheidsprobleem werd door de Vlaamse Executieve aan het Overlegcomité van Regering en Executieven voorgelegd. Het Overlegcomité heeft de zaak op 26 juni

1983 doorverwezen naar een gemengde werkgroep met vertegenwoordigers van de nationale regering en de Executieven. Tot op heden werd de werkgroep echter niet samengeroepen.

5. De Gezondheidsinspectie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap beschikt om deze taak uit te voeren over 5 geneesheren-ambtenaren waarvan 3 met een halftijdse functie en 1 met een 3/4 functie.

J. LENSSENS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 148
(zitting 1983-1984)
van 22 maart 1984
van de heer J. GABRIELS

Slibbekken van Ham — Exploitatievoorwaarden voor recyclage van fosfaatafval

Op 11.8.1983 ontvangt het bedrijf Limburg Chemie en Tessengerlo Chemie een vergunning om gedurende 3 jaar het bestaande slibbekken van Ham verder uit te baten en uit te breiden om restanten van fosfaatproductie op te slaan.

In 1979 hebben beide bedrijven een subsidie ontvangen van 9 miljoen frank om het onderzoek naar het recycleren van fosfaatafval te bevorderen.

Zonder meer zitten hier ernstige gevaren aan. Immers“ er bestaat een reëel gevaar voor bezoedeling van het grondwater.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen.

1. Is er een studie uitgevoerd, in wiens opdracht, door het LISEC i.v.m. bodemonderzoek?
Welk resultaat gaf deze studie?
Is er een tegenonderzoek geweest?
2. Is er een uitbreiding voorzien van het slibbekken?
3. Zijn er vlakbij winplaatsen voor grondwater?
4. Welke aanwending hebben de gelden voor onderzoek gehad i.v.m. het recycleren van fosfaatafval?
Welk resultaat heeft dit onderzoek gehad?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag moge ik hem verwijzen naar het door mij verstrekte antwoord op zijn vraag nr. 130, van 9 maart 1984 met identieke inhoud.

Vraag nr. 215
(zitting 1983-1984)
van 19 juni 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Ieperse autorally — Geluidshinder en reglementering

Tijdens het weekend van 29 en 30 juni 1984 worden de jaarlijkse „24 uren van Ieper“ gereden. Deze auto-

rally gaat onder andere gepaard met een enorme geluidshinder, niet alleen tijdens de rally, maar ook tijdens de oefenritten, die weken de definitieve start van deze snelheidswedstrijd voorafgaan.

Het koninklijk besluit van 10 juni 1976 houdende maatregelen tot inrichting van wedstrijden, test- en oefenritten met motorvoertuigen regelt deze aangelegenheid. In deze reglementering, meer bepaald hoofdstuk IV, artikel 2, wordt gesteld dat, in afwijking van de in de artikelen 3 en 4 van dit besluit genoemde verbodsbepalingen, op de vóór 1 juni 1974 gebruikte omlopen of terreinen dergelijke activiteiten onder bepaalde voorwaarden kunnen toegelaten worden.

Het blijkt dat de „24 uren van Ieper” systematisch op alle punten van die wetgeving uitzondering krijgen.

Aan de geachte Minister wil ik vragen of dit inderdaad zo is en of er plannen bestaan om in een geleidelijke aanpassing te voorzien voor de rallywedstrijden die reeds vóór 1974 bestonden?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mede dat het koninklijk besluit van 10 juni 1976, houdende maatregelen tot inrichting van wedstrijden, test- en oefenritten met motorvoertuigen, enkel van toepassing is op permanent of niet permanent gebruikte terreinen of omlopen die niet volledig op de openbare weg gelegen zijn.

Blijkens navraag op de Technische Diensten van de stad Ieper en op het Provinciebestuur van West-Vlaanderen vindt de rally-wedstrijd „24 uren van Ieper” volledig plaats op de openbare weg. Het al dan niet toelaten van dergelijke activiteiten valt, in toepassing van de hinderlijke decreten van 14 december 1789 en van 16-24 augustus 1790, onder de bevoegdheid van de burgemeesters van de gemeenten op wiens grondgebied deze openbare wegen gelegen zijn.

Vraag nr. 237
(zitting 1983-1984)
van 26 juli 1984
van de heer F. GEYSELINCS

Phillips- Petroleum te Tessenderlo — Aansprakelijkheid t.o.v. derden

Op mijn parlementaire vraag nummer 128 van 10 mei 1983 in verband met stankoverlast veroorzaakt door Phillips Petroleum te Tessenderlo werd geantwoord dat de bedragen gespendeerd aan het stankprobleem in zijn geheel te Tessenderlo na de vestiging van Phillips Petroleum jaarlijks oplopen tot 2.230.000 frank, voor wat het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie betreft, circa 1.002.714 frank voor een BTK-contract en 200.000 frank voor het Studiecentrum voor Kernenergie die het probleem van de geurhinder onderzocht.

Het aandeel van Phillips Petroleum in de totale stankoverlast is volgens u moeilijk te becijferen.

De kosten van het onderzoek verricht door het IHE werden niet ten laste gelegd van het bedrijf.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Er wordt steeds gesteld dat wie vervuult, moet betalen. Dat blijkt nochtans niet te Tessenderlo. Nochtans werd de exploitatievergunning reeds een paar malen ingetrokken wat toch een bewijs van schuld inhoudt.

Waarom worden bij bewezen schuld de veroorzaakte kosten niet verhaald op de vervuiler?

2. In geval Phillips Petroleum niet gedwongen wordt tussen te komen in de onkosten kan mij dan gezegd worden in welke gevallen zulks wel zal gebeuren?

Antwoord

Ik ben zo vrij het geachte lid er op te wijzen dat de bepalingen onder titel 1 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming betreffende het regime van de als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde bedrijven niets vermelden over eventueel geleden schade en enkel vermelden dat de rechten van derden onverminderd blijven. Dit betekent in de praktijk dat de problemen in verband met eventuele schade moeten geregeld worden door de burgerlijke rechtspraak.

Vraag nr. 327
(zitting 1983-1984)
van 10 oktober 1984
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Koninklijk Muziekconservatorium te Brussel — Werken van voor Vlamingen nadelige discriminaties

In een antwoord op mijn parlementaire vraag van 16 januari 1983 i.v.m. taalproblemen in het Koninklijk Muziekconservatorium te Brussel (Bulletin van Vragen en Antwoorden, 29 maart 1983) wordt toegegeven dat de toegangsruimte tot het conservatorium „Franstaliger gekleurd” is en dat de Franstalige afdeling kan beschikken over meer personeel.

Intussen werden bij besluit van 20 maart 1984 van de Franse Gemeenschap weerom aanpassingen en uitbreidingen voor de Franse afdeling van het Conservatorium vastgelegd, dit terwijl voor de Nederlandstalige afdeling een geweldige onderbezetting van het toezichthoudend personeel (dat dan nog alleen tijdelijk is) en de afwezigheid van een personeelskader blijven bestaan.

Deze feiten zijn volgens mij niet vreemd aan de arrogante behandeling van de Nederlandstalige leraars, studenten en bezoekers.

Graag vernam ik van de geachte Minister of hij eraan denkt deze voor de Vlamingen onaantoonbare toestand op korte termijn en definitief uit de weg te ruimen door het vastleggen van een personeelskader en door meer toezichthoudend personeel in de Nederlandstalige afdeling van het Koninklijk Conservatorium tewerk te stellen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag nr. 327 van 10 oktober 1984, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het in mijn bedoeling ligt, voor o.a. het Koninklijk Muziekconservatorium te Brussel binnen de kortst mogelijke tijd een personeelskader uit te vaardigen.

Dit personeelskader zal uiteraard in de mate van het mogelijke rekening houden met de specifieke noden aan toezichtspersoneel voor deze instelling.

Vraag nr. 328

(zitting 1983-1984)

van 12 oktober 1984

van de heer L. VAN DEN BOSSCHE

Callemansputte Gent- Terneuzen — Grondwaterkwaliteit

In uw antwoord op mijn vraag nr. 168 van 16 april 1984, zoals verschenen in het Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 5 juni 1984, betreffende Callemansputte, vermeldt u bij punt B: „De kwaliteit van het grondwater in de controleputten wordt nog altijd gevolgd door het Ministerie van Openbare Werken. De resultaten zullen het geachte lid meege-deeld worden. ”

Midderwijl mocht ik vooreerst vernemen dat in 198 1 reeds een rapport werd opgemaakt.

1. Is deze informatie juist?
2. Welk is de inhoud van dit rapport?
3. Kan de geachte Minister mij dit rapport meede-len?

Begin augustus verscheen in de dagbladgroep van de Standaard dat het IHE een tweede rapport als gevolg op het hogergenoemde heeft opgesteld. In dit tweede rapport zou er vermeld worden dat het grondwater van Callemansputte sterk bevuild is. Wat meer is, dat het gevaarlijke stoffen afgeeft in het drinkwater van Oost-Vlaanderen.

4. Is het juist dat er recent een nieuw rapport door het IHE bij u werd neergelegd?
5. Waarom werden de resultaten niet meegedeeld, zoals beloofd in uw antwoord?
6. Is het juist dat het grondwater van Callemansputte sterk is bevuild?
7. Zo ja, welk is de exacte bevuiling en in welke mate?
8. Wat is het effect van de vervuiling op het drinkwater?
9. Kan de geachte Minister mij dit rapport meede-len?

Antwoord

1. Zoals reeds medegedeeld werd aan het geachte lid in antwoord op zijn vraag van 16 april 1984, werd een uitgebreid rapport gemaakt over de kwaliteit van het grondwater rond de slibbergput te Callemansputte te Zelzate vooraleer het gebaggerd slib

van het Kanaal Gent-Terneuzen gestort werd. Dit rapport werd in 198 1 opgesteld.

Dit rapport werd opgesteld door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie, Ministerie van Volksgezondheid te Brussel op vraag van het Ministerie van Openbare Werken, Bestuur der Waterwegen te Gent.

Later werd het grondwater regelmatig onderzocht in opdracht van het Bestuur der Waterwegen te Gent.

De evolutie van de grondwaterkwaliteit wordt zeker gevolgd tot 1988, waarna een eindrapport zal opgesteld worden om te beslissen of de controle moet verder gezet worden.

2. In het rapport van 1981 dat de nultoestand van de kwaliteit van het grondwater bepaalt, komt men tot de vaststelling dat het grondwater aan de zuidzijde verontreinigd is voor de volgende parameters : geleidbaarheid, chloriden, ammonium stikstof, totale hardheid, sulfaten, calcium, magnesium en natrium en door een reeks organische verbindingen.

De oorzaak van de verontreiniging is hoofdzake-lijk te wijten aan infiltratie uit de bestaande gipsafvalberg van het bedrijf Pechiney-Ugine-Kuhlman, dat gipsafval nat transporteerde met verontreinigd water uit het kanaal Gent-Terneuzen.

De noordzijde daarentegen bevat grondwater met een normale kwaliteit.

3. Het rapport van 198 1 van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie zal aan het geachte lid bezorgd worden.
4. Het rapport van het IHE „Haloëthers in enkele oppervlaktewaters en grondwaters van het Scheldebekken” (mei 1984) waarvan sprake in de dagbladgroep van de Standaard, heeft betrekking op het probleem van de haloëthers in het kanaal Gent-Terneuzen en de Schelde, die (volgens het rapport) blijkbaar in Wallonië met haloëthers wordt verontreinigd.

Dit rapport heeft echter geen betrekking op het grondwater rond Callemansputte. Het enige aanknopingspunt is het feit dat thans vaststaat dat de haloëthers, die destijds aangetroffen werden in het grondwater rond Callemansputte afkomstig zijn uit het kanaalwater. Nieuwe gegevens i.v.m. Callemansputte bevat dit rapport niet.

5. De resultaten werden niet medegedeeld, omdat dit rapport geen betrekking heeft op Callemansputte.

De beloofde resultaten zijn mij nog niet medege-deeld.

6. Het grondwater is zoals geantwoord onder punt 2 verontreinigd.
7. De exacte verontreiniging wordt beschreven in het rapport vermeld onder punt 2.
8. Het grondwater uit de nabijheid van Callemansputte wordt niet gebruikt voor de drinkwaterpro-dukcie.

9. Het onder punt 4 vermeld rapport van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie zal aan het geachte lid worden toegestuurd.

Vraag nr. 329
(zitting 1983-1984)
van 12 oktober 1984
van de heer J. GABRIELS

Containerparken — Subsidiëring

Op 17 juli 1984 werd beslist dat gemeenten die containerparken aanleggen in aanmerking kunnen komen voor betoelaging van deze containerparken.

Verskillende vooruitziende gemeenten en vooral die gemeenten die reeds geplaagd zaten met cadmium-nitraten-vervuiling, hebben reeds een containerpark aangelegd vóór dit besluit van kracht werd zodat ze niet kunnen rekenen op betoelaging.

Kan de geachte Minister mij een antwoord verstrekken op de volgende vragen.

1. Waarom de vooruitziende gemeenten in dit geval geen betoelaging meer kunnen krijgen?
2. Wat met die gemeenten die reeds met bodemvervuiling te maken hebben, zoals de gemeenten in Noord-Limburg?
3. Is het mogelijk dat deze gemeenten, mits eventuele aanpassingen toch kunnen genieten van betoelaging?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. Volgens de wet op de overheidsopdrachten kunnen de reeds uitgevoerde werken niet in aanmerking komen voor subsidies, aangezien de procedure niet werd gevolgd. Het is namelijk zo dat men eerst een principiële akkoord en daarna de goedkeuring van het ontwerp moet aanvragen. Dan pas kan overgegaan worden tot de aanbesteding waarna het toelagebedrag kan worden vastgelegd.
2. Containerparken zijn inrichtingen waarin afvalstoffen, afkomstig van particulieren, selectief worden verzameld en gestockeerd tot de hoeveelheid groot genoeg is om naar de verwerker of hergebruiker gebracht te worden.

Vanuit wetenschappelijk oogpunt lijkt er een relatie tussen de oprichting van containerparken en de bodemverontreiniging door cadmium-nitraat-vervuiling in Noord-Limburg, vrij ver gezocht.

3. Het koninklijk besluit van 23 juli 1981 betreffende de subsidiëring van bepaalde werken, leveringen en diensten die in het Vlaamse Gewest door of op initiatief van ondergeschikte besturen of ermee gelijkgestelde rechtspersonen worden uitgevoerd, zoals gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Executieve van 30 maart 1982, voorzag reeds in toepassing van artikel 4, 10° in een betoelaging van 60 % voor containerparken.

Op deze betoelagingsmogelijkheid werd slechts sporadisch een beroep gedaan.

Onverminderd het voorgaande blijft evenwel de wet op de overheidsopdrachten van toepassing zoals uiteengezet sub 1.

Vraag nr. 330
(zitting 1983-1984)
van 12 oktober 1984
van de heer M. COLLA

Aanwezigheid van slagzij makend schip met giftige stoffen aan boord in het Kempisch Kanaal en de mogelijke bedreiging voor de drinkwatervoorziening van Antwerpen — Maatregelen

Is het juist dat een slagzij makend en roestig schip met giftige stoffen aan boord zich op het grondgebied van Lommel in het „Kempisch Kanaal” bevindt.

Zo ja;

- Welke stoffen bevinden zich aan boord?
- Hoelang bevindt dit wrak zich reeds in het Kempisch Kanaal en sinds wanneer is de Minister daarvan op de hoogte?
- Is er reeds als gevolg van de aanwezigheid van dit schip enige vervuiling van het water geconstateerd?
- Welk is de bedreiging die van de lading van het schip uitgaat wat betreft de drinkwatervoorziening in het Antwerpse?
- Aan wie behoort het schip?
- Welke maatregelen denkt de geachte Minister te nemen om te voorkomen dat een vervuiling met nadelige gevolgen voor de drinkwatervoorziening optreedt en om het wrak met zijn lading te verwijderen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. Het schip bevatte afvalstoffen met een beperkte aanwezigheid van lichte koolwaterstoffen, eigen aan grondstoffen als creosoot, creoline, carboline. Het betreft geen giftige afvalstoffen overeenkomstig het koninklijk besluit dd. 9 februari 1976 houdende algemeen reglement op de giftige afval.
2. Volgens informatie van de Dienst der Scheepvaart bevindt het wrak zich in het Kempisch Kanaal sedert midden 1982. Mijn diensten werden op 14 april 1983 door de commissaris van Lommel op de hoogte gebracht.
3. Er is geen vervuiling van het water vastgesteld.
4. Momenteel bestaat er geen bedreiging voor de drinkwatervoorziening in het Antwerpse.
5. Naar informatie van de Dienst der Scheepvaart is de heer Pinxten Jan uit Overpelt de eigenaar.
6. Sedert 15 oktober 1984 werd gestart met de opruiming die enkele weken zal duren.

Ik kan het geachte lid eveneens verwijzen naar mijn antwoord verstrekt op de mondelinge vraag dd. 9 oktober 1984 van zijn collega de heer F. Geyselings.

Vraag nr. 1
van 16 oktober 1984
van de heer L. VANHORENBEEK

Aanvaring van het vrachtschip Mont Louis op de Noordzee — Maatregelen

Wij zijn overtuigd dat de aanvaring van het Franse vrachtschip Mont Louis op de Noordzee ter hoogte van Oostende de aandacht van de Minister gaande houdt.

Mag ik de geachte Minister vragen.

1. Of hij op voorhand weet had van het giftransport binnen onze territoriale wateren ter hoogte van Europa's meest bevolkte streek?
2. Welke maatregelen er genomen worden als een dergelijk transport als het ware langs onze woonwijken komt?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de bedoelde materie behoort tot de bevoegdheid van de nationale Regering.

Vraag nr. 2
van 16 oktober 1984
van de heer L. VANHORENBEEK

Dumping van Seveso-gif in Atlantische Oceaan — Beleidsvisie

Naar verluidt zouden er afspraken gemaakt zijn tussen de Belgische en Italiaanse Overheid om Seveso-gif in vaten te bergen en het in de Atlantische Oceaan te dumpen.

Graag vernam ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan de Gemeenschapsminister dit bevestigen of ontkennen?
2. Op welke gronden kan de Gemeenschapsminister daar weet van krijgen en daarop toezicht uitoefenen?
3. Wat is de beleidsreactie hierop?
4. Is het bekend waar deze dioxine zich nu bevindt en kan de bestemming van dit Seveso-gif voorafgaandelijk geweten worden en zo ja, hoe?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. De invoer, uitvoer en doorvoer van afvalstoffen en het eventueel dumpen ervan in zee, behoort tot de bevoegdheden van de nationale Regering.

2. en 3. Bij toepassing van artikel 13, § 1, 7 van het afvalstoffendecreet inzake de controletaken op activiteiten die ressorteren onder de wet van 22 juli 1974 op de giftige afval, wordt de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) regelmatig ingelicht en geconsulteerd, en houdt de OVAM toezicht op het verwerven en verwerken van giftig afval.

De ontwerpen van koninklijke besluiten in uitvoering van de wet van 9 juli 1984 betreffende de invoer, de uitvoer en de doorvoer van afvalstoffen, worden in overleg met de gewesten opgesteld.

De gewesten krijgen in uitvoering van deze wet specifieke taken en bevoegdheden die een efficiënt toezicht op de gestelde problemen inzake transport van giftig en gevaarlijk afval zullen mogelijk maken in gecoördineerd verband met de nationale instanties.

4. Het Seveso-gif bevindt zich niet in het Vlaamse Gewest.

Vraag nr. 3
van 16 oktober 1984
van de heer L. VANHORENBEEK

Openbaar examen voor muziek en voordracht — Tweede zitting

De conservatoria voor muziek en voordracht organiseren in de maand juni een jaarlijks openbaar examen. Dit valt samen met de examenperiode in o.m. het universitair onderwijs, het hoger niet-universitair onderwijs, het regentaat...

Het ligt voor de hand dat een tweede zitting — b.v. in september — aangewezen is.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of voornoemde tweede zitting binnen de mogelijkheden ligt en zo ja, waarom dan niet in de praktijk omgezet wordt, en zo neen, waarom niet?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op de vraag nr. 3 van 16 oktober 1984, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onlangs het examenreglement zoals het voorkomt in de huishoudelijke reglementen van de Koninklijke Muziekconservatoria, aangevuld werd, in die zin dat jaarlijks in de loop van de maand september een tweede examenzitting kan ingericht worden.

Kunnen zich laten inschrijven voor de tweede examenzitting :

de examinandi en de uitgestelde examinandi voor:

- alle overgangsexamens;
- de examens tot het behalen van een attest of getuigschrift zoals bepaald in de artikelen 1 en 2 van het koninklijk besluit van 19 januari 1961 betreffende bepaalde toekenningsvoorwaarden en de vorm der door de Koninklijke Muziekconservatoria uitgereikte attesten, getuigschriften en di-

ploma's alsook betreffende het virtuositeitsdiploma, onverminderd het bepaalde van artikel 1 van het koninklijk besluit van 13 oktober 1959 tot vaststelling van de voorwaarden voor de toekenning van een eerste prijs in de Koninklijke Muziekconservatoria ;

- de eindexamens van notenleer, muziekgeschiedenis, geschreven harmonie, praktische harmonie, contrapunt en fuga.

Deze tweede examenzittijd is om organisatorische redenen niet ingericht kunnen worden; hij wordt vanaf het nu lopende schooljaar wel georganiseerd.

Vraag nr. 4
van 16 oktober 1984
van de heer L. VANHORENBEEK

Inplanting van een dienststation aan de Tiensesteenweg te Kessel-Lo — Naleving bepalingen van het gewestplan

Een 130-tal bewoners van de Tiensesteenweg en aanpalende straten te Kessel-Lo-Heverlee, hebben tijdens het voorgeschreven commode en incommodo-onderzoek hun bezwaren geuit tegen het bouwen van een dienststation aan de Tiensesteenweg te Kessel-Lo op het perceel nr. L 9 — Sect. E nr. 206 e.v. in een volgens het Gewestplan voorzien woongebied. De verkeersdrukke Tiensesteenweg heeft sedert jaren een overbelaste structuur, zeker als woonstraat, met alle kenmerken vandien.

Vandaar dat ik graag van de geachte Minister zou vernemen of hij deze inplanting op die plaats gewenst acht?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de vestiging van een motorbrandstofstation in een woonzone langs een verkeersweg, waar naast woningen meerdere ambachtelijke en commerciële inrichtingen gevestigd zijn, op zichzelf niet strijdig is met de stedenbouwkundige voorschriften van de gewestplannen.

Over de exploitatievergunning van de door het geachte lid bedoelde inrichting dient de Bestendige Deputatie van Brabant nog uitspraak te doen. Tegen het besluit van deze overheid kunnen alle belanghebbenden beroep aantekenen.

Slechts bij beroep wordt mij dit dossier voorgelegd, waarbij ik aan de hand van de volledige gegevens en van de voorgeschreven adviezen van de bevoegde diensten de gepaste beslissing zal treffen.

Vraag nr. 5
van 16 oktober 1984
van de heer L. VANHORENBEEK

Oud-Heverlee — DAC-project

Aan de gemeente Oud-Heverlee werd een DAC-project verleend voor milieutaken. Ik verneem als zouden personen, tewerkgesteld binnen dit project, door het schepencollege taken opgedragen krijgen met betrekking op het gemeentelijk recreatiepark.

Mag ik van de Minister vernemen of dit strookt met de doelstellingen van het DAC-project?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De controle op de uitvoering van de DAC-projecten gebeurt door projectinspecteurs die onder de bevoegdheid van de Minister van Tewerkstelling en Arbeid ressorteren.

Vraag nr. 6
van 16 oktober 1984
van de heer L. VANHORENBEEK

Stortplaats te Puurs — Vergunning

Op een stortplaats in Puurs zouden slaappillen „Rohypnol” aangetroffen zijn door spelende kinderen. Een kind zou van deze pillen gegeten hebben en er zou op het nippertje een dramatische afloop vermeden zijn geworden.

Deze stortplaats zou niet vergund, noch afgesloten zijn.

Mogen wij van de geachte Minister een antwoord vernemen op de volgende vragen.

1. Wie is de eigenaar van deze stortplaats, een privépersoon of een openbaar bestuur?
2. Werde voor deze stortplaats een vergunningsaanvraag ingediend en zo ja, wanneer?
3. Werde er een onderzoek ingesteld door OVAM?
4. Zijn de uitslagen van dit onderzoek sub 3 reeds bekend en zo ja, graag inzicht?
5. Welk soort afval wordt daar gestort?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

Het bedoelde terrein kan niet beschouwd worden als een stortplaats maar wel als een terrein in ophoging in functie van het bouwrijp maken van het perceel.

1. De eigenaar van het terrein is een privépersoon.
2. Het terrein werd opgehoogd met grond en een weinig steenpuin tot op het niveau van de weg; een stortvergunning is hiertoe niet nodig.
3. Door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) werd een onderzoek ingesteld in samenwerking met het gemeentebestuur.
4. Het onderzoek heeft uitgewezen wat in dit antwoord werd uiteengezet.
5. Zoals gesteld sub 2. werd hoofdzakelijk grond en een weinig steenpuin gebruikt; het is evenwel niet

uitgesloten dat particulieren zich bij wijze van sluikstorting van kleine hoeveelheden afval hebben ontdaan op het terrein tijdens de ophogingswerken.

Op dit ogenblik is er echter geen spoor meer van enige sluikstorting.

Het terrein is volledig bouwrijp gemaakt en afgesloten.

Vraag nr. 8
van 17 oktober 1984
van de heer J. VALKENIERS

Temat — Storting van radio-actieve stoffen

Het gemeentebestuur en de bevolking van Ternat maken zich terecht zorgen in verband met de mogelijke storting van radio-actieve stoffen in de industriezone. Daar de bevoking noch het gemeentebestuur experts zijn, hebben zij weinig verhaal tegen de beweringen van de mensen van het bedrijf als zou deze opslagplaats geen gevaar opleveren.

Is de Minister op de hoogte van deze aanvraag? Zo ja, welke is in deze de houding van zijn departement?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

Na onderzoek kan gesteld worden dat de vraag betrekking heeft op het inrichten van een stockageruimte van radio-actieve produkten in de industriezone van Ternat, bij het bedrijf Travenol.

Deze materie behoort dus tot de bevoegdheid van de nationale Regering.

Vraag nr. 9
van 18 oktober 1984
van de heer H. SUYKERBUYK

Kokers in appartementsgebouwen — Verwijdering van huishoudelijke afvalstoffen

Het besluit dd. 25 juli 1984 (BS 13.10.1984) dat algemene regels stelt om huishoudelijke afvalstoffen via kokers in appartementsgebouwen te verwijderen, doet enkele vragen rijzen.

1. In artikel 8 is gesteld dat natuurlijke of rechtspersonen, die huishoudkokers reinigen op de datum van de inwerkingtreding van het besluit deze activiteit mogen verder zetten, mits een erkenningsaanvraag in te dienen binnen de drie maanden.

Overeenkomstig de logica, die men in alle vestigingsreglementeringen heeft gevolgd, betekent dit dat deze bedrijven niet moeten voldoen aan de door artikel 4 gestelde eisen. Kan de Minister bevestigen dat dit zo is.

2. Artikel 6 is niet duidelijk wie verantwoordelijk is voor het aanbrenge van het attest, in het lokaal waar de koker uitmondt. Het is al evenmin duidelijk wat wordt bedoeld met de in artikel 6 ge-

noemde nadere regelen, die de Gemeenschapsminister kan opstellen. Kan de Minister uitleg geven?

3. In artikel 4-1 wordt gezegd dat het bewijs moet geleverd worden over onder meer de financiële middelen, waarover de reiniger van huisvuilkokers moet beschikken. Dit is vaag en vergt meer verduidelijking, temeer omdat in fine van artikel 4 alleen wordt gezegd dat de Minister nadere regels in verband met de technische middelen (dus niet de financiële) zal instellen.
4. Lijkt het niet aangewezen dit besluit te herzien, derwijze dat de in artikel 4 genoemde eisen duidelijker worden omschreven, waardoor de erkenning, binnen de aldus klaar afgebakende vereisten, door lokale overheden kan worden afgegeven. Die zullen dan geen termijn van drie maanden behoeven om over een erkenning te beslissen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. De door het geachte lid bedoelde bedrijven moeten inderdaad voldoen aan de voorwaarden opgenomen in artikel 4 van het besluit van de Vlaamse Executieve d.d. 25 juli 1984, houdende algemene regelen met betrekking tot het zich ontdoen van huishoudelijke afvalstoffen via kokers in appartementsgebouwen. Artikel 8 van voornoemd besluit heeft tot voorwerp een overgangsmaatregel in te bouwen voor degenen die thans actief zijn in de reinigungssector. Met name wordt aan deze bedrijven de mogelijkheid gegeven de door hen uitgeoefende activiteit verder te zetten, evenwel voor zover zij binnen de 3 maand, te rekenen vanaf de inwerkingtreding van voornoemd besluit, een aanvraag tot erkenning indienen. De erkenning zal alsdan binnen de voorziene termijn worden afgegeven, voor zover aan de gestelde eisen wordt voldaan.
2. In tegenstelling tot wat het geachte lid beweert, bepaalt artikel 6 duidelijk dat het attest dient aangebracht door de erkende firma.

De in artikel 6 bedoelde regelen zullen betrekking hebben op het toezicht.

3. en 4.

— Wat de financiële middelen betreft, zal het onderzoek naar aanleiding van de **erkenningsaanvraag** betrekking hebben op de door de aanvrager voorgelegde balansen.

— Wat de suggestie van het geachte lid betreft om de erkenningen te laten afgeven door de lokale overheden, dien ik erop te wijzen dat deze doorgaans niet over de nodige middelen beschikken om de voorafgaandelijk ke controles uit te voeren. Vandaar onder meer dat ook in andere materies (giftige afval, afvalolie, bestrijdingsmiddelen en fytofarmaceutische produkten, enz.) de erkenningen eveneens worden afgegeven door de ter zake bevoegde Minister, die over een daartoe uitgebouwd administratief en technisch-wetenschappelijk apparaat beschikt.

Vraag nr. 10
van 23 oktober 1984
van de heer P. PEETERS

Gezonde watersportbeoefening in dodende waterlopen
— Maatregelen ter bescherming van watersportbeoefenaars

Uit het onderzoek en het op kaart brengen van de vervuiling van alle waterlopen in Vlaanderen, door de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij in het voorjaar van dit jaar bekendgemaakt, blijkt duidelijk hoe alarmerend de vervuilingsgraad van onze waterlopen is: de overgrote meerderheid ervan is, helaas, verworden tot grote, open riolen, waarin vaak geen enkele vorm van (zelfs micro-organisch) leven meer mogelijk is.

Nochtans stel ik ieder jaar vast dat duizenden watersportbeoefenaars (plankzeilers, waterskieërs, zwemmers, . . .) hun gezonde vrijetijdsbeoefening uitoefenen in dodende wateren, niet beseffend aan welke gevaren zij zich blootstellen.

Ondanks het bestaan van een EEG-richtlijn die duidelijk bepaalt aan welke normen oppervlaktewater moet voldoen om aanvaardbaar te zijn als zwemwater, ondanks de door de nationale wetgever uitgevaardigde wet van 24 mei 1983 en de uitvoeringsbesluiten ervan dd. 17 februari 1984 betreffende de kwaliteit van het zwemwater, het viswater en het schelpdierwater heb ik de indruk dat zowel de nationale Regering als de Vlaamse Regering verder ter zake doen of hun neus bloedt, en maar laten begaan met alle gevaren vandien.

Daar waar de bevoegdheid van de nationale overheid inzake de kwaliteit van het oppervlaktewater zich beperkt tot het vaststellen van algemene en sectoriële normen, dienen de gewesten de specifieke maatregelen te nemen.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mededelen welke maatregelen hij zal nemen om deze gevaarlijke toestanden te doen ophouden, en dit desnoods door bepaalde (gedeelten van) waterlopen tijdelijk voor elke vorm van watersport te verbieden, terwijl gelijktijdig alle middelen, zowel nationaal als internationaal, worden ingezet om de vervuiling terug binnen „aanvaardbare” perken te brengen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Het verlenen van een recht tot toegang, of anders gezegd, de bevoegdheid om bepaalde waterlopen of gedeelten ervan al dan niet tijdelijk, voor elke vorm van watersport te verbieden, berust bij het bestuur dat bedoelde waterloop in zijn beheer heeft.

Dit zijn, al naar de categorie waarin de waterloop gerangschikt is :

- het Ministerie van Openbare Werken (Bestuur der Waterwegen ; Dienst der Scheepvaart) ;
- het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (Landelijke Waterdienst);

- het Provinciebestuur;
- het Gemeentebestuur.

Wat betreft de strijd tegen de waterverontreiniging, hebben de twee waterzuiveringsmaatschappijen de opdracht om in het kader van het Algemeen Waterzuiveringsprogramma voor het Vlaamse Gewest (AWP) en binnen de perken van de beschikbare kredieten enerzijds die investeringen uit te voeren die het grootst mogelijke rendement aan de waterzuiveringsinfrastructuur geven en anderzijds de nodige controles uit te voeren bij de ondernemingen op de naleving van de lozingsvoorwaarden.

Vraag nr. 11
van 24 oktober 1984
van de heer J. DE MOL

Zure regen — Effect op klokken

De oorsprong van zure regen en de schade die hierdoor aangebracht wordt aan het milieu is een probleem dat hoe langer hoe meer in de belangstelling komt.

In Nederland heeft het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer een wetenschappelijk onderzoek laten instellen naar de gevolgen van zure regen op klokken.

Zure regen en de luchtverontreiniging die ermee gepaard gaat, zetten zich vast op de klokken en tasten het koper aan waardoor de klokken ontstemd raken.

Kan de Minister mij mededelen of in het Vlaamse Gewest reeds een gelijkaardig onderzoek naar de aantasting van kerk- en beiaardklokken werd ingesteld?

Zo ja, kan hij dan mededelen welke de bevindingen van dit onderzoek waren en welke maatregelen eventueel kunnen getroffen worden om de aangetaste klokken te herstellen?

Indien een dergelijk onderzoek nog niet is gebeurd, kan de Minister dan zeggen of daar plannen voor bestaan?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

Het is mij bekend dat in Nederland een opdracht tot studie van de invloed van zure regen op klokken en beiaarden werd gegeven door het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer. Deze studie is nog lopende en werd reeds partieel gepubliceerd. Tot nu toe werd geen opdracht gegeven tot het uitvoeren van een gelijkaardig onderzoek in Vlaanderen.

Het patroon van luchtverontreiniging van Nederland en van Vlaanderen is in grote mate vergelijkbaar. Hieruit volgt dat de bevindingen van onze noorderburen niet exclusief toepasbaar zijn op de Nederlandse situatie maar in grote lijnen ook gelden voor Vlaanderen.

De besluiten van de studie zijn dus op zekere hoogte toepasbaar in verband met de aantasting van monumenten en cultuurgoederen door zure regen in Vlaanderen.

Het lijkt dus ook niet strikt noodzakelijk dat deze studie in Vlaanderen zou overgedaan worden.

In Nederland heeft men vastgesteld dat door aantasting een ongelijkmatige corrosielaag ontstaat waardoor de trilling van de klok vroegtijdig wordt gedempt. Bovendien raakt de corrosielaag onregelmatig los. Dit brengt gewichtsveranderingen met zich mee, hetgeen aanleiding geeft tot toonveranderingen. Het onderzoek in Nederland is nog gaande wat betreft de te nemen maatregelen in de toekomst.

Wel zijn er proeven aan de gang met een industrieel anti-corrosiemiddel dat parafinen, naftenen en aromaten bevat. Hiertoe werd bij twee identieke klokken, de ene jaarlijks behandeld en de andere niet. Na een periode van 4 jaar werd reeds een merkbaar verschil in toonfrequentie vastgesteld.

**Vraag nr. 12
van 24 oktober 1984
van de heer V. PEUSKENS**

Stortplaats Rotem-Dilsen — Vergunningsaanvraag

Volgens het voorontwerpplan huishoudelijke afvalstoffen van Vlaanderen dient het samenwerkingsgebied IVVVA - regio III de verwerking van huishoudelijke afvalstoffen te gebeuren in een nog te bouwen scheidingsinstallatie.

Naar mijn informatie heeft de IVVVA een vergunning klasse 2 bekomen in de zogenaamde groeve Swenters. Momenteel is deze nog niet in exploitatie.

De IVVVA heeft een tijd gestort op een illegale stortplaats te Maasmechelen, die door OVAM werd gesloten.

Sedert maart 1984 wordt door IVVVA een stortplaats gebruikt in Dilsen.

Mag ik van de geachte Minister op volgende vragen een antwoord verwachten.

1. Is er een vergunning afgegeven voor de stortplaats Rotem-Dilsen, hetzij aan de gemeente of aan de IVVVA?
2. Is er een vergunningsaanvraag ingediend voor de stortplaats Rotem-Dilsen?
3. Zo er ontkennend dient geantwoord, waarom staat de Minister het exploiteren van de voornoemde stortplaats toe? Dient de Minister de wetgeving niet toe te passen?
4. Welke maatregelen gaat de geachte Minister nemen opdat de kwaliteit van het grondwater niet wordt aangetast?
5. Zo er geen exploitatievergunning is, hoe kan de Minister dan voorwaarden opleggen, zodanig dat het leefmilieu niet wordt geschaad?

6. Zijn er peilputten aanwezig? Zo neen, is het dan niet opportuun deze stortplaats te onderzoeken, gezien er in het verleden industriële afval werd gestort, o.a. Bekaert?
7. Zijn er nog soortgelijke gevallen waarbij de Minister, zonder vergunning exploitatie toestaat?
8. Wanneer gaat de vergunde stortplaats Swenter in exploitatie? Gaat de gemeenschap subsidies geven voor de inrichting van deze stortplaats aan een intercommunale die in het verleden illegaal heeft gewerkt en werkt?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

1. Er werd op dit ogenblik nog geen vergunning afgegeven.
2. De Intercommunale IVVVA heeft voor deze stortplaats een vergunningsaanvraag ingediend en deze is op dit ogenblik in onderzoek bij de Bestendige Deputatie.
3. De exploitatie wordt voorlopig gedoogd om de continuïteit inzake de verwerking van huishoudelijke afvalstoffen voor het werkingsgebied van de Intercommunale IVVVA te verzekeren. Er zijn op dit ogenblik in dit gebied geen alternatieven inzake verwerking.

Dit betekent concreet dat indien de stortplaats gesloten wordt, het huisvuil van de verschillende aangesloten gemeenten niet meer kan worden opgehaald bij gebrek aan verwerkingsmogelijkheden. Dit zou zeer ernstige milieuhygiënische gevolgen hebben.

Het volstorten van de stortplaats in kwestie situeert zich bovendien in het afwerkings- en saneringsplan van deze site.

4. en 5. Het aanvraagdossier zal zo vlug mogelijk worden onderzocht. Indien de Bestendige Deputatie van Limburg een vergunning geeft zullen daarin de nodige uitbatingvoorwaarden worden opgelegd. Uiteraard houdt de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) nu reeds toezicht opdat de uitbating verantwoord zou gebeuren.
6. Peilputten worden voorzien in de uitbatingvoorwaarden en een onderzoek zal door de OVAM worden uitgevoerd.
7. De stortplaats Rotem-Dilsen is een uitzondering. Het volstorten van een reeds in grote mate opgevulde stortplaats maakt een efficiënte sanering en afwerking mogelijk. Het terrein zal aldus in zijn oorspronkelijke toestand hersteld worden.
8. De vergunde stortplaats Swenters gaat volgens de planning op 1 augustus 1985 in uitbating. Ik heb een principiële belofte voor subsidiëring toegezegd, in het raam van de wettelijke beschikkingen zoals bepaald in het KB van 23 juli 1981 gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Executieve dd. 17 juli 1984.

Vraag nr. 35
van 27 november 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Boord-boord overslag in gastterminal te Kallo — Vergunning

Ik verneem dat de Antwerpse gastterminal te Kallo in augustus-begin september van dit jaar aan boord-boord overslag van LPG heeft gedaan, niettegenstaande het feit dat dit niet in de uitbatingsvergunning staat. Bij boord-boord overslag van LPG zijn de aanwezige brandbeveiligingssystemen van minder nut, hetgeen het gevaar voor een ongeval vergroot.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Was uw departement op de hoogte van de boord-boord overslag van LPG, die einde augustus-begin september bij de Antwerpse gastterminal plaats heeft gevonden? In bevestigend geval, welke maatregelen werden getroffen om hieraan een einde te maken? Mag zulks ongestraft gebeuren?
2. Werd door AGT een aanvraag ingediend tot het bekomen van een vergunning voor het overslaan van LPG zonder dat de landinstallaties worden aangewend? Zo ja, wanneer? Is dit een vergunning met een tijdelijk of definitief karakter?
3. Werden hieraan bijzondere voorwaarden verbonden en zo ja, welke zijn deze?
4. Wie oefent controle uit op de naleving van de exploitatievergunning? Werden sedert de start van dit bedrijf onregelmatigheden vastgesteld?

Antwoord

In antwoord op zijn bovenvermelde vraag, welke mij werd toegezonden door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

De firma AGT (Antwerp Gas Terminal) baat aan het eerste insteekdok, gelegen te Beveren-Kallo een opslagplaats uit van hoofdzakelijk petroleumgassen. De gassen worden opgeslagen in bovengrondse sferen enerzijds bij omgevingstemperatuur en anderzijds in onderkoelde toestand.

De aanvoer van gassen gebeurt per schip en na opslag wordt een hinterlandverdeling gedaan, hetzij per binnenschip, hetzij per vrachtwagen, hetzij per trein.

De exploitatie van hogergenoemde bedrijvigheid werd vergund bij besluit van de Bestendige Deputatie van Oost-Vlaanderen van 21.8.1981, voor een termijn van 30 jaar.

De bouw van de onderkoelde sferen heeft in het vooropgestelde schema vertraging opgelopen. Om toch met de bedrijvigheid te kunnen beginnen, werd de mogelijkheid overwogen de functie van de onderkoelde opslagplaats te laten overnemen door een voor dit doel uitgerust aangemeerd schip. Deze operatie zou dus duren totdat de in aanbouw zijnde sfeer bedrijfsklaar zou zijn. Op deze wijze zou er wel degelijk een boord-boord overslag moeten plaatsvinden

tussen het hogergenoemd aangemeerd schip en het bevoorradingsschip.

Ten einde een dergelijke operatie te kunnen uitvoeren, werden de nodige inlichtingen ingewonnen en contacten gelegd omtrent de toelaatbaarheid op wettelijk vlak. Immers, bij een dergelijke situatie zou zich het probleem stellen van een gasopslag in een vast aangemeerd schip.

In dit geval zou een bijkomende exploitatievergunning moeten aangevraagd worden.

Rekening houdende met het tijdsverloop tot het bekomen van een dergelijke vergunning en de achterstand in de opbouw, werd afgezien van een boord-boord overslag. De operatie heeft niet plaatsgevonden en alles is beperkt gebleven tot het stadium van informatiewinning.

De Administratie van Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu, Oost-Vlaanderen oefent de controle uit over de naleving van de exploitatievergunning.

Dit bestuur heeft tot op heden nog geen onregelmatigheden vastgesteld.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZIN EN WELZIJNSZORG

Vraag nr. 10
(zitting 1983-1984)
van 19 december 1983
van de heer J. VAN ELEWYCK

ECC- Tennistornooi — Subsidiëring

Het ECC-Tennistornooi te Antwerpen bereikt onmiskenbaar een groot publiek. De jongste weken doen steeds meer geruchten de ronde over financiële eisen, gesteld door de organisatoren, om enkele top-vedettes nóg meer miljoenen te kunnen betalen.

Het is belangrijk te weten of, en in welke mate, openbare middelen werden/worden aangewend of toegezegd voor dit initiatief.

De geachte Minister gelieve mij dan ook mede te delen of, en zo ja voor welke bedragen, zijn diensten en/of zijn gezag of toezicht staande instellingen in 1983 dit tornooi hebben gesubsidieerd.

Welke bedragen werden voor 1984 toegezegd?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Naar aanleiding van de in rand vermelde schriftelijke vraag, heb ik de eer het geachte lid mee te delen, dat er door mij geen enkele subsidie of toelage aan het ECC-Tennistornooi werd toegekend.

Vraag, nr. 40
(zitting 1983-1984)
van 12 april 1984
van de heer J. GABRIELS

St ructureel ach tergebleven regio 's — Steun

De huidige Gemeenschapsregering heeft steeds de bedoeling gehad om de onevenwichten tussen de regio's in Vlaanderen weg te werken vooral op het vlak van de tewerkstelling. Onderzoek ter zake heeft echter duidelijk gemaakt dat er nog steeds enorme ongelijkheden bestaan tussen de verschillende regio's.

In tijden van crisis wordt dit nog versterkt; de grote structurele werkloosheid in het Limburgse en in de Antwerpse Kempen zijn daar het bekende voorbeeld van. De sociaal-economische uitbouw van achterblijvende regio's blijft achterwege.

Graag had ik in dat verband van de geachte Minister het volgende vernomen.

1. Welke stappen heeft uw departement tot op heden ondernomen om met name structureel achtergebleven gebieden te ondersteunen?
2. Acht u het niet noodzakelijk in uw bevoegdheid om extra inspanningen te leveren voor deze gebieden?
3. In hoeverre heeft u met collega-ministers overleg gepleegd om een hernieuwd regionaal beleid tot stand te brengen voor deze gebieden?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In het kader van de welzijnszorg zijn de voorzieningen niet steeds evenwichtig gespreid. Het is echter moeilijk streken aan te duiden waar onvoldoende voorzieningen bestaan. Dit verschilt immers van werksoort tot werksoort. Bovendien is er tot op heden onvoldoende onderzoek gebeurd om hieromtrent definitieve uitspraken te doen. Het volstaat daarbij niet een telling te maken van de verschillende voorzieningen; per werksoort moet de behoefte worden nagegaan rekening houdend met de noodzakelijke onderlinge samenhang van de verschillende voorzieningen in de gehele welzijnszorg.

Om hieraan te verhelpen werd o.m. in overleg met de provinciebesturen in elke provincie ten experimentele titel een welzijnscommissie opgericht. Deze commissies hebben als opdracht een planning te helpen tot stand brengen van de welzijnsvoorzieningen op basis van reële behoeften en hun onderlinge samenwerking te bevorderen. Daarbij is een evenwichtige spreiding een belangrijk element. De adviezen die door deze provinciale welzijnscommissies worden verstrekt zijn gebaseerd op onderzoek en overleg met de betrokkenen.

De bedoeling is om op deze wijze prioriteiten te kunnen vastleggen, en daar waar de nood het grootst is bij voorrang tussen te komen.

Hieromtrent is nog geen overleg gepleegd met collega's omdat we nog in een experimentele fase zijn die

minstens 1 jaar zal duren. Dit experiment zal moeten toelaten te oordelen of dit een passende formule is.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, b)

J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 3
van 25 oktober 1984
van de heer L. VANHORENBEEK

Erkende huisvestingsmaatschappijen — Huurcontracten

Naar verluidt zouden huurcontracten, afgesloten door erkende huisvestingsmaatschappijen na 1 januari 1984, nog steeds vermelden dat de gestorte bedragen geen intrest opbrengen ten voordele van de huurder. Volgens artikel 6 van de wet van 29.12.1983 betreffende de huur van onroerende goederen, zou er geen twijfel bestaan over de wettelijke bepalingen in verband met de waarborg.

Graag vernam ik van de Minister of deze problematiek reeds van naderbij onderzocht werd en welke gevolgen aan dit onderzoek werden gegeven.

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer U te laten weten dat ik, in verband met uw schriftelijke vraag de bevoegde administratie heb verzocht bijkomende inlichtingen te verstrekken.

Zodra deze in mijn bezit zijn, zal ik het definitief antwoord meedelen.

Vraag nr. 4
van 26 oktober 1984
van de heer A. DENYS

Erkende bouwmaatschappij — Terbeschikkingstelling van kavels voor sociale woningbouw

We stellen vast dat in vele gemeenten erkende bouwmaatschappijen behorend tot de Nationale Landmaatschappij of de Nationale Maatschappij voor Huisvesting, over een enorme voorraad aan kavels beschikken.

Gezien de weinig beschikbare kredieten, is de activiteit van deze bouwmaatschappijen bijzonder klein, en worden er weinig sociale woningen gebouwd in deze woonuitbreidingsgebieden.

Dit heeft als gevolg dat niet alléén de betrokken voorraad geblokkeerd is, maar ook dat nieuwe woonuitbreidingsgebieden niet kunnen aangesneden worden, omdat het departement ruimtelijke ordening vindt dat deze gemeenten nog over een te groot overschot aan kavels beschikken.

Om uit deze impasse te geraken, zouden bepaalde financieel, gezonde gemeenten zelf interesse betonen om op deze gronden sociale woningen te bouwen.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister vernomen, of deze bouwmaatschappijen kunnen aangeperd worden om deze gronden aan de gemeenten te verkopen, of op welke wijze er een samenwerkingsverband kan ontstaan, waardoor beschikbare gemeentelijke financiële middelen kunnen aangewend worden om de sociale woningbouw te promoten?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer U te laten weten dat, ik in verband met uw schriftelijke vraag de bevoegde administratie heb verzocht de bijkomende inlichtingen te verstrekken.

Zodra deze in mijn bezit zijn, zal ik het definitief antwoord meedelen.

Vraag nr. 6 van 22 november 1984 van de heer T. KELCHTERMANS

Nationale Landmaatschappij — Laattijdige uitbetaling kredieten en weerslag op begroting 1985

Naar ik verneem zou de Vlaamse Regering een gedeelte van de op de Begroting 1984 voor de Nationale Landmaatschappij goedgekeurde kredieten ingehouden hebben.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister omstandig antwoord op de volgende vragen.

1. Is hogervermelde informatie juist en in voorkomend geval in welke mate?
2. Om welke redenen is deze inhouding gebeurd en in welke mate heeft zij een tijdelijk karakter?
3. Welke zal de weerslag van deze maatregel zijn op de wachttermijnen van de kandidaat-ontleners voor particuliere verrichtingen, wiens aantal gedurende de laatste jaren volgens mijn informatie in stijgende mate evolueert?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer U te laten weten dat ik in verband met uw schriftelijke vraag de bevoegde administratie heb verzocht mij bij komende inlichtingen te verstrekken.

Zodra deze in mijn bezit zijn, zal ik het definitief antwoord meedelen.

Vraag nr. 7 van 22 november 1984 van de heer T. KELCHTERMANS

Huisvestingspremies — Laattijdige uitbetaling wegens tekort aan kredieten en gevolgen voor 1985

Volgens mijn informatie kunnen verschillende huisvestingspremies dit jaar niet meer uitbetaald worden wegens een tekort aan kredieten alhoewel zij voor uitbetaling werden opgenomen in een ministerieel besluit.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister omstandig antwoord op de volgende vragen.

1. Is hogervermelde informatie juist en in voorkomend geval in welke mate?
2. Voor welke premies zijn de kredieten uitgeput? Hoe valt dit te verklaren?
3. Hoeveel premies werden reeds voor uitbetaling opgenomen in een ministerieel besluit die dit jaar niet meer uitbetaald kunnen worden? Welke bedragen vertegenwoordigen ze?
4. Bestaat niet het gevaar dat door uitbetaling van deze premies op de kredieten 1985 er einde van dat jaar opnieuw een tekort zal ontstaan? Zo neen, om welke redenen?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer U te laten weten, dat ik in verband met uw schriftelijke vraag de bevoegde administratie heb verzocht mij bij komende inlichtingen te verstrekken.

Zodra deze in mijn bezit zijn, zal ik het definitief antwoord meedelen.

Vraag nr. 8 van 26 november 1984 van mevrouw W. DE MEESTER-DE MEYER

Personen die hun echtgenoot verlaten — Recht op sociale woning

Ingevolge mishandeling of andere klachten verlaten sommige vrouwen hun echtgenoot om tijdelijk een onderkomen te zoeken in een vluchthuis.

Vanuit dit onthaalhuis zullen sommigen definitief uitkijken naar een nieuwe en passende huisvesting.

Met welke gegevens wordt rekening gehouden bij het onderzoeken van het recht op een sociale woning voor betrokken personen. Welk is het belang van hun bezit van onroerende goederen hetzij als persoonlijke eigendom of als gemeenschappelijk bezit van beide echtgenoten.

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer U te laten weten dat ik, in verband met uw schriftelijke vraag, ik de bevoegde administratie heb verzocht mij bijkomende inlichtingen te verstrekken.

Zodra deze in mijn bezit zijn, zal ik het definitief antwoord meedelen.

J. LENSSENS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEF- MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag, nr. 326 (zitting 1983-1984) van 10 oktober 1984 van de heer T. KELCHTERMANS

Remo-stort te Houthalen-Heiçhteren — Bescherming waterwinningsgebied „ Maastrichter Meer ”

In de onlangs verleende vergunning voor uitbreiding van het Remo-stort is de verplichting opgelegd om de bodem van het nieuwe stort ondoorlaatbaar te maken zodat geen doorsijpeling kan plaatsvinden. Dit stort bevindt zich boven het „Maastrichter Meer”, het waterwinningsgebied voor Heusden-Zolder waarop ook de watertoren aldaar is aangesloten.

Derhalve vernam ik graag van de geachte Minister omstandig antwoord op de volgende vragen.

1. Bestaat hogervermelde verplichting ook voor het reeds bestaande stort? Zo neen, om welke redenen?
2. Hoe zal dienen voorkomen te worden dat doorsijpeling plaatsvindt?
3. Is hierbij ook rekening gehouden met het feit dat bedoeld stort gelegen is in de nabijheid van de koolmijn van Zolder en dat mijnverzakkingen in dit gebied schering en inslag zijn? Zo ja, in welke mate? Over welke garanties beschikt men ter zake?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 7
van 16 oktober 1984
van de heer L. VANHORENBEEK

Maaisel van wegbermen — Aanwending

Mag ik van de geachte Minister vernemen of er een verplichting bestaat om de maaispecie, afkomstig van de bermen van de autowegen te vernietigen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 92
(zitting 1983-1984)
van 19 juni 1984
van de heer J. CAUDRON

Vlaamse Gemeenschap — Aanmoediging van de vorming van navorsers

Volgens de Grondwet en de bijzondere wet van 8 augustus 1980 is de Vlaamse Gemeenschap bevoegd voor de aanmoediging van de vorming van navorsers.

Graag vernam ik welke initiatieven ter zake reeds werden genomen, en welke kredieten hiervoor in 1983 en 1984 werden uitgetrokken? (en op welke begrotingsposten).

Vraag nr. 102
(zitting 1983-1984)
van 3 augustus 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Begrotingen 1983-1984 — Stand van zaken

Het begroten van in- en uitgaven van een volgend boekjaar is geen gemakkelijke opdracht en zeker als men moet vertrekken met onstabiele gegevens, te wijten aan allerhande factoren die voortvloeien uit één gemeenschappelijk gegeven : economische crisis.

Elke Gemeenschapsminister moet ieder jaar zijn begroting samenstellen waarbij heel wat energie te pas komt en waarbij ingenieuze kunstgrepen bedacht en ingecalculerd worden.

Als na rijp overleg (binnenskamers) eindelijk de te begroten posten en bedragen van alle departementen vastgelegd zijn, is er nog een „hakbijlcomité” op hoger niveau dat volgens zijn inzicht, zo nodig, het mes in de cijfers zet. Het extra doorlichten van elke begroting, in de eerste ronde door een ministeriële ploeg en later door de leden van de Vlaamse Raad, zal in ieder Kabinet wel ‘voor heel wat spanningen zorgen.

Kan mij geantwoord worden op de volgende vragen.

1. Elk jaar opnieuw wordt door elk departement een begroting voor het volgend jaar opgemaakt en ingediend. Hoe groot was het oorspronkelijk begrotingsbedrag voor 1983 en 1984 en wat bleef er nog van over:
 - a. nà de doorlichtingsfase(n) van de ministeriële groep?
 - b. nà de begrotingsdebatten in commissie en openbare vergadering?
2. Welke posten voor het begrotingsjaar 1983 en 1984 werden na de doorlichting op hoger niveau en vervolgens nà de besprekingen in commissie en plenaire vergadering volledig geschrapt en welke posten werden gevoelig verhoogd of verlaagd? Graag eventueel hiervoor de rechtvaardiging?
3. Wat zijn de concrete vaststellingen in verband met al deze ministeriële en parlementaire tussenkomsten nà het desbetreffend begrotingsjaar voor wat de ervaringen van het uiteindelijk aangehouden begrotingsbedrag betreft en zullen deze ingrepen al of niet enige invloed hebben bij de begroting voor 1985?

Vraag nr. 103
(zitting 1983-1984)
van 7 augustus 1984
van de heer G. TEMMERMAN

Studieopdrach ten verleend door de Vlaamse Executieve — Stand van zaken en inzagerecht

Mag ik de geachte Voorzitter van de Vlaamse Executieve vragen mij de volgende inlichtingen te willen verstrekken.

1. De lijst van de studieopdrachten uitgegeven door de Vlaamse Executieve sinds 1982.
2. Voor ieder van de studieopdrachten, de datum van toewijzing en de periode tijdens welke het contract loopt.
3. Wanneer kunnen de resultaten van de thans nog lopende studies verwacht worden?
4. Opgave van de instelling of studiebureau die het studiewerk toegewezen kregen met vermelding van de financiële voorwaarden waarin zulks gebeurde.
5. Kunnen de studies door de leden van de Vlaamse Raad worden geconsulteerd?

Vraag nr. 106
(zitting 1983-1984)
van 10 augustus 1984
van de heer P. PEETERS

GOM's — Beheers- en reiskosten

Op 13 oktober van vorig zittingsjaar stelde ik aan de geachte Voorzitter een vraag betreffende het aantal mandaten verbonden aan de verschillende GOM's en de daaruit voortvloeiende kosten.

Aangezien ik tot nog toe geen definitief antwoord mocht ontvangen, ben ik zo vrij hierbij mijn vraag te herhalen.

De GOM's bestaan uit een Algemene Vergadering, een Raad van Beheer, een Directiecomité, een Bureau, een College van Commissarissen, een Regeeringscommissaris en een Inspecteur van Financiën.

Kan de geachte Minister voor het jaar 1982, alsook voor het jaar 1983, voor elke GOM, per Raad, Comité of functie mededelen:

1. hoeveel personen er deel van uitmaken;
2. hoeveel de beheersvergoeding of zitpenning bedroeg ;
3. hoeveel werd uitbetaald aan beheersvergoedingen of zitpenningen ;
4. hoeveel de reis- en representatiekosten bedroegen ;
5. het totaal van al deze kosten per GOM;
6. de totale reis- en representatiekosten der ambtenaren.

Vraag nr. 119
(zitting 1983-1984)
van 10 oktober 1984
van de heer J. VALKENIERS

Administratie Vlaamse Regering — Aantal personeelsleden

Graag zou ik van de Minister vernemen hoeveel personeelsleden — ingedeeld per niveau — en per 1.9.1984 tewerkgesteld zijn in de Administratie van de Vlaamse Regering en in de parastatalen die onder haar ressorteren in de volgende categorieën: vastbenoemd, tijdelijk, contractueel, tewerkgestelde werklonen, stagiairs.

K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 31
(zitting 1983-1984)
van 17 november 1983
van de heer A. DE BEUL

CGICS — Tentoonstellingsstand op technologiebeurs

In het kader van de grootscheepse DIRV-campagne van de Vlaamse regering werd in Gent in het voorjaar van 1983 „ Flanders' Technology ” georganiseerd.

Ook het Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking was op deze technologiebeurs aanwezig met een tentoonstellingsstand, waarop speciaal voor deze manifestatie geslagen muntstukken werden verkocht.

Graag een antwoord op volgende vragen.

1. Hoe verantwoordt u de medewerking van het CGICS aan een technologiebeurs?
2. Hoeveel muntstukken werden er gemaakt en werden er verkocht? Wat zal er gebeuren met eventueel niet-verkochte munten?
3. In welke concrete activiteiten buiten 2) bestond de medewerking?
4. Wat heeft deze „ondemem ng” aan het CGICS gekost?

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZIN EN WELZIJSZORG

Vraag nr. 61
(zitting 1983-1984)
van 7 juni 1984
van mevrouw W. DEMEESTER-DE MEYER

Diensten en instanties inzake welzijnszorg — Werking

De laatste jaren werd een ruim net van initiatieven uitgebouwd in de sector van de welzijnszorg en de gezondheidszorg, meer specifiek betreft het volgende diensten :

- diensten gezins- en bejaardenhulp;
- consultatiebureaus voor prematrimoniale, matrimoniale en gezinsconsultaties;
- centra voor maatschappelijk werk ;
- diensten voor tele-onthaal;
- jeugdbeschermingssector;
- instellingen voor bijzondere jeugdzorg;
- kinderopvangcentra ;
- de openbare centra voor maatschappelijk welzijn;
- opvangcentra voor jongeren.

Terecht kan de vraag gesteld worden naar de programmatie, de behoeftengerichte werking en de onderlinge samenwerking van deze initiatieven.

Mag ik van de geachte Minister volgende informatie bekomen over deze diensten.

- Hoe is de spreiding en bereikbaarheid van deze diensten georganiseerd in de Vlaamse Gemeenschap?
- Zijn er criteria inzake programmatie van deze diensten of de daarin tewerkgestelde beroepskrachten?
- Zijn er wettelijke of reglementaire bepalingen inzake samenwerking met personen en diensten in dezelfde en aanverwante sectoren?
- Worden er nog nieuwe aanwervingen of diensten erkend?

Vraag nr. 73
(zitting 1983-1984)
van 31 juli 1984

van de heer J. VALKENIERS

Jeugdbescherming — Bevoegdheidsafbakening

Graag vernam ik hoe de jeugdbescherming nu juist werd verdeeld tussen de nationale Minister van Justitie en de Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnzorg, daar niet alleen de buitenwereld doch zelfs het personeel er niet meer wijs uit geraakt?

Vraag nr. 78
(zitting 1983-1984)
van 10 september 1984
van mevrouw O. LEFEBER

MILAC en soortgelijke verenigingen — Subsidiebedragen

Op mijn vraag dd. 13 januari 1984 gesteld aan de heer Staatssecretaris voor Volksgezondheid en Leefmilieu, in verband met toegekende subsidies aan Milac, kreeg ik heden het antwoord dat deze aangelegenheid ingevolge art. 5, par. 1, II van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, tot hervorming der instellingen tot de bevoegdheid van de Executieven van de Gemeenschappen behoort.

Ik verwijs derhalve naar een artikel „Milic-Stekene wil dienstplichtigen 1985, tijdig informeren” versche-

nen in het weekblad „Het Vrije Waasland” nr. 49 van 9 december 1983 en waarin ik las: „ . . . wordt georganiseerd met medewerking van de gemeentelijke militiedienst en gesubsidieerd door het Ministerie van Volksgezondheid...“.

Mag ik de Gemeenschapsminister vragen te willen antwoorden op wat volgt.

1. Wat is het bedrag voor 1983 van subsidie toegekend aan Milac-Stekene?
2. Wat zijn de bedragen toegekend aan Milac voor de andere Vlaamse gemeenten en welke zijn deze; voor de jaren 1980-1981-1982-1983?
3. Wat zijn de subsidiebedragen voorzien (geraamd) voor 1984?
4. Op welk artikel van uw budget werden deze subsidies ingeschreven voor de jaren 1980, 1981, 1982 en 1983?
5. Werd aan de andere verenigingen: BDJ (Burgerdienst voor de Jeugd) UCOV — sociale sector VUB — (Universitair Centrum voor Ontwikkeling van Vrede), Solac (Socialistische Informatiedienst voor Dienstplichtigen) en VVDM (Vereniging voor Vlaamse Dienstplichtige Militairen), eveneens een subsidie toegekend?
6. Zo ja, welk waren de toegekende bedragen per vereniging voor de jaren 1980, 1981, 1982 en 1983 en wat zijn voor deze verenigingen de subsidiebedragen voorzien voor 1984?

Vraag nr. 81
(zitting 1983-1984)
van 12 september 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Elektronische videospelen — Inschakeling jeugdbeschermingscomités

Na een pijlsnelle opgang van twee jaar zijn in vele landen in Azië de elektronische videospelen wegens hun slechte invloed verboden.

Ook in de Westerse wereld rijst tegen deze sex- en geweldverheerlijkte beelden sterk verzet.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vraag.

De wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming voorziet dat de Koning, wanneer het belang van de jeugd zulks vergt, jeugdbeschermingscomités kan oprichten wanneer de gezondheid, de veiligheid of de zedelijkheid van een minderjarige gevaar loopt wegens het milieu waarin hij leeft of wegens zijn bezigheden of wanneer de omstandigheden waarin hij wordt opgevoed door het gedrag van degenen die hem onder hun bewaring hebben, gevaar opleveren.

Is het niet noodzakelijk onmiddellijk, gezien dit gevaar, zulk jeugdbeschermingscomité in te schakelen? Welke maatregelen zal de Minister verder treffen om onze jeugd te beschermen tegen angsten, agressiviteit, depressiviteit en allerhande gedragsstoomissen, te wijten aan deze videogruwels ?

H. SCHILTZ
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN FINANCIËN
EN BEGROTING

Vraag nr. 10
(zitting 1983-1984)
van 3 augustus 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Begrotingen 1983-1984 — Stand van zaken

Het begroten van in- en uitgaven van een volgend boekjaar is geen gemakkelijke opdracht en zeker als men moet vertrekken met onstabiele gegevens, te wijten aan allerhande factoren die voortvloeien uit één gemeenschappelijk gegeven : economische crisis.

Elke Gemeenschapsminister moet ieder jaar zijn begroting samenstellen waarbij heel wat energie te pas komt en waarbij ingenieuze kunstgrepen bedacht en ingecalculerd worden.

Als na rijp overleg (binnenskamers) eindelijk de te begroten posten en bedragen van alle departementen vastgelegd zijn, is er nog een „hakbijlcomité” op hoger niveau dat volgens zijn inzicht, zo nodig, het mes in de cijfers zet. Het extra doorlichten van elke begroting, in de eerste ronde door een ministeriële ploeg en later door de leden van de Vlaamse Raad, zal in ieder Kabinet wel voor heel wat spanningen zorgen.

Kan mij geantwoord worden op de volgende vragen.

1. Elk jaar opnieuw wordt door elk departement een begroting voor het volgend jaar opgemaakt en ingediend. Hoe groot was het oorspronkelijk begrotingsbedrag voor 1983 en 1984 en wat bleef er nog van over:
 - a. nà de doorlichtingsfase(n) van de ministeriële groep?
 - b. nà de begrotingsdebatten in commissie en openbare vergadering?
2. Welke posten voor het begrotingsjaar 1983 en 1984 werden na de doorlichting op hoger niveau en vervolgens nà de besprekingen in commissie en plenaire vergadering volledig geschrapt en welke posten werden gevoelig verhoogd of verlaagd? Graag eventueel hiervoor de rechtvaardiging?
3. Wat zijn de concrete vaststellingen in verband met al deze ministeriële en parlementaire tussenkomen nà het desbetreffend begrotingsjaar voor wat de ervaringen van het uiteindelijk aangehouden begrotingsbedrag betreft en zullen deze ingrepen al of niet enige invloed hebben bij de begroting voor 1985?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN RUIMTE-
LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN
NATUURBEHOUD

Vraag nr. 176
(zitting 1983-1984)
van 4 juli 1984
van de heer J. GABRIELS

Openbare werken in Limburg — Bouwvergunningen

Uit goed ingelichte bron heb ik vernomen dat er voor de provincie Limburg nog heel wat openbare werken op het programma staan waarvan de dossiers in orde zijn (technisch) en waarvoor er kredieten beschikbaar zijn.

De aanbestedingen zouden echter niet kunnen plaatsvinden omdat uw departement nog geen bouwvergunningen heeft afgegeven.

Kan de Minister het voorgaande bevestigen?

Zo ja, over welke openbare werken gaat het hier?

Tegen wanneer mogen deze bouwvergunningen verwacht worden?

Vraag nr. 216
(zitting 1983-1984)
van 28 september 1984
van de heer J. DE MOL

De streekcommissies van advies voor de ruimtelijke ordening — Werking

Vershillende streekcommissies zijn aan hernieuwing toe wat hun leden betreft. De vraag stelt zich of naar aanleiding daarvan ook het Reglement van Orde van 3 juni 1976 niet beter zou herzien worden, teneinde enkele onregelmatige toestanden recht te zetten.

De leden van de streekcommissies zijn meestal vertegenwoordigers van instanties. Zij vertegenwoordigen iets op basis van een mandaat. Er is thans niets voorzien voor hun vervanging wanneer dat mandaat binnen de 4 jaar afloopt b.v. een schepen die zijn gemeente vertegenwoordigt, wordt in de gemeente niet herkozen, maar mag nog 2 jaar zetelen. Hier zou art. 4 moeten aangepast worden, zodanig dat het beëindigen van de vertegenwoordigende mandaten automatisch het ontslag betekent als lid van de streekcommissie.

Art. 9 beantwoordt niet meer aan de werkelijke toestand. De streekcommissies zijn niet meer gevestigd in de gebouwen van AROL. Hun werking en vergaderingen vinden plaats in de diensten van de Gouverneur. De uitsplitsing van het secretariaat naar AROL toe betekent een verlies aan efficiënte werking en is alleen maar verwarrend voor de gemeenten en de burger. De bezwaren tegen de gewestplannen tijdens de openbare onderzoeken dienden ook aan de GOUvemeur en niet aan het secretariaatsadres gestuurd te worden.

Gezien AROL zijn waarnemers heeft in de streekcommissies, ware het aangewezen het secretariaat bij de diensten van de Gouverneur te installeren en de

secretaris uit hun midden te nemen. Dit zal meer beantwoorden aan de wil van de wetgever, een commissie van een streek in casu van een provincie op te richten. Een secretariaat en een secretaris horen qua logistiek en slagvaardigheid thuis bij de vestigingsplaats van de verantwoordelijk ken.

Graag vernam ik van de geachte Minister antwoord op de volgende vragen.

1. In hoeveel streekcommissies van advies voor ruimtelijke ordening werden de leden, na ontslag, niet vervangen?
2. Hoe en door wie wordt de samenstelling en haar continuïteit opgevolgd?
3. Kan U zich met de suggesties akkoord verklaren?
4. Welke initiatieven zullen er door u op dit vlak worden genomen?

Vraag nr. 219
(zitting 1983-1984)
van 28 september 1984
van de heer J. DE MOL

Reclamemiddelen langs de openbare weg — Reglementering

Het KB van 14 december 1959, houdende de reglementering op het aanplakken van reclame, vormt de nadien nog gewijzigde basisreglementering voor deze materie. Er werd reeds duidelijk gesteld dat de materie niet geregionaliseerd werd en ze dus tot de nationale bevoegdheid blijft behoren. Ondertussen blijven het hoofdbestuur en de provinciale Administraties van de Ruimtelijke Ordening en het Leefmilieu die zaken behandelen zoals voorheen. Vergunningsaanvragen voor reclamemiddelen langs Rijkswegen worden door het Schepencollege via het Bestuur der Wegen van het Ministerie van Openbare Werken, dat ook een advies uitbrengt, aan de provinciale Administratie van de Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu voor advies voorgelegd. Die administratie stuurt het bundel dan met beide adviezen aan het Schepencollege terug, dat de vergunning afgeeft of weigert. Vergunningsaanvragen voor reclamemiddelen langs gewone openbare wegen stuurt het Schepencollege voor advies rechtstreeks naar de genoemde provinciale administratie.

Graag vernam ik van de geachte Minister antwoord op de volgende vragen.

1. Waarom laat uw administratie zich ten onrechte in met deze materie?
2. Zullen er richtlijnen verstrekt worden om deze situatie te beëindigen?
3. Hebben de adviezen van die onbevoegde regionale ambtenaren of beambten niet de ongeldigheid voor de afgegeven vergunningen of weigeringen tot gevolg?
4. Zijn deze personen nog wel bevoegd om overtreddingen in deze materie te verbaliseren?

Vraag nr. 225
(zitting 1983-1984)
van 3 oktober 1984
van de heer H. SUYKERBUYK

APA — Teruggave van belastingen bij bestemmingswijziging van een woongebied

Artikel 70 bis, § 1-2 laat toe dat een belasting wordt geheven op niet-bebouwde percelen, gelegen in het woongebied van een APA en palend aan een uitgeruste weg.

Als het gewestplan tot gevolg heeft dat, volgens artikel 15 van de Stedebouwwet het APA dient aangepast te worden, en het in het APA aangeduide woongebied een andere bestemming krijgt, lijkt teruggave van de volgens artikel 70 bis opgelegde en betaalde belastingen billijk. Is deze teruggave te bekomen volgens de in artikelen 37 en 38 van de Stedebouwwet voorziene beschikkingen of anderszins; strikt genomen gaat het ter zake niet om planschade.

Mag ik de zienswijze van de Minister vernemen?

Vraag nr. 226
(zitting 1983-1984)
van 3 oktober 1984
van de heer H. SUYKERBUYK

APA — Draagwijdte artikel 15 Stedebouwwet

Artikel 15 in fine van de Stedebouwwet bepaalt dat een APA zich schikt naar een gewestplan, behoudens mogelijkheid van afwijking. Geldt dit ook voor de APA's, die onder gelding van de Besluitwet van 2.12.1946 zijn totstandgekomen.

Men kan geneigd zijn dit bevestigend te beantwoorden, zeggende dat artikel 15 een algemene draagwijdte heeft.

Maar volgens artikel 73 a) van de Stedebouwwet hebben de APA's, die onder het regime van de Besluitwet van 1946 aangenomen werden bij wet hun geldigheid behouden. Artikel 15 kan niet primeren op artikel 73 van de Stedebouwwet waaruit zou kunnen worden afgeleid dat een gewestplan de APA's, op basis van de Besluitwet van 1946 moet respecteren.

Kan de Minister deze zienswijze bevestigen?

J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 48
(zitting 1983-1984)
van 23 augustus 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN

Kredietinstellingen — S'aneringsleningen

Onder bepaalde voorwaarden kan de eigenaar of bewoner van een te saneren woning aanspraak maken op een saneringslening.

Het Gewest verleent zijn waarborg voor goede afloop inzake hypothecaire saneringsleningen, maar de lening zelf wordt toegekend door kredietinstellingen, door het Gewest erkend.

Graag vernam ik ter zake.

1. Welke kredietinstellingen bereid zijn dergelijke saneringslening onder waarborg van het Gewest toe te kennen?
2. Hoeveel dergelijke saneringsleningen door de betrokken kredietinstellingen reeds werden toegekend?

Vraag nr. 50
(zitting 1983-1984)

van 31 augustus 1984

van de heer **0. VAN OOTEGHEM**

Wegwerken van Waalse huisvestingsdeficits ten koste van Vlaamse werven — Stand van zaken

Indien de inlichtingen waarover ik beschik juist zijn dan werden in maart 1984 deficits van Waalse werken voor huisvesting aangerekend op Vlaamse werken. Zo zou een deficit voor de werken te Lobbes, Gembloux en Belgrade II, ten bedrage van 87.690 F en 34.660 F voor de aanpassingscoëfficiënt 1983, alsmede 23.247 F voor BTW, in totaal 145.597 F zijn weggewerkt ten koste van Vlaamse werken te Essen.

Mag ik van de geachte Minister vernemen.

1. Of hij kennis heeft van die feiten?
2. Of dit met de werkelijkheid strookt?
3. Op basis van welke bepalingen dit mogelijk is?
4. Wie verantwoordelijk is voor deze operatie?

Vraag nr. 52
(zitting 1983-1984)

van 12 oktober 1984

van de heer **J. SOMERS**

Sociale woningen — Basishuurprijzen

Momenteel voorziet de huidige wetgeving dat de basishuurprijzen voor sociale woningen enerzijds herzien worden op grond van de door het nieuwe ministerieel besluit van 16.2.1984 vastgestelde herwaarderingsvoorwaarden der woningen, en anderzijds ook volgens de individuele aanpassing van de basishuurprijzen aan de gezinsinkomsten van 1982, dienstjaar 1983, en op grond van de gezinssamenstelling van iedere huurder.

De bewoners van sociale woningen die momenteel terugvallen op een vervangingsinkomen zoals ondermeer een gepensioneerde, betalen een huur op basis van de inkomsten van 1982. Naargelang deze inkomsten wordt de verhogings- of verlagingcoëfficiënt toegepast. Dit kan voor een aantal huurders een financiële last betekenen als de verhogingscoëfficiënt wordt toegepast.

Mag ik de geachte Gemeenschapsminister het volgende vragen.

Wat gebeurt er met huurders die momenteel gerechtigd zijn op een vervangingsinkomen en een hogere huur dienen te betalen en welke maatregelen of initiatieven de Minister zinnens is te nemen om de vermelde leemte in de wetgeving op te vullen.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEFMILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 95
(zitting 1983-1984)
van 15 februari 1984
van de heer **A. LARIDON**

Zeevisserijonderwijs — Bescherming van de leerkrachten

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 245 d.d. 11 oktober 1983 betreffende de bescherming der leerkrachten in het zeevisserijonderwijs vond u dat er zich geen maatregelen opdringen.

In het tweede deel van mijn vraag vraag ik gelijkschikking van de onderwijzers in het bezit van het bijzonder getuigschrift tot het geven van zeevisserijonderwijs met de titel van regent in dit onderwijs, wanneer deze personen benoemd waren vóór het in voege treden van het „besluit van de Vlaamse Executieve betreffende de bijzondere organisatie van het lager secundair zeevisserijonderwijs in de Vlaamse Gemeenschap - 28 juli 1983”. Indien geen overgangsmaatregelen getroffen worden ten voordele van deze leerkrachten met verworven rechten, kunnen zich problemen voordoen die ten zeerste nadelig kunnen zijn in verband met:

1. de geldelijke toestand: leerkrachten, geen regent zijnde, die algemene vakken moeten geven zullen een weddeverlies oplopen;
2. de rechten op bevordering: gelet op artikelen 17 en 20 van bovenvermeld besluit.

Mag ik de geachte Minister vragen het nodige te willen doen ?

Vraag nr. 122
(zitting 1983-1984)
van 28 februari 1984
van de heer **A. LARIDON**

Zeevisserijonderwijs — Lesgevers EHBO

In de Belgische zeevisserijscholen zijn lesgevers die bijzondere leergangen gevolgd hebben (o.a. bij het Rode Kruis van België) en zich aldus theoretisch en praktisch bijgeschoold hebben op gebied van de Eerste Hulp bij Ongevallen. Onder deze personeelsleden zit zelfs een deskundige EHBO'er!

Mag ik hierbij vragen aan de geachte Minister of het niet wenselijk is de EHBO-leervakken in het zeevisserijonderwijs aan deze personen bij voorkeur toe te vertrouwen indien zij tevens over het getuigschrift beschikken ten einde technische vakken zeevisserijonderwijs te geven?

Mag ik tevens vragen of de heer Minister eveneens mijn mening deelt dat de proeven EHBO voor het zeevisserijonderwijs welke jaarlijks in de Zeevaartschool te Oostende plaats hebben, door bovenvermelde leraars zouden afgenomen worden. Aldus zou het verkieslijk zijn tenminste één personeelslid welke het leervak EHBO geeft en zich ervan blijvend op de hoogte stelt in de examenjury's voor het zeevisserijonderwijs op te nemen als bijzonder lid van deze jury's.

Vraag nr. 134
(zitting 1983-1984)
van 13 maart 1984
van de heer N. DE BATSELIER

Oppervlaktewateren — Lozingsvergunningen

Met mijn parlementaire vraag nr. 82 van 3 maart 1983 heb ik u het probleem van de lozingsvergunningen voorgelegd, die een afwijking inhouden in minder strenge zin van de algemene en sectoriële normen. U hebt me o.a. geantwoord dat vanaf de einddatum van de toegekende verlenging, of vanaf 1 mei 1982 de bedrijven moeten voldoen aan de normale opgelegde lozingsvergunningen. In ditzelfde antwoord citeert u uitvoerig de minder strenge lozingsvoorwaarden vergund aan het bedrijf Bayer te Antwerpen, met vervaldatum 3 1.12.1982, omwille van „onbeschikbaarheid van de technologie van zuiverheid”.

Aan welke lozingsvoorwaarden moeten de lozingsvergunning uitgereikt met deze voorwaarden? Is de „technologie van zuivering” sinds 1.1.1983 wel beschikbaar? Welke saneringsmaatregelen heeft het bedrijf reeds genomen om zijn afvalwater te zuiveren? Welke controles werden er reeds uitgevoerd?

Wat waren de resultaten van deze controles? Werden de beschuldigingen door het Watertribunaal te Rotterdam in 1983, geuit tegen dit bedrijf, omwille van al dan niet vermeende PCB-lozings reeds nagetrokken door de controlerende instantie?

Zo ja, wat waren de resultaten? Zo neen, waarom niet?

Vraag nr. 140
(zitting 1983-1984)
van 15 maart 1984
van de heer A. LARIDON

Lager secundair zeevisserijonderwijs — Leervak radiotelefonie

In het laatste jaar van de opleiding van het lager secundair zeevisserijonderwijs voorziet men voorlopig tenminste een uurtje radiotelefonie.

Dit vak wordt om begrijpelijke redenen gerangschikt bij de technische leervakken volgens het besluit van de Vlaamse Executieve d.d. 28 juli 1983.

Volgens mijns inziens zou het leervak bij voorkeur dienen onderwezen te worden door een leraar in het bezit van het bijzonder getuigschrift voorzien bij koninklijk besluit van 24 september 1963 alsook houder van het beperkt getuigschrift van radiotelefonist van

scheepsstations uitgereikt door de Radio Maritieme Diensten (Regie van Telegrafie en Telefonie), Ministerie van Verkeerswezen bij dewelke houder zijn kunde heeft bewezen in verband met bediening van een toestel en de radiobereikbaarheid.

Mag ik de geachte Minister vragen of hij met mijn zienswijze akkoord kan gaan?

Vraag nr. 172
(zitting 1983-1984)
van 2 mei 1984
van de heer A. LARIDON

Zeevisserijonderwijs — Overgangsregeling personeelsleden

Ik dank u voor uw antwoord op mijn vraag nr. 238 van 3 oktober 1983 waarbij u antwoordt dat niet aan de statutaire toestand zal worden geraakt van de personeelsleden-onderwijzer met het bijzonder getuigschrift van bekwaamheid tot het geven van zeevisserijonderwijs. Mag ik hieruit besluiten dat voornoemde personeelsleden benoemd vóór 1.9.1983 in het zeevisserijonderwijs terecht alle verworven rechten betreffende verdere bevorderingsmogelijkheid en selectie kunnen laten gelden, zodat voor hen geen beroep moet gedaan worden op uitzonderlijke maatregelen of nieuwe artikelen (17, 19, 20, 24) van het besluit van de Executieve van 28 juli 1983.

In het ander geval zou het invoeren van de nieuwe artikelen voor deze personeelsleden afbreuk worden gedaan aan de verworven rechten, zodat een overgangsmaatregel dringend nodig zou zijn teneinde deze personeelsleden te beschermen in hun rechten op bevordering en selectie welke ze vóór de invoering van het besluit van de Executieve bezaten.

Graag zou ik van de geachte Minister een zeer duidelijk antwoord vernemen of ja dan neen, de onderwijzers met speciaal getuigschrift en benoemd vóór de invoering van het nieuwe besluit van de Executieve al hun rechten op bevordering en selectie in het zeevisserijonderwijs van de Vlaamse Gemeenschap kunnen blijven behouden, wat volgens mij zeer billijk zou zijn rekening houdende met benoeming, dienstjaren, mogelijkheid tot bevordering vóór 28 juli 1983 en plaatselijke toestand.

Vraag nr. 173
(zitting 1983-1984)
van 2 mei 1984
van de heer A. LARIDON

Zeevisserijonderwijs — Tuchtmaatregelen voor de leerlingen

Bij besluit van de Executieve van 28 juli 1983 werd artikel 38 van het koninklijk besluit van 7 februari 1958 tot inrichting van het zeevaartonderwijs van de Staat voor wat betreft het lager secundair zeevisserijonderwijs in de Vlaamse Gemeenschap opgeheven (tuchtmaatregelen).

Mag ik aan de heer Minister vragen welke tuchtmaatregelen ten opzichte van de leerlingen ter vervanging hij voorziet zowel in het Rijks- als gesubsidieerd zeevisserijonderwijs van de Vlaamse Gemeenschap?

Vraag nr. 174
(zitting 1983-1984)
van 2 mei 1984
van de heer A. LARIDON

Zeevisserijonderwijs — Overgangsregeling leerkrachten

Op 28 juli 1983 werd zeer snel een besluit van de Executieve in verband met het zeevisserijonderwijs genomen. Betreffende de inhoud was alles nieuw voor de personeelsleden in dit onderwijs en waren zij helemaal niet op de hoogte (uitgezonderd de directies) van het gebeuren temeer daar alles zeer geheim gehouden werd door de leden van de onderwijscommissies zeevisserijonderwijs.

Als klap op de vuurpijl kwam dan in september het nieuws dat er zelfs in geen enkele overgangsregeling werd voorzien, teneinde alle verworvenheden van het vóór 28.8.1983 benoemd personeel te vrijwaren.

De heer Minister meldde reeds dat niets aan de statutaire situatie der benoemde leerkrachten zou veranderen, waarmee ik mij volledig akkoord kan verklaren. Toch wens ik te vragen of de heer Minister het Executievebesluit zeer soepel zou willen toepassen voor alle personeelsleden van het zeevisserijonderwijs welke reeds benoemd waren vóór de invoering ervan. Teinde de werkgelegenheid te vrijwaren, zou het mij tevens aangenaam zijn ook voor de komende schooljaren ten eerste uit te kijken opdat het besluit geen drama's zou veroorzaken wat betreft ambtsverlies en wijziging waar dit niet nodig is.

Vraag nr. 175
(zitting 1983-1984)
van 2 mei 1984
van de heer A. LARIDON

Zeevisserijonderwijs — Verlofregeling bloedgevers

Bloedschenking en plasmagift zijn sociaal gezien ten eerste aan te moedigen en menslievende daden.

Mag ik u vragen of de personeelsleden uit het zeevisserijonderwijs van de Vlaamse Gemeenschap (Rijks- en gesubsidieerd) eveneens de mogelijkheid hebben zoals voorzien in het overige onderwijs, bloed en plasma te schenken tijdens de diensturen zonder verlies van wedde noch anciënniteit. In alle openbare diensten wordt een dag verlof toegestaan voor dit doel, met behoud van wedde en anciënniteit.

Hopende op een positief antwoord, vraag ik de heer Minister of hij de directie van de onder hem ressorterende scholen kan op de hoogte stellen van bovenstaand feit.

Vraag nr. 223
(zitting 1983-1984)
van 27 juni 1984
van de heer A. LARIDON

Belgisch zeevisserijonderwijs — Toepassing van de wet van 16 juni 1970 in de afdeling motoren

Sedert de wet van 16 juni 1970 betreffende de meet-eenheden, meetstandaarden en de meetwerktuigen, en de goedkeuring der SI-richtlijnen op 18 oktober 1981 door de Raad van Europese Gemeenschappen, werd het internationaal stelsel van eenheden voorgeschreven. In de Belgische Zeevisserijscholen hebben leerkrachten die zichzelf bijschoolden zich onmiddellijk aangepast.

Mag ik van de geachte Minister vernemen:

1. waarom het voorlopig lessenplan voor de afdeling motoren in de visserijscholen niet opgesteld werd met de nieuwe eenheden zoals wettelijk voorgeschreven is ;
2. waarop de nieuwe Programmacommissie zich steunt om u in verband hiermee niet in te lichten of zelf over te gaan tot het in orde brengen van deze programma's waarop zeer binnenkort de leerkrachten en examencommissies der visserijscholen zich zullen moeten steunen?

Vraag nr. 224
(zitting 1983-1984)
van 27 juni 1984
van de heer R. WINDELS

Toekenning van studietoelagen voor het hoger onderwijs — Kinderen ten laste van een andere natuurlijke persoon dan hun ouders

Het besluit van 13 juli 1983 van de Vlaamse Executieve regelt de toekenning van studietoelagen voor het hoger onderwijs.

Krachtens artikel 1 § 1-4° van voormeld besluit, kan de aanvraag van de kandidaat slechts aanvaard worden op voorwaarde dat hij ingevolge een rechterlijke uitspraak of van het Jeugdbeschermingscomité ten laste is van een andere natuurlijke persoon dan de ouders of één van de ouders.

Nu zijn mij talrijke gevallen bekend van kinderen die sinds kort na hun geboorte wat opvoeding en kosten van inwonen betreffen, steeds ten laste waren van andere personen, meestal de grootouders en waarvoor deze laatsten steeds een studietoelage en kinderbijslag hebben ontvangen.

Een attest van de rechtbank of jeugdbeschermingscomité hebben die mensen niet en worden zo automatisch uitgesloten van een studietoelage, hoewel betrokken studenten volledig ten hunnen laste zijn.

Ik meen dat het niet de bedoeling van de wetgever was deze mensen uit te sluiten, doch werkelijke misbruiken tegen te gaan, en zou de heer Minister dan ook danken mocht hij mij kunnen meedelen wat in dergelijke gevallen dient gedaan om toch voor studietoelage in aanmerking te komen.

Vraag nr. 273
(zitting 1983-1984)
van 31 augustus 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Tessenderlo-Chemie — Naleving exploitatievoorwaarden en betegeiging van inbreuken hierop

Kan de Minister mij langs deze weg meedelen of Tessenderlo Chemie de opgelegde exploitatieregels volgens de letter naleeft?

Gebeuren alle lozingen conform de uitbatingsvergunning en/of de gangbare wetgeving? In ontkennend geval, waarom laat u begaan en worden er geen definitieve maatregelen getroffen om de vervuiling, die Tessenderlo Chemie veroorzaakt, te verhinderen?

Vraag nr. 279
(zitting 1983-1984)
van 3 september 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Afvallozingen door ziekenhuizen — Stand van zaken per provincie inzake lozingsvergunningen

Ik wens terug te komen op mijn parlementaire vraag nr. 194 van 17.5.1984 nopens de afvallozingen door ziekenhuizen.

Graag ontvang ik een antwoord op de volgende aanvullende vragen.

1. Honderdzesenzestig ziekenhuizen lozen hun afvalwater in oppervlaktewateren. Zijn er daarnaast nog andere ziekenhuizen in het Vlaamse land die op een andere wijze dan het lozen in oppervlaktewateren hun afvalwater afvoeren?

2. Er werd tot op heden aan zevenendertig ziekenhuizen een lozingsvergunning afgegeven. Houdt zulks in dat al de andere ziekenhuizen niet in regel zijn met de vigerende wetgeving?

Kan mij medegedeeld worden:

a. van wanneer de laatst afgegeven vergunning dateert;

b. sinds wanneer elk van de honderdnegenentwintig (166 – 37) ziekenhuizen haar afvalwater loost in de oppervlaktewateren? Deze gegevens mogen gegroepeerd worden per 5 jaar.

3. Hoeveel controles werden uitgevoerd inzake de naleving van de lozingsvoorwaarden van het afvalwater van ziekenhuizen tijdens de jaren 1982, 1983 en 1984? Deze gegevens opsplitsen per provincie.

4. In welke provincies bevinden zich de zevenendertig ziekenhuizen die met een vergunning lozen en in welke provincies bevinden zich de vijftien ziekenhuizen waarvoor een procedure voor een lozingsvergunning lopende is?

Vraag nr. 280
(zitting 1983-1984)
van 5 september 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Productie Tessenderlo Chemie — Bedrijfsaandeel investeringen inzake leefmilieubescherming

Tessenderlo Chemie draait op volle toeren. De winst na aftrek van de belastingen bedroeg in 1983 865 miljoen. Het zakencijfer is tijdens de eerste maanden van

1984 verder gestegen en ligt zowat 2 1% hoger dan de vergelijkbare periode van vorig jaar,

In 1984 zal ca 600 miljoen worden geïnvesteerd. Er zijn plannen om een nieuw researchlaboratorium van 60 miljoen te bouwen. In dit labo zal onderzocht worden hoe de eigen producten en productie kunnen verbeterd worden, maar waarin ook zal gezocht worden naar nieuwe producten in de fijnchemie.

In deze crisisperiode is deze produktieverhoging goed nieuws maar er is ook een niet te negeren keerzijde: ons leefmilieu. Er worden enorme kapitalen ingebracht ter verhoging en verbetering van de productie, maar zijn de financiële inspanning ter bescherming van ons leefmilieu in verhouding even belangrijk? De vervuiler moet immers betalen !

Graag ontvang ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoe groot was het bedrag in 1983 dat Tessenderlo Chemie heeft gespendeerd ter bescherming van ons leefmilieu en hoe belangrijk zal dit zijn voor 1984?

2. Hoe frequent worden bodemstalen genomen nabij het slibbekken van Tessenderlo Chemie? Wat zijn de laatste resultaten?

3. Werd er al uitgemaakt wat er met de grond rond het oud slibbekken zal gebeuren? Eventueel waarom nog niet?

4. Wat leverde het onderzoek op in verband met een verstrenging van de exploitatievoorwaarden van dit bedrijf?

5. Wat is het resultaat van het overleg dat OVAM heeft gepleegd in verband met de exploitatievoorwaarden, opgelegd voor de uitbreiding van het huidig slibbekken?

Vraag nr. 288
(zitting 1983-1984)
van 10 september 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Fosfaatfabrieken te Tessenderlo — Overschrijding alarmpeil radium in lozingwater

De fosfaatfabrieken te Tessenderlo lozen reeds tientallen jaren hun vloeibare afval (radiumlozingen) in het Nete- en Dijlebekken. Deze fosfaatfabrieken fabriceren kunstmeststof.

Uit de verwerkte radiumhoudende grondstof komt radium vrij. Door het gebruikt HCl-procédé komt radium en CaCl₂ in het lozingwater.

In de loop van 1982 zou in opdracht van het gerecht de radio-activiteit in de Grote Laak gemeten zijn. Deze metingen gaven gemiddeld 35 pCi (picocurie) per liter water wat volgens Europese Richtlijnen vijfmaal het alarmpeil overschrijdt.

Ook het slib dat voorkomt uit de ruiming van de Grote Laak zou alarmerend radio-actief zijn.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Beantwoorden de lozingen van de fosfaatfabrieken te Tessenderlo aan de lozingsvergunning?

- Eventueel, op wat baseert de Minister zich om zulks te bevestigen?
2. Hoe frequent en door wie wordt het water dat voorkomt in het Nete- en Dijlebekken gecontroleerd? Wat waren de laatste resultaten van de ontledingen voor de beide bekkens?
 3. Hoe zit het met de radio-activiteit in het slib van de Grote Laak?
 4. Indien het inderdaad waar is dat de radio-activiteit van het water en het slib, dat voorkomt in de Grote Laak, het alarmpeil heeft overschreden, wens ik te weten welke maatregelen hiertegen getroffen zijn of weldra zullen getroffen worden?
 5. In Willebroek zou een procédé bestaan om het vrijkomend radium te herwinnen. Is dat zo? Gebeurt zulks ook te Tessenderlo?
 6. Van waar betrekken de fosfaatfabrieken te Tessenderlo hun grondstof (woestijnzand)?

Vraag nr. 289
(zitting 1983-1984)
van 12 september 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Probleemafval — Produktie en bestemming 82-83

Kan mij worden meegedeeld welke de hoeveelheid probleemafval is dat tijdens de jaren 1982 en 1983 werd geproduceerd en welke bestemming eraan werd gegeven?

Waar situeren zich in Vlaanderen op dit ogenblik de vuilnisbelten waarop probleemafval wordt gestort?

Hoe groot was de toevoer van probleemafval van elk stort afzonderlijk tijdens de jaren 1982 en 1983?

Waar in Vlaanderen worden nieuwe stortten gepland waarop probleemafval zal mogen gestort worden?

Bestaat er in Vlaanderen probleemafval dat niet onder de bodem mag gestopt worden? Welk probleemafval is dit?

Vraag nr. 290
(zitting 1983-1984)
van 12 september 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Afvaleliminatie — Maximale benutting verbrandingsovens

In het Belang van Limburg van 26 juni 1984 lees ik dat Vlaanderen over 22 verbrandingsovens beschikt en dat deze, wanneer ze op volle toeren draaien, 85 procent van het huishoudelijk afval kunnen verbranden. Bovendien zijn alle bestaande verbrandingsovens in Vlaanderen geschikt om energie te recupereren.

Graag ontvang ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Waarom wordt er niet meer gestreefd naar de maximale benutting van verbrandingsovens?

2. Hoeveel van de bestaande verbrandingsovens herwinnen op dit moment de vrijkomende energie en wat vertegenwoordigt deze terugwinning per jaar, uitgedrukt in KW?
3. Hoe zijn de vooruitzichten inzake de energierecuperatie van verbrandingsovens in Vlaanderen?
4. Zal de Vlaamse Executieve het net van verbrandingsovens nog verder uitbreiden of zal er overgegaan worden naar andere afvaleliminatie technieken?

Vraag nr. 291
(zitting 1983-1984)
van 12 september
van mevrouw M. VAN PUYMBROECK

Recyclage grondstoffen — Toelating ophalingen

De jongste tijd zijn zich steeds meer mensen bewust van de vervuiling van ons milieu, en de uitputting van onze grondstoffen. Eén van de middelen om deze kwalen ten minste ten dele te lijf te gaan is het hergebruiken ervan (recyclage).

Heel wat groepen (jeugdbewegingen en vzw's ter bevordering van het hergebruik) organiseren regelmatig ophalingen van grondstoffen die te herwinnen zijn zoals b.v. papier. Deze ophalingen hebben meestal tot doel ofwel het spijsen van de clubkas (jeugdbewegingen) ofwel liggen zuiver ecologische motieven ten grondslag (vzw's).

Onze vraag is nu of voor dergelijke ophalingen een toelating moet worden aangevraagd, en zo ja, wie bevoegd is om toelating te geven of een verbod op te leggen, en welke criteria dienen hierbij gehanteerd te worden?

Vraag nr. 292
(zitting 1983-1984)
van 12 september 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Scheikundige industrie te Tessenderlo — Lozingsvergunning WVZ

Ik verneem via het antwoord op mijn parlementaire vraag nr. 23 1 van 9 juli 1984, in verband met de gevolgen en maatregelen inzake afvallozing door de scheikundige industrie in Limburg, dat de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij werd belast met het opstellen van een lozingsvergunning die moet toelaten, binnen bepaalde grenzen, het geheel of een deel van de afvalstroom van de scheikundige bedrijven te Tessenderlo via de collector te lozen.

Wanneer werd de WVZ belast met het opstellen van deze lozingsvergunning en tegen welke tijd verwacht men de toepassing ervan? Kan mij ook meegedeeld worden welke welbepaalde afvalstroom in de collector zal worden toegelaten?

Vraag nr. 294
(zitting 1983-1984)
van 12 september 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Milieuhinder te Tessenderlo — Omvang, oorzaak en registratie

Ik verneem dat inwoners van Tessenderlo andermaal milieuhinder hebben ondervonden. Deze milieuhinder was donderdag 30 augustus afkomstig van de afdeling Tessenderlo Chemie en op vrijdag 31 augustus van Phillips Petroleum.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Worden deze incidenten op reglementaire wijze aan de bevoegde overheid gemeld?
2. Wat werd tijdens deze dagen door de opgestelde meetposten geregistreerd?
3. Aan wat waren deze twee milieuklachten te wijten?
4. Hoeveel milieuklachten, afkomstig van Tessenderlo Chemie en Phillips Petroleum werden dit jaar officieel aan de bevoegde overheid gemeld?
5. Welke resultaten kwamen aan het licht bij nazicht van de gegevens van de meetapparatuur geregistreerd sinds 1 januari 1984 tot op heden?